

இந்துமத
குருபீடாதிபதியின்
பீடாரோஹண விழா

மலர்

4. 1. 1995

D. ANMUGANATHAN

குருபாதம்

குருபிரம்மா குருவிஷ்ணு குருதேவா மகேஸ்வர :
குருசாட்சாத் பரம் பிரம்ம, தல்லைமழு குருவேநம :

இந்துமத குருபீடாதிபதி
கலாநிதி, அருள்ளோதி,

ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார்

அவர்களின்

குரு பீடாட்ரோஹணம்
விழா
சுறப்பு மலர்

4 . 1 . 1995

வெளியீடு :

இண்டக இந்துமத குருயார் ஒஸ்ரியம்

யாழ்மாவட்ட தலைமையகம் :

110/2, சட்டநாதர்கோவில் பிள்ளைதி, நல்லூர் - யாழ்ப்பாணம்.

卷之三

詩

七言律詩

送人游蜀

一作送人游蜀

王維

朝辭白帝彩雲間，千里江陵一日還。

两岸猿聲啼不住，輕舟已過萬重山。

送元二使安西

王維

渭城朝雨浥輕塵，客舍青青柳色新。

劝君更盡一杯酒，西出陽關無故人。

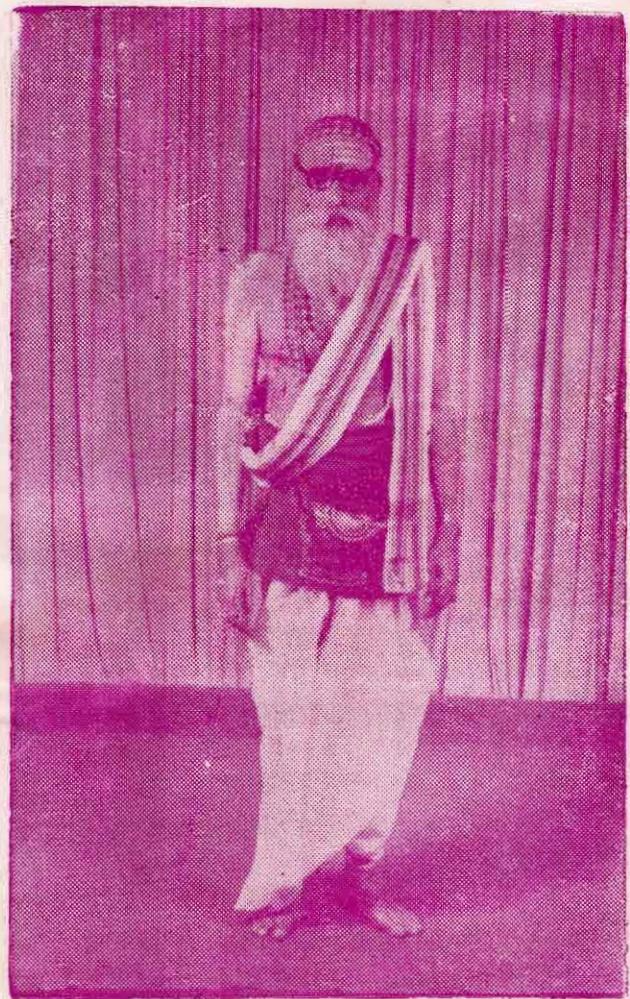
九月九日憶山東兄弟

王維

獨在異鄉為異客，每逢佳節倍思親。

遙知兄弟登高處，遍插茱萸少一人。

இ
இந்துமத கருபீடாதிபதி

நல்லூர் - நாயக்ஜமேசுக்டி

விவரம்மனு

ஸ்கந்த - சாம்பசிவ சிவாச்சார்யர்
அவர்கள்

३०८ विष्णु विजय चतुर्थ

३०९ विष्णु विजय पात्र

३१० विष्णु विजय चतुर्थ

३११ विष्णु विजय पात्र

३१२ विष्णु विजय चतुर्थ

३१३ विष्णु विजय पात्र

३१४ विष्णु विजय चतुर्थ

३१५ विष्णु विजय पात्र

३१६ विष्णु विजय चतुर्थ

३१७ विष्णु विजय पात्र

३१८ विष्णु विजय चतुर्थ

३१९ विष्णु विजय पात्र

३२० विष्णु विजय चतुर्थ

३२१ विष्णु विजय पात्र

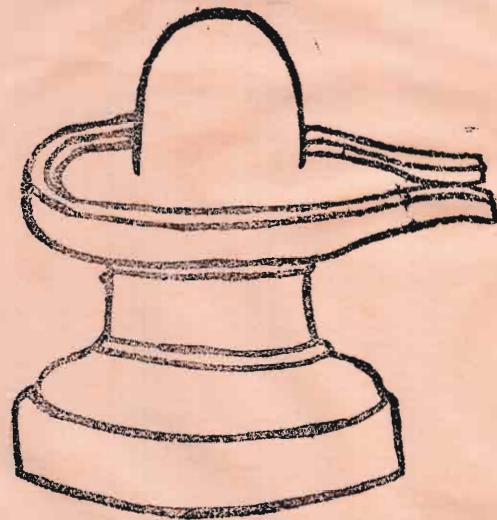
३२२ विष्णु विजय चतुर्थ

३२३ विष्णु विजय पात्र

३२४ विष्णु विजय चतुर्थ

३२५ विष्णु विजय पात्र

சிவமயம்

காஞ்சிப்பெரியார், காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி ஐகத்துரு
ஸ்ரீ சந்திர சேகர ஜெயேந்திர சுவாமிகளின்

அருள் ஆசியுரை

ஐலங்கையில் இந்துமத குரு பீடாதிபதியாக கலாந்தி ஸ்கந்த -

சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்ட செய்தி கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இலங்கைத் திருநாட்டில் இந்துமதம் மென்மேலும் தழைத்து ஆண்மீகநெறி சிறக்க ஆசீர்வதிக்கிறோம். வேத தர்மமும், குருபாரம்பரியமும் மேலோங்கி; நாடும் மக்களும் வேழமுற எல்லாம் வஸ்ல பரப்பிரம்மத்தை பணிகின்றோம்.

" லோகா சமஸ்தா சகிஞோ பவந்து "

ஸ்ரீ காஞ்சிபுரம் தொண்டை மண்டல ஆதின
“சௌகர்யத்தொன்று”

வட்கோவை அசான,

சோ. கம்பிரமணிய சிவாச்சார்யார் வழக்கிடா

பொழுத்துறை

பல்வகை சாஸ்திரங்களிலும் நிபுணத்துவம் பெற்றவரும், மூம் மொழிப் புனைம் வரிய்ந்தவரும், பண்வேறு பட்டங்கள் பெற்றவருமாகிய வைத்திய கொநிதி ‘சிவாகமஞானி சிவஞீ ஸ்வந்த· சாம்பசிவ சிவாச் சார்யார் உயர்கள் இந்துமத குருபீடாதிபதியாக தேரிவு செய்யப்பட்டதையிட்டு பெருமளிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

நவலூர் “வெரவர் கோவில் ஜயா” என பவராலும் அழைக்கப்பட்ட மார்த்திரிக சித்தர் சிவஞீ ச. ஸ்கந்ததாசக்குருக்களின் முத்த திருக்குமாரர் இவர். இவர்களுடைய சமய, குநுத்துவ தலைமையில் குருமார்களும், இந்துசமயமும் தழைத்தோங்கும் என்பது எமது நம் பிக்கை.

நமது சைவசமயிகள் பலர் கடிவாளமில்லாத குடிரைகள் போல நாம் நாம் ஒரு கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு நினைத்தபடி நடத்தி கிறார்கள். இவர்களை நெறிப்படுத்தி நன்நெறியில் ஒழுகச் செய்வது சமயத் தலைவர்களின் தலையாய் கடமையாகும்.

ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் குருபீடத்திற்கு தகுதியும் அறிவும், ஆற்றலும், அனுபவமும் நிரம்பப் பெற்றவர். இவர் சோமான் கந்தப்பெருமானின் திருவருளாலும் குலதெய்வமானிய வெரவப் பெருமான் திருவருளாலும் பல்லாண்டு இக்குருபீடத்தின் சிறப்புற கேவயாற்ற வேண்டும் என பிரார்த்தித்து வாழுத்துகிறோம்.

“வோகா சமஸ்தா கினோ பவந்து”

१
சிவமயம்
குருவே துணை

இஹுவில் - ஸ்ரீ தாஸ்மாஸ்ததா குருகுலம்
காயத்திரிபீடம் வழங்கிய

மகிழ்வுரை.

நல்லூர் ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் குருபீடாதி பதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டு பீடாரோஹண விழா நடைபெறுவதை யிட்டு மனமகிழ்வு அடைகிறோம். முதலாவது குருபீடாதிபதியாக முடிசூடும் ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் இக்குருபீடத்திற்கு தகுதி வாய்ந்தவர். எமக்கேற்படும் ஜயங்களையெல்லாம் தீர்த்து வைக்கும் ஆற்றலுடையவர், சிவாகம ஆராச்சியாளர், வைத்திய துறையிலும் சோதிடத்துறையிலும், பேச்ச வங்கமயிலும் சிறந்து நிற்பவர். சிவ பூஜாதுரங்தரர் தமிழிலும் வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை வாய்ந்தவர். மந்திரங்களை அட்சர சத்கீடிடன் உச்சரிக்கும் திறமையும் கிரியா நுட்பமும் கொண்டவர் இவரால் குருபீடம் பெருமையறும். பல்துறை அறிஞராக விளங்கும் இவர்கள், இன்னும் பல ஆண்டுகள் எம்மை நல்வழிப்படுத்தி நீண்ட ஆயுஞ்சுடன் சிறப்புற வாழ கண்ணகா பரமேஸ்வரியை பிரார்த்தித்து குருபீடாதிபதியின் பாதங்களை பணி கிண்஠ோம்.

இங்ஙனம்,
ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும்

பாராட்டுரை.

கலாநிதி பிரம்மணி ப. கோபாலகிருஷ்ணன்

(தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ், பள்ளைக்கழகம்)

யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துமதகுருமார் ஒன்றியம் என்ற அமைப்பு உருவாக்கப் பட்டு அதன் முதலாவது குருபீடாதிபதியாக சிவப்பிரம்மணி ஸ்கந்த சாம்பசிவசிவாச்சார்யார் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளதையிட்டு எமது பாராட்டுதல்கள் முதற்கண் உரித்ததாகுக.

ஆலயங்களில் இடம்பெறும் சிரியைகள் தொடர்பான மரபுகள், நடைமுறைகள் மற்றும் விரத அனுஷ்டானங்கள் பற்றி அல்லப்போது ஜூயங்களோ தெளிவின் மையோ ஏற்படுமிடத்து அவற்றுக்குத் தகுந்த விளக்கமளிக்கக் கூடியவராகவும் குருமார்களை வழிநடத்தக் கூடியவராகவும் ஒருவர் தேவை எனப்பெரிதும் எதிர்பார்த்திருந்தவேண்டுள்ள இத்தகைய குருபீடாதிபதித் தெரிவு நிகழ்ந்துள்ளமை வரவேந்தக் கூடியதொன்றாகும்.

சிவப்பிரம்மணி சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் பாண்டித்தயம் உடையவர் வேதர், அகமம், சூராண்யகள் ஆகிய சமய நால்களில் பயிற்சி உடையவர். சிறப்பாக 1960இல் வெளியாகிய ஆபஸ்தமப் ழூவ் பிரயோகம் (முதலாம் பாகம்) என்ற நாலும், 1961இல் வெளியாகிய அதன் இரண்டாம் பாகம் என்ற நாலும் வைத்திக்கிரியைத் துறையில் இவருக்குள்ள பயிற்சியையும் அறி வையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அத்துடன், சோதிடம், மாரதிரிகம், சிறபசாஸ்திரம், ஈசவித்தாந்தம் ஆகிய துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர், மக்களின் நலங்களுக்கும் ஹோமேயோபதி வைத்தியாகச் சிற்கியாகில் பயிற்சி பெற்றவர். ஆயுள் வேத மருத்துவத்திலும் ஈடுபாடுபடிய வைத்தியாகவார். சமய அபிமானிகள் இவரது ஆற்றல்களைப் பாராட்டி பல்வேறு பட்டங்கள் வழங்கி கெனரவித்துள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது சமய பாரம்பரியத்தில் குருபீடம் விவும் புனிதமானது. இப்பீடத்தின் புனிதத்துவத்தைப் பாதுகாப்பித் துருபீடாதிபதியின் கடமையாகும். அத்துடன் இப்பீடம் குருமார்களுக்கு ஒர் அரித்துக்கொட்டாகவீ அமைவது. அத்தகைய பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவரீ அனாவரது நம்பிக்கைக்குப் பாதுக்திரமானவராகத் திகழ்வார்; எமது பாரம்பரிய குருத்துவக் சிறப்பினை நிகழ்காலத்தில் எடுத்துக்காட்டுவதும் அப்பீடமாகும். அத்தகைய பீடத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள சிவப்பிரம்மணி சாம்பசிவாச்சார்யார் அவர்களுறு வழிகாட்டல் குருமார் சமூகத்திற்குக் கிடைக்கப் பெற்று அச்சனும் தாம் சார்ந்துள்ள துறைகளில் மேன்மையெற எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானின் திருவருள் பொலிவதாகுக. சிறப்பாக எமது குருமார்கள் சுருதியுக்கிடு அனுஷவம் ஆகியவற்றில் மேஜ்ஸமை பெற்றுத்திதழு வழிகாட்டும் குருபீடாதி

பதி சிவப்பிரம்மனு ஸ்கந்த சாம்பசிவசொர்யார் அவர்களுக்கு சகலநல்களையும் அருளும் வள்ளும் அருள்மிகு மூர் பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கிள்றோம்.

எமது சமயமரபில் அல்வப்போது ஏற்படும் ஜயங்களுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் குருபீடாதிபதி என்ற இப்பதவி நிலையில் உள்ளவர் எவ்விதப்பக்கச் சார்பு மிக்க சமன் நிலையைக் கூட்டப்பிடித்து உரிய பரிகாரம் காணவேண்டும் என்பதே எம் அணைவரினும் எதிர்பார்ப்பாகுக்.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருஞ்சு சிந்தித்தல் தானே.

திருநெல்வேலி.

9-12-1994 (திருவாதினர நாள்)

சிவாச்சார்ய பீடம் பெருமையுற சாலச் சிறந்த நியமனம் . . .

சிவானந்த குருகுல அரிபாலன சபை
33/1, கடையிற்கவாமி ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம்,

அண்மையில் ஈழத்தில் இந்துமத குருமார் ஒன்றியம் சிவாச்சார்ய பீடமைத்து ஏற்படுத்தைய ஒரு சிவாச்சார்யாரை தேர்ந்தெடுத்து நிய மித்தது வரவேற்கத்தக்கதாகும். மறைத்திருள்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் மிகுந்த அறிவும், அநுபவமும், ஆராய்வுத்திறனும் நிறைந் தவர். அவரது நியமனம் மூலம், சிவாச்சார்ய பாரம்பரியமும், சௌவசமய கலாச்சாரமும் மேம்பட்டு வளரும் என்பதுடன், வழிபாடுகளிலும் சிரியா மார்க்கங்களிலும் வரும் சந்தேகங்களையும் நீங்கி ஒருமுகமாக தீர்வு பெற உதவும் என்பதில் சந்தேகயில்லை, அவரது திறமையையும் சாதுர்யத்தையும் நாம் பயன்படுத்த ஒருநல்ல வாய்ப்பு இதனால் கிடைக்கும் என்னது. இத்தகைய நல்ல காரியத்தை நெறிப்படுத்திய குருமார் உற்பத்திற்கும், அனுசரணையாக உள்ள குருமார்களுக்கும் ஒழுங்கை சிவானந்த குருகுலத்தின் சார்பில் பாராட்டை தெரிவித்து. பீடாதிபதி பாளிகளுக்கு ஆதரவு நல்கி வேற்றுவிறோம்.

குபம்

தலைவர்	பொருளாளர்	செயலாளர்
சிவாச்சார்ய குருக்கள் தீர்வேலி,	ஷம்மனு நா சபாரத்தினசர்மா,	சிவாச்சார்ய குருக்கள் கண்ணாகம்

வாழ்த்துரை.

“ கரிய மானினும் கண்ணுதலானினும்
உரிய தாமரை மேலுறை வானிலும்
விரியும் பூதமோர் ஐந்தினும் மெய்யினும்
பெரியரந்தனர் பேணுதி உண்ணத்தான் ”

என்பது வசிட்ட முனிவரின் அறிவுரை. ஆன்மீக சிந்தனையை மகிளன் மனதில் இடம் பெறச்செய்வதில் அந்தனர்களுக்கு பெரும்பங்கு உண்டு. இதனை நடைமுறைப்படுத்தும் புனித நோக்கத்துடன் இந்து மத குருமார் ஒன்றியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதும் வணக்கத்துக்குரிய பீடாதிபதியாக சிவப்பிரம்மழி ஸ்கந்த சாம்பசிவாச்சாரியார் D. A M தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளதும் வரவேற்கத்தக்கது.

இந்து சமயத்தையும் சைவத் திருக்கோயில்களையும் பொறுத்தமட்டில் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் உதாஸைப்படுத்தப்பட்டு எவரும் எப்படியும் ஈடுபடலாம் என்ற அசமந்தப்போக்கு நிலவி வருகிறது. கோயில் அறங்காவலர், குருமார், உபயகாரர், வழிபடுவோர் ஒன்றினைந்து கருமமாற்றாது மாறுபட்டு நிற்பதையும் காணமுடிகிறது. இந்திலையில்

“ நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சிலே புக்கு நிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியன் பொக்க மிக்கவர் பூவும் நீருங்கண்டு நக்கு நிற்பனவர் தம்மை நாணியே ” என்ற அப்பர் பாடல்தான் நினைவுக்கு வருகிறது.

எனவே ஜயங்களைத் தெளிவு படுத்தவும் சைவத்தின் ஆளுமையை அறிவாலும் அனுட்டானத்தாலும் வெளிக்கொண்டாலும் பீடாதிபதி ஒருவர் இன்றியமையாது வேண்டப்படுகிறார். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு இந்துமத குருமார் ஒன்றியம் பீடாதிபதியாக சாம்பசிவாச்சாரியாரைத் தெரிவு செய்தமை மகிழ்ச்சிக் குரியது. வணக்கத்துக்கும் எக்கு உளம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கும் உரியவர்கள் இவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்து அமைச்சின்றேன்.

பண்டிதை செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J. P.
தெல்லிப்பழை, தூர்க்கை அம்மன் தேவஸ்தானம்

யாழிப்பாண பங்கலைக் கழகச்சமன்னிருத்துறைத் தலைவர்,
போன்றியர், வி. சிவசாமி அவர்கள் வழங்கியுள்ள

பாராட்டுரை.

“குருப்ரஹ்மா குருவிஷ்ணுர், குருதேவோ மகேஸ்வரஹ |
குருஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுருவே நமஹ : ” ||

இந்துசமய மரபிலே குருவுக்கு மிகமேலான இடம் அளிக்கப் பட்டு வருகிறது. அறியாமையாகிய இருளை நீக்கி, அறிவெனும் ஒளி யைக்காட்டுபவனாக மட்டுமன்றி, அகந்தையினையும் அஞ்ஞானத்தை யுமழித்து மெய்ஞ்ஞானத்திற்கான வழிகாட்டியுமாகக் குரு விளங்குகிறார் மேற்குறிப்பிட்ட சுலைகந்தின் படி முப்புர்த்திகளாக மட்டுமன்றி, அவர்களுக்கும் மேலான பரப்பிரம்மமாகவே அவர் தீகழ்கிறார். எனவே குருவின் பெருமையினை வர்த்தத்தொல் வருணிக்க முடியாது.

இலங்கை வாழ் இந்துக்களுக்கான குருபீடம் ஒன்று அன்மையில் யாழிப்பாணத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை நன்கு வரவேற்கத்தக்கதே. இக்குருபீடத்தின் தலைவராக மூத்த சிவாச்சாரியர்களில் ஒருவரும், வேதாகமபாரகரும், கல்வி கேள்வி நிரம்பியவருமான சிவபூர்ணகந்த சாம்பசிவக்குருக்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை பெரிதும் பாராட்டற் குரியது. இம்முது பெரும் சிவாச்சாரியர் தாம் வகிக்கும் பெரும் பத விக்கேற்றவாறு நன்கு பணிபுரிய எல்லாம் வல்ல பார்வதீஸ்மேத பர மேஸ்வரன் திருவருள் பாலிப்பாராக.

ஸ்ரீ சிவகப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் பரிபாலனசபை
கோவில் விதி, பண்டாரவளை.

கல்தோன்றி மண்தோன்றிக் காலத்தே மூத்த நம் இந்து மதத்தை பின்பற்றி வரும் மக்களிடையே இந்துமத விடயங்களிலும் கிரிகைகளிலும் ஏற்படும் சந்தேகங்களையும் விளக்கங்களையும் தீர்த்து வைக்கும் தலைமைக்குருவாக குருபீடாதிபதியாக சிவழீ ஸ்கந்த - சாம்பசிவசிவாச் சார்யார் தேர்வுசெய்யப்பட்ட விடயம் பத்திரிகை வாயிலாக கேள்வி யுற்றோம். குருபீடாதிபதி அவர்கள் ஆற்றிவரும் தொண்டுகள் மென்மேலும் வளர்ச்சி பெற்று அதன்மூலம் நமது இந்து மக்களுக்கும், குருமர பினர்க்கும் நல்ல வளர்ச்சியும் நற்கேவைகளும் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் ஸ்ரீசிவ சுப்பிரமணியசுவாமி கோவில் பரிபாலனசபையின் சார்பிலும் ஆலயக் குருக்களின் சார்பிலும், பண்டாரவளை இந்து மக்கள் சார்பி யும், எமது மகிழ்ச்சியையும், போற்றுதலையும் தெரிவிக்கிறோம். சிவாச் சார்ய குருபீடாதிபதி அவர்களுக்கு பூர் ஆயுள் வேண்டி சிவகப்பிரமணிய சுவாமியை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சுபம் நன்றி,

நீர்வேலி, அரசுகேசரிப்பின்னையார் கோவில் பிரதமஞ்சு
“விநாயகபூஜா துறந்தார்” கா. சாம்பசதாசிவக் குருக்கள் அவர்களின்

பாராட்டுரை.

நல்லூர் நாயன்மார்க்ட்டு சிவழீ. ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் குருபீடாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டு பீடாரோகண விழா நடைபெறுவதையிட்டு எமது மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இவர் வேத சிவாகமங்களிலும், ஜோதிடத்திலும், வைத்தியத்திலும் சிறந்தவர். ஆபஸ்தமப்பூர்வப் பிரயோகம் என்னும் அரிய வைதீக நூலை பதவுரை பொழிப்புரையுடன் எழுதி வெளியிட்ட அறிஞர்.

இவருடைய சேவை குருமார்களுக்கும் சைவ உலகத்திற்கும் மிக மிகத்தேவையானது. இவர் நீலேழிகாலம் வாழ்ந்து சேவைபுரிய எவ்கள் அரசுகேசரிப்பின்னையாரை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இன்பமே சூழ்சு எல்லோரும் வாழ்க!

இந்து சமயப் பேரவை, நல்லூர்

பல்லாண்டு வாழ்க !

இந்துமத குருமார்களினால் குருபீடாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட நாயன் மார்க்ட்டு சிவாகமஞானி, வித்யாசாகரம், சிவபூர். ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரி யார் அவர்களின் பீடாரோகண விழா மலருக்கு இச் செய்தியை அனுப்பி வைப்ப தில் விநந்த மசிழ்சி அடைகிறேன். இந்துமத குருமார்களை வழிப்படுத்துவதற்கும், எங்கள் ஆலயங்களில் நித்திய, நையித்திய பூசைகளும் மற்றும் கிரியைகளும் வேத சிவாகம முறைப்படி குருமார்களால் நிகழ்த்தப்படுவதற்கும் இத்தகைய ஒரு குருபீடம் இட்காலத்தில் அவசியமாகவுள்ளது. மேலும் இந்தக் குருமார்களின் நவங்களைக் கவனிப்பதற்கும், பூஜைகளோடு மாத்திரமன்றி எங்கள் மாபெரும் சமயத்தின் தத்துவங்களையும், கோட்பாடுகளையும் சாதாரண இந்து மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்கும் இந்தக் குருமார்களின் மூலம் ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

எமது ஆலயங்களில் நிகழும் பிரச்சனைகளில் இந்துக்குருமார்கள் சம்பந்தப் படாமல் எங்கள் சமூகத்தை நன்வழிப்படுத்தி, மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்று இறைவனுக்கான பூஜைகளும், கிரியைகளும் எந்தவித இடையூறும் இன்றி நிகழ்வதற்கு இட்குருபீடம் யிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை. குருபீடத்தை அலங்கரிக்கும் சிவபூர். ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் தேவைப்படும் அறிவுரை களையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கக்கூடிய ஞானமும், கல்வியும், ஆற்றலும் திறமையும், இறைப்பக்கியுமுடைய அந்தண சிரேஸ்டர்களில் ஒருவர். அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தெய்வப் பணியில் தம்மை அர்ப்பணிக்க எல்லாம் வல்ல பார்வதி பரமேஸ்வரன் திருவருளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

வாழ்க சௌவமி வளர்க தமிழ்!

ஆ. மகாலிங்கம், A. G. A²
பதில் தலைவர், இந்துசமயப் பேரவை
ஶாப்பர்பாணம்.

வ.
குருபாதம்

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதினம், இரண்டாவது குரு சந்திதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

வாழ்த்துரை.

அருளோங்கும் மெய்யன்பர்களே !

இந்துமத குருமார் ஒன்றியம், நல்லூர் சிவபூரீ ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்களை குருபீடாதிபதியரக நியமித்திருப்பதையறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

இத்துணைகாலமும் இந்துமத குருமார்களுக்கோர் தலைவரி இல்லாதிருந்ததுறை நீங்கிய பெருமை குருமார் சபைக்கே உரியதாகும். இந்துமத குருமாருக்கும், சமயத்திற்கும் ஆதரவு அளிக்கும்; இவ் ஒன்றியம் தளர்வுருது வளர்வேண்டுமென பரம்பொருளின் திருவருணை உள்ளார வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிண்ணரோம்.

“என்றும் வேண்டும் இப்ப அன்பு”

வ. குருபாதம் துணை
நல்லூர் ஸ்ரீ பாலகத்திரீகாம தேவஸ்தானம் வழங்கிய
மகிழ்வுரை.

இந்துமத குருமார் ஒன்றிய குருமார்களினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட “குருபீடாதிபதி” சிவபூரீ ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்களின் பீடாரோஹண விழா நிகழ்தல் கேட்டு அளவிலா மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்களுடைய அறிவும், திறமையும் அனுபவமும் கண்டு 1993ம் ஆண்டு ஆடிமாதம், பால கதிர்காமத்திரு விழாவிலே தங்கப்பதக்கம் அளித்து பாராட்டினாலோம். குருத்துவத் தலை மைக்கு ஏற்ற சகல தகுசிகளும் உடைய ஒருவரைத்தான் இந்து மத குருமார்கள் தேர்வு செய்திருக்கிறார்கள். இதையிட்டு இந்துமத குருமார்களுக்கும், குருமார் ஒன்றியத்திற்கும் எமது நன்றி களைத்தெரிவி தூக்கொள்ளுகிறோம். குருபீடாதிபதியின் அருள் ஆணையின்கீழ் எல்லோ நும் ஒன்றுபட்டு குருமாரையும், சமய பண்பாடுகளையும் காப்பாற்றுகிறோம். அஞ்ஞான இருள்விலகி குருபீடத்தால் ஞானங்களி எங்கும் பரவிற்கும் நன்மக்களும், நம் தலைவனும் ஷேமமற வழங்கவேண்டும் என்று ஸ்ரீபாலகத்திரீகாம சுவாமியை வேண் குருபீடத்தைப் போற்றி அமைகிப்பேன்.

சிவபூரீ குமார - சௌபாக்ய குமாரக்குருக்கள்

—
சிவமயம்

இந்து இளைஞர் பேரவை - யாழ்மாவட்டம் குருபீடம் சிறப்புற வணங்குகிறோம் !

இந்துசமய மரபில் குரு - விங்கி - சங்கம வழிபாடு முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது. விங்கி, சங்கம வழிபாட்டிற்கு முதல், குரு வழிபாடு முதன்மை பெறுகிறது. சனாதன சமய வழிபாட்டு நெறியாக குரு வழிபாடு மேலோங்கி நிற்கிறது. இந்து சமய குருமார்கள், இந்துமத குருபீடாதிபதியாக, அறிவும், ஆற்றலும், அனுபவமும் தெளிவும் கொண்ட ஓர் சிவாச்சார்யரை தேர்வு செய்து, தமக்கும் சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஓர் தலைமைக்குருவை தந்துள்ளார்கள். இது போற்றுதற்குரியது

இன்று திருமுறைப்பாடல் பெற்ற சிவாலயங்களும் வரலாற்றுப் பெருமை யிக்க திருத்தலங்களும் பூஸகச்சின்றி சீர்குலைந்து இருக்கின்றன. இவைகளில் வழிபாடும் ஆகம பூஸை நெறி முறைகளும் நடக்க குருபீடம் செயலருள் புரிய வேண்டும் உயிரி னும் மேலான ஒழுக்க நெறிகளில் இருந்து குருமார்களின் சிறார்கள் விளகாதிருக்க சிலசின்னங்களுடாக திகழ குருபீடம், ஆனபணிகளாகச் செப்ப வேண்டும். நாடும் மக்களும் நன்மைபெற எமது காலத்தால் முற்பட்ட இந்துசமயம் மேம்பட குருபீடாதி பதியில் செயல்கள் அமைய வேண்டும் என்று குருவருளையும் திருவருளையும் வேண்டி நிற்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி

பணிவிள்ள,

தலைவர், வே கெ. தனபாலன்,

135, பழைய பருத்தித்துறை வீதி,
நஷ்டஹர்.

இந்து இளைஞர் பேரவை

பருத்தித்துறை - புலோலி பசுபதிஸ்வரர் தேவஸ்தானம் வழங்கிய
பாராட்டுரை.

சமூத்தின் தலைசிறந்த குருவாக விளங்கும் சிவபூரீஸ்கந்த சாம்ப சிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் இந்துமத குருமார்களினால் குருபீடாதி பதியாக தேர்வு செய்யப்பட்டதை அறிந்து மகிழ்வுடைகிறோம். ஸ்கந்த சாம்பவிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எமது ஆலயத்தில் மகோற்சவம், லட்சார்சனை போன்ற கிரிகைகளில் பிரதய குருவாக கடமையாற்றினார். பிரசங்கம் செய்வதிலும் ஓந்திரீக்தத்துறை களிலும் கிறியாதெறி முறைகளிலும் இவர் சிறந்து விளங்குபவர். சமயத்திற்கும், குருமார்களுக்கும் நல்ல தொண்டு செய்து குருபீடம் மேலும் சிறப்புற வேண்டுமென பசுபதிஸ்வரப் பெருமானை பிரார்த்திக் கின்றோம்.

தி. நாகராஜா, தமிழகர்த்தா

நல்லூர், சட்டநாதர் ஆலய பிரிவாலன்களை வழங்கிய

மகிழ்வரை.

எழுத்தின் தலைமை சிறந்த விளங்கும் குருவான நாயன்மார்கட்டி^१ சிவபூரீ ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்கள் இந்துமத குருபீடாதிபதியாக தெரிவுசெய்யப்பட்டதை அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடை கிறோம். சகலாகம வித்தகராகிய ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்கள் குருபீடாதிபதியாக இருப்பது சாலச்சிறந்தது. எமது ஆலயத்திலும் முன்பு ஜக்து வருடங்கள் மஹோற்சவ குருவாக இருந்து சிறப்பித்தவர் இவர்கள் நீடுழி காலம் குருமாருக்கும் சமயத்திற்கும் தொண்டாற்ற சட்ட நாதப் பெருமானை வணக்கிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“மேன்னமிகொள் சைவநிதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

சங்கானை, வெல்வில் சிவசுப்பிரமணிய கவாமி
தேவஸ்தானம்

பாராட்டுரை.

வேதமும் ஆகமமும் குனமாய் விளக்கிடும் குருபீடத்திற்கு தகுதி யான் மகா குருவை குருமார் தெரிவுசெய்துள்ளனர். குருபீடாதிபதியாக பீடாரோகணம் கெய்யும் சிவபூரீ ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்களின அறிவும் ஆற்றலும் மந்திரத்தொனியும், அதுபவமும் கண்டு பலர் பிரமித்து சிற்பார்கள். இப்படியான சிறந்த குருவை குருபீடாதி பதியாக சியமித்தது மிகப் பொருத்தமானது. இங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளை வெல்வில் சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் அருள் வேண்டுக் கண்ற வேண்டுவதோடு பீடாதிபதியின் பாதங்களையும் வணக்கி விற்கி வந்தார்.

க. பொ. செல்வநாயகம்
அ. க. சண்முகதாஸ்
(தர்மகார்த்தாக்ஷி)

இந்துமத “குரு பீடாதிபதி” தேர்வு . . .

.

உலகத்தில் உள்ள மதங்களெல்லாம் தமது போதனைகளையும், மத பிரசாரங்களையும் நடத்துவதற்கு தத்தமது மதங்களில் அறிவும், ஆற்றலும், மதநூல்களில் தேர்ச்சியும், அனுபவமும் வாய்த்த ஓர் தலைமையை ஏற்படுத்தி தமது கேவைகளை விரிவுபடுத்தி மக்களை வழிநடத்தி வருகின்றன. இந்த அடிப்படையில் ஈழத் தில் குருமார்களுக்கெல்லாம் தலைமைக்குருவாக அறிவாற்றல் மிகுந்த குருபீடாதி பதி ஒருவரை தேர்வு செய்வது அவசியமாகிறது. காலத்தின் தேவையும் ஆகிறது: இந்துசமய மக்கள் தமது ஜபங்களை கேட்டறியவும், விளக்கங்கள் பெறவும், கிரிகை முறை, விதிமுறை ஆகியவற்றை புரிந்து கொள்ளவும், மக்களை நல்வழி நடத்திச் செல்லவும் ஓர் குருபீடம் அவசியம்.

ஒரு குருவானவர் தமக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு, தம்மை விட அனுபவமுள்ள ஒருவர் தேவைப்படுகிறார் அதன்காரணமாக ஈழத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமய அறிவும், ஜபங்களை நீக்கும் திறமை வாய்ந்த ஒருவரை தேர்வு செய்ய தீர்மானித்து அப்பொறுப்பை அனைத்து குருமாரிடமும் ஒப்படைத் தோம். குருமார் அனைவரின் தீர்ப்பாக சிவஸீ. ஸ்கந்த சாம்பசிவசொர்யார் குருபீடாதிபதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இன்று பீடாரோஹண விழாவும் நடைபெறுகிறது இவ்விழாவுக்கான நிதியையும் சகல குருமார்களும் சேர்ந்து தந்துதனினார்கள். எனவே நாம் ஒன்றுபட்டு ஒரு அமைப்பின் கீழ், ஓர் தலைமையின் கீழ் நமது சமயப்பணிகளைத்தொடர அனைவரும் பரிஷூரன் ஒத்துழைப்பு நல்கி ஆதரவு அளிப்பீர்கள் என நம்புகிறோம். நமது குருபாரம்பரியமும், பண்புகளும் மேன்மைபெற நம்மால் முடிந்தவரை பணி செய்வோமாக.

சபமல்து.

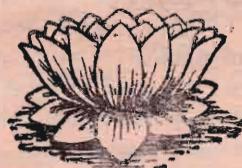
நிர்வாகசபை,
இலங்கை, இந்துமத குருமார் ஒன்றியம்
யாழ்மாவட்ட தலைமையகம்

பரம்பரைச் சைவமரபினர்,
 கரணவாய் - சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சிக் கழக செயலாளர்
 பூநீலஸ்ரீ கைலை. திருஞானசம்பந்த தேசிகர்
ஆசிவேண்டுகிறோம்!

இந்துமத குருமார்களினால் குரு முதல்வராய் குருபீடாதிபதியாக பீடாரோஹணம் ஏறும் குருமகா சன்னிதாணம் “வேதாகம வித்யா சாகரம்” கலாநிதி. சிவஸ்ரீ ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் அவர்கள் குருபீடமேறும் இன்நாள் சைவசமயத்திற்கு பெருங் சிறப்புடைய நாளாகும். இன்நாளில் குருமகாசந்திதாணம் அவர்களின் ஆசிவேண்டி அனவரதமும் பிரராத்திக்கிண்மேண்.

“குருபாதமே திருப்பாதம்”

பூநீலஸ்ரீ கைலை. திருஞானசம்பந்த தேசிகன்

இலங்கை இந்துமத குருமார் ஒன்றிய குருமார்களினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட

— குருபீடாதிபதி —

“சிவாகம சிரோமனி” “வித்தியாசாகரம்” “சிவாகமஞானி”

கலாநிதி - அருள்ஜோதி

ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்களின்

பீடாரோகண வைபவத்தின் போது,
இனுவில் ஸ்ரீ தர்மஸாள்தா குருகுலம் பணிவுடன் வழங்கிய

பாராட்டுப்பத்திரம்

வேதமுடன் ஆகமமும் வீயாக ரணம்
விளங்குசித் தாந்தமொடு உபநிடதம்
மாதவநி யாஸமொடு மாந்திரீகம்
மருத்துவசித் தவைத்யம் ஆயுர்வேதம்
பூதலத்தில் செந்தமிழும் வடமொழியும்
புச்சுப்பத்த ஸ்ரீ வித்யா ஸாகரஞ்சேர
வேதியராம் ஸ்கந்தசாம்ப சிவசிவாச்சார்
இந்துமத குருபீடம் அலங்கரித்தார்

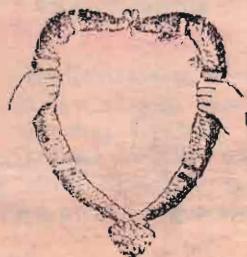
இந்துமத குருபீடா திபதி யானார்
இலங்கிடு வேதாகமத்தில் மிளிர்ந்து நின்றார்
அந்தமிலா ஆகமத்தின் கிரியா பாகம்
ஆலயங்கள் கும்பாபி ஷேகம் செய்தார்
புந்திமகிழ் நூல்துவாய் ஆபஸ்தம்பப்
பூர்வப்பிர யோகநூல் படைத்துத் தந்தார்
அந்தண்ணி ரேஷ்டர் ஸ்கந்த ஸாம்பசிவ
ஆச்சார்யார் நீழே வாழி வாழி.

நித்தியமும் நிதயாக்னி வளர்ந்தே ஹோமக்
 நெஞ்சார சிவபூசை விதிமு றையாய்
 பக்தியுடன் புரிந்திடு வே தியருமான
 பவ்வியஞ்சேர் ஸ்கந்தஸாம்ப சிவ சிவாச்சார
 இத்தினமே இந்துமத குருவின் பீடம்
 எழிலாக ஆரோஹணம் செய்தார் அந்த
 சித்திநிறை குருபீடம் வாழி வாழி
 ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சார் நீடு வாழி!

ஜோதிஷ்நால் சிற்பகலா சரிஸ்திர ரூல்
 சோபனஞ்சேர் நாஸ்பலவும் ஆய்ந்தறிந்தே
 மேதினியில் ஆயிரமரம் ஆலயங்கள்
 மேவிடு கும் பாபிஷேகம் செய்த அண்ணல்
 வேதியர் குழ் இந்துமத குருமா பீடம்
 வியன் ஆரோஹணம் செய்த கலாநிதியாம்
 போதகாச சார்ய ஸ்கந்த ஸாம்பசிவ
 பீடாதிபதி நீடு வாழி வாழி,

இந்துமத குருமாரின் ஒன்றியமும்
 இலக்ஷ்யக் குருபீடம் தனிலே தெய்வ
 அந்தனா ளன் ஸ்கந்த ஸாம்பசிவ
 ஆச்சார்யார் ஆரோஹ ணிக்கச் செய்தார்
 புந்திமசிழ் கொரவமும் போற்றி செய்தே
 புகழுகு பீடாதி பதிக்குத் தந்தார்
 பந்தமுடன் இந்துமத குருமார் வாழி
 பல்லாண்டு குருபீடா திபதி வாழி!

கபம்

ஆக்கம் : “இயல் இசை வாருடி” ப்ரம்மஸ் ஏ. வீரமணிஜெயர் அவர்கள்

குருபீடாதிபதி

குருபீடாதிபதியாக தேர்வு செய்யப்பட்ட ஸ்கந்த; சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் நல் ஹார் வயிரவர்கோவில் ஜூரா என அழைக்கப்படும் ஸ்கந்ததாகக் குருக்கள் தர்மாம் பாள் தமிப்பதிகளின் முத்த புதல்வராவார். இவர் யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வரா கல் ஹாரியில் கற்று பின் சித்தமருத்துவத்துவம், ஆண்வேதமருத்துவம் என்பவற்றில் கல்ஹூரிழூம், திருவாரூர் ஹோமியோபதி இன்ஸ்யருட்டிலும் ஹோமியோபதி கற்று டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் பின் தமிழ்நாடு சென்று சென்னை ஹோமியோபதி கல்லூரிழூம், திருவாரூர் ஹோமியோபதி இன்ஸ்யருட்டிலும் ஹோமியோபதி கற்று டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். 1930ம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் வீரமல்யுதிதம் சிலம் படி, வாணிலையாட்டு, என்பவற்றையும் கற்றவர் பரம்பரையாக மந்திரசக்தி பெற்று எண்ணற்ற நோயாளிகளுக்கு தமது மந்திர சக்தியால் மனி. மந்திர, அவுடுதம் கொண்டு போய் தீர்த்து வருபவர். சிறுவயது தொடக்கம் கந்தபுராணம், திருவாதலூரடிகள் புராணம் என்பவற்றுக்கு பயன் சொல்லி வருபவர்.

தமிழில் பண்டிதர் வகுப்பும், வடமொழியில் பாலபண்டித வகுப்பிலும் தேர்ந்தவர். பண்டாரநாயகா ஆட்சிக்காலத்தில் அவரது மிக நெருக்கிய உறவினர் ஒரு வருக்கு உணவு உட்கொள்ள முடியாது பலமாதங்கள் கஷ்டப்பட்டு யாராலும் மாற்ற முடியாதபோது இங்கிருது விமானத்தில் அழைக்கப்பட்டு மூன்றே நாட்களுக்குள் தமது மந்திர சக்தியால் உணவு உட்கொள்ள வைத்து “மாந்திரிக பூஷணா” என்ற யிருதைப் பெற்றவர். தமிழ் நாட்டில் தஞ்சாவூர் மாணிக்க விநாயகர் ஆலயத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடாத்தி அங்குள்ள குருமார்களால் பாராட்டுப் பெற்றவர். 1960ம் ஆண்டு அந்தணர்க்குரிய வைதீக நூலாகிய “ஆபஸ்தம்பூர்வப்பிரயோகம்” என்ற நூலை இரண்டு பாகங்களாக பொழிப்புரையுடன் வெளியிட்டவர். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கும்பாபிஷேகங்களை பிரதம குருவாக இருந்து சிறப்புற நடாத்தியவர் ஆகமங்களில் சிறந்த தேர்ச்சியும், ஆராய்ச்சியும், அனுபவமும் உடையவர். சைவசித்தாந்த அறிவி, சோதிடத் திறமையும் சிறப்சாஸ்திர தேர்ச்சியும் உடையவர். பாக்களை இயற்றும் வல்லமையும், யோகாசன பயிற்சியும் உடையவர். ஆசார்ய அபிஷேகத்தை நயினை ஜி. கலாச நாதகுருக்களிடம் பெற்றவர். சிவபூஜா தந்தரர் நித்யாக்கினி வழிபாடு தினமும் செய்பவர். “சிவாஹம் சிரோமணி” என்ற பட்டத்தை நல்லை முதலாவது குருமாகசன்னிதான் திடிடம் பெற்றவர். “கிரியா கிரம சிவாகமங்களி” “சிவாகம கிரியா சாகரம்” “வித்யாசாகரம்” என பல வேறு பட்டங்கள் பெற்றவர். வைதீக ஆகம கிரிகைகளின் ஆசாரியராக திகழ்பவர் பல சிவாச்சாரியர்களை உருவாக்கியவர். 60 ஆண்டு காலமாக சுடியச் சொற்றெபாழி வகை தொடர்ந்து நடத்தி வருபவர். 74 வயதான இவர் இன்னும் திடகாத்திரமாக இருப்பது இவரின் நித்ய சிவபூஜை நித்யாக்கினியின் பலனே ஆகும். சென்னை சாம்பழுர்த்தி சிவாச்சாரியர்களால் “யாகசம்ரக்ஷகர்” என்ற பட்டத்தையும் பெற்றவர்.

இத்தனை தகுதிகளும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற கலாநிதி, அருள்ஜோதி ஸ்கந்த சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் அவர்களை குருபீடாதிபதியாக தேர்வு செய்து கொடுத்த சகல குருமார்களுக்கும் இந்துமத குருமார் ஒன்றிய நிர்வாக சபையின் சார்பில் நன்றி கூறுகிறோம். பீடாரோஹண விமாவுக்கும் பொருநைவி செய்த குருமார்களுக்கும் நன்றியறிதலை தெரிவித்து கொள்கிறோம். குருபீடாதிபதி அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ நாம் அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக.

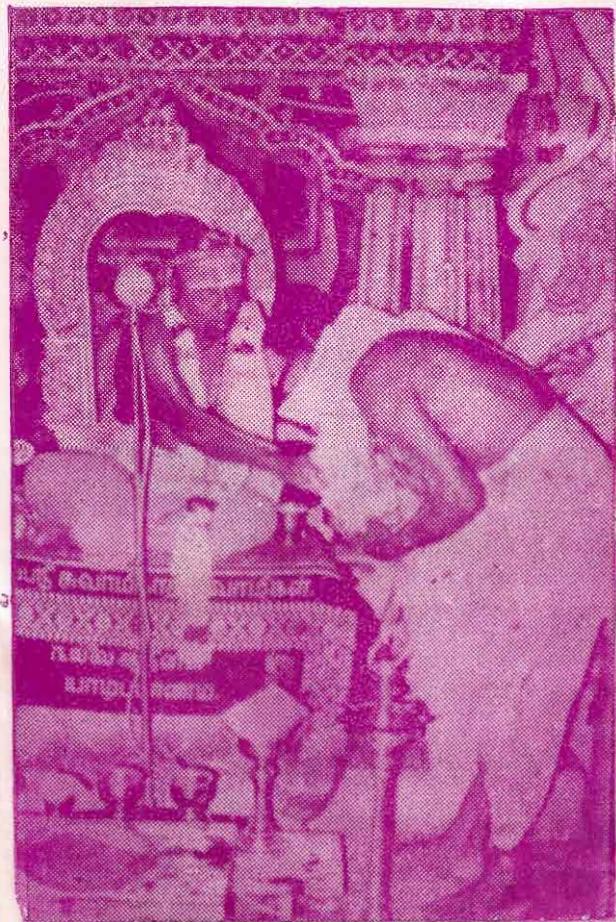
சுபமஸ்து

நிர்வாகசபை சார்பில்,

நிவஶீ ச. மகேஸ்வரக்குருக்கள் (நயினை)

தலைவர், இலங்கை இந்துமத குருமார் ஒன்றியம்

யாழ்மாஸ்ட்ட தலைமையகம்

1975 ல்

நல்லை ஆகிள முதலாவது குருசன்விதானம்
சவாமிநாத தம்பிரான் சவாமிகள்
குருபீடாதிபதிக்கு

“சிவாகமசிரோமணி” என்னும்

பட்டம் அளித்து பொள்ளாடை போத்துகிறார்.

the author of the book, and the editor of the
journal, and the author of the article.

The author of the book, and the editor of the
journal, and the author of the article.

The author of the book, and the editor of the
journal, and the author of the article.

The author of the book, and the editor of the
journal, and the author of the article.

४

**ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதி ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள்**

“குருபக்தி”

ஸஸ்வரனைக் காட்டிலும் குரு பெரியவர். ஸஸ்வர பக்தியைக் காட்டிலும் குரு பக்தி விசேஷம் என்கிறார்களே, என்? என்று கேட்டால், ஸஸ்வரனை யாரும் பார்த் ததில்லை. பிரத்தியக்ஷமாக நாம் பார்க்கக்கூடிய ஒரு மனிதர், எப்பொழுதும் சுத்தம் உடையவராய், ஞானம் உடையவராய், அப்பழக்கு இல்லாமல் நமக்கு கிடைத்து விட்டால் நாம் எந்தக்காரியத்திற்காக ஸஸ்வரனிடத்தில் போகிறோமோ. அந்தக் காரியம் இவரிடம் பக்தி செலுத்தினாலே முடிந்து விடுகிறது.

அதனால்தான்:- “குருபிரம்மா குருவின்னு: குருதேவோ மஹேஸ்வர”
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஜகத்தை சிருஷ்டிப்பது பரிபாவிப்பது போன்ற பல காரியங்கள் ஸஸ்வரனுக்கு இருக்கிறது- அவை எல்லாம் குருவுக்கு இல்லை. அவனுக்கு ஆபீஸ் உண்டு. இவருக்கு ஆபீஸ் இல்லை. ஆபீஸ் இருக்கிறவனிடம் போய் தொந்தரவு கொடுப்பதைவிட ஆபீஸ் இல்லாமல் சும்மா இருக்கின்றவரிடம் நம் காரியத்தை மிக எளிதாக முடித்துக் கொண்டு விடலாம்.

ஸஸ்வரனுக்கு என்னென்ன உத்தமமான குணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவை எல்லாம் இந்தக் குருவிடத்தில் இருக்கின்றன. இவர் சுத்தமானவர், பொய் சொல்லாதவர், வஞ்சனை தெரியாதவர், இந்திரியங்களை எல்லாம் வென்றவர் மகாஞானி இவரைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே குருவின் திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு பக்தி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால், ஸஸ்வர பக்தியால் நமக்கு என்ன அனுகூலங்கள் உண்டாகின்றனவோ அத்தனையும் கூலபமாக உண்டாகி விடும். அதனால் தான் குருபக்தி உயர்ந்தது என்று சொன்னார்கள்.

ஒனாலும் தெய்வபக்தியை மறக்கக்கூடாது என்றதற்குக்காரணம் இந்தக் குருவை இவனோடு சேர்த்து வைப்பதே தெய்வம்தானே. தெய்வ அனுக்கிரகம் இல்லாவிட்டால் இந்தக்குருவை இவன் எப்படி அடைவான?

**“தூர்ஸபம் தரயமேவதத் நைவாநுக்ரஹ ஹேதுகம்!
மனுஷ்யத்வம் ஞமுக்ஷாத்வம் மஹாபுருஷம்ரய:!!”**

தக்ஞினாமூர்த்தி, எல்லோருக்கும் எக்காலத்திலும் குரு:

“ஸ்பூர்வேஸாமி குரு: காலே நாதவக்ஶோத:”

அந்தக் குருவிற்கு ஞானம் எப்படிப்பூரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும்? அதனால் தரீன் தெய்வத்தை மறக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். குரு அரைகுறையாக இருந்தாலும் அவரை வழிகாட்டியாக வைத்துக்கொண்டு ஸஸ்வரபக்தி செய்தால் நம்முடைய காரியம் பலிதமாகிவிடும். ஆகவே எப்பொதும் குருபக்தி இருக்கவேண்டும். பூரணமான ஞானம் உடையவராய், எப்பொழுதும் வாக்கு, மனம், காயம் எல்லாம் சுத்தமான வராய், அசைவு இல்லை தித்ததி உடையவராய், நமக்குத்தெய்வ அனுக்கிரகத்தி னாலே ஒரு குரு கிடைத்து விட்டார் என்றால் நமக்கு அவரேபோதும். நம் காரியமாகத் தெய்வத்தினிடம் போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. வியாசரைப்பற்றி சொல்லுகின்றபோது

“அசதுரிவதநோ ப்ரஹ்மா தவிபாற்றாபரோ ஹரி! அபால லோகது சம்பு: பகவாந் பாதராயனா!!”

என்பார்கள்; பாதராயனர் என்று விவாருக்கு பெயர். அவர் “அசதுரிவதநோ பிரஹ்மா” - நான்கு முகமில்லாத பிரம்யா “தவிபாற்றா” அபரோ ஹரி: இரண்டு. கையுள்ள வேறு ஒரு வீஷ்ணு. “அபால லோகது; சம்பு” நெற்றிக் கண் இல்லாத சிவன் இப்படிப்பட்ட குரு கிடைத்துவிட்டால் அவரை பிரதயக்ஷமாக பார்க்கிறோம். ஆகவே குருவைவிட கிரேஷ்டமானவர் இல்லை. நமக்கு அவரிடத்தில் பூர்ணமான நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். அது நிஜமான நம்பிக்கையாகவும் இருக்கவேண்டும். நமக்கு அவரிடம் நம்பிக்கை வந்துவிட்டால் சுவாமிகூட வேண்டாம். இந்த நம்பிக்கையே, அவரிடத்தில் நாம் வைக்கின்ற பக்தியே, நம்மை கடைத்தேரச்செய்து விடும்.

எப்போதும் குரு சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். வீதராகராக அஸைன்றும் இல்லாதவராக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் நமக்கு குருவாக அகப்படாத போதுதான் நாம் அவரை வழிசாட்டியாகக் கொண்டு ஈஸ்வரபக்தி பண்ணவேண்டும்.

நாம், அழுக்குடையவராக இருக்கிறோம். சஞ்சலம் உடையவர்களாக இருக்கிறோம். மனைசை ஒரு நிமிடங்கூட ஓர் இடத்தில் நிறுத்த முடியாதவர்களாய் இருக்கிறோம். எப்போதும் சுத்தமாக, நிரம்பிய ஞானம் உடையவனாக, அசங்காமல், ஆடாமல் பட்டகட்டை மாதிரியாக இருக்கின்ற அவனை நாம் நினைத்தால் நாம் நினைக்கிறபடியே, அவனாக நாம் ஆகிசிடுவோம்.

�ஸ்வரனைத்தான் அப்படி நினைக் கொண்டும் என்பது இல்லை இப்படிப்பட்ட குணங்கள் உடையதாக எதை நினைத்துக் கொண்டாலும், நம்மைப்போன்ற ஒரு மனிதரையே இவ்வளவு குணங்கள் உடையவராக அவரையே குருவாக நினைத்து பக்தி செய்தாலும் நாமும் அப்படியே ஆகிசிடுவோம்.

இதற்காகத்தான் குருபக்தி வேண்டும், ஈஸ்வரபக்தி வேண்டும் என்று நம் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. இந்தக்காலத்தில் இவை இரண்டும் குறைந்து வருகின்றன, குருகுலப்படிப்பு இல்லாமல் குருபக்தி வளராது ஈஸ்வர பக்தியும் வளராது.

அப்படி, குருகுலப்படிப்புத்தான் வேண்டும் என்று சொன்னால், அது இந்தக் காலத்தில் சிரமம் தான் பூரணமாக கொண்டுவர முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் சொல்ல வில்லை. அப்படி வந்துவிட்டால் நல்லது தான் ஆணாலும் இதுமாதிரியான ஒரு முறை இந்திருக்கிறது என்பதே தெரியாமல் அடியோடு அழிந்துபோக விடக்கூடாது அல்லவா? மியுசியத்தில் வைக்கிற மாதிரியாவது ‘நான் குருகுல வாசம் செய்து படித்தேன்’ என்று வருங்காலத்தில் சொல்லிக் கொள்வதற்காவாவது பத்துப்பேர்களை அப்படிப்படிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விதைமுதலையாவது ரக்ஷிக் கொண்டும்.

யாராவது ஒரு பையன் குருவினிடத்தில் சென்று அவற்றுக்கு சுச்சுஷை செய்து கொண்டு படித்து வருகிறான் என்று தெரிந்தால் அவரவர்கள் அவனுக்கு அங்கங்கே கொஞ்சம் உதவி செய்தாலும் போதும். பெரிய ஸ்தாபனமே வேண்டாம். வேண்டாமென்றால் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக சொல்லவில்லை. அது தனியாக இருக்கட்டும், கூடநாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மாலான உதவிகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டும். என்ற மனோபாவம் வரவேண்டும்.

குருபக்தி வேண்டும் என்றால் குருகுலப்படிப்புக் கொஞ்சம் அவசியம் தான் நம்மால் முடிந்த அளவு அதற்குவசதி செய்வோம். பலன் பத்துப்பேர்களுக்காகவாவது ஏற்படும். அதுதான் நமக்கு விதைமுதல் உடைய கேள்வமாக இருக்க குருபக்தி, இறைபக்தி இரண்டும் அழிந்து போகாமல் இருந்தால் போதும்.

சிமயங்
வேதாந்த சித்தாந்த ரகசியம்

இந்தப்புவலகில் பிறந்த ஆன்மாக்கள் ஆணவ மலத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட அதிர்ச்சியினால் இன்னது சரி இன்னது பிழை என்று அறிய வாராது செய்கின்ற செயல் அளித்தும் சரியான செயல்பட்டவேண்டும் என்ற பெருங்கருணை மேலீட்டினால் இறைவன் வேதம், ஆகமம் என்பவற்றை சொல்லி அருளினான்.

வேதம் என்பது வேதாந்தம் என்றும், ஆகமம் என்பது சைவசித்தாந்தம் என்றும் இரு அர்த்தங்களை கொண்டதாகக் கூறிக்கொள்ளப்படும். வேதம் என்பது வித் என்கின்ற அடியில் பிறந்தது. சித்தாந்தம் என்பது சித் என்கின்ற அடியிற் பிறந்தது. வித் எனும் சொல் அறிவு ஞானம் எனப்பொருள்பட நிற்கிறது சித்தாந்தத் தில் சித் என்ற சொல் அறிவு ஞானம் எனப்பொருள்பட நிற்கிறது. வேத ஆகமங்களைக் கற்றுணர்ந்தவழி பெறப்படுவது ஞானமாகும். இந்த இரு அர்த்தங்களும் சிவத்தது வம் வரையின்தாம். ஆகவேதான் “ஞானமே ஆனபோது சிவம் சித்தி” என விதந்து கூறப்பட்டது. அறிவினுடைய அந்தமும், சித்தத்தின் அந்தமும் சிவத்தும் வரையின்தாம் என உணரப்படும்போது வேதம் வேறுமார்க்கமென்றும், சித்தாந்தம் வேறு மார்க்கம் என்றும் அறியாது கூறி இடர்படுவாரும் உளர். ஆனால் வேதங்கள் ஆன்மீக வாயிலாக உலகியலை கூறும். ஆகமம் ஆன்மீகத்தை மட்டும் கூறும். ஆன்மீகத் தில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நெறிமுறைகளை சிறப்புறக்கூறும்; இந்நிலைகளைப் பின்பற்றியே நாயன்மார்க்களும் வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார்கள்.

சிவம் என்ற சொல் எஸ்லாச் சமயத்திற்கும் பொதுவான சொல்லாகும். இந்தச் சொல்லுக்குரிய பொருள் வடிவம் சிவவிங்க வடிவமாகும், ஞானம் யாருக்குக் கிடைக்கப் பெறுகிறதோ அவர் சிவமாகும் தன்மை உடையவராவார். சிவமாகும் தன்மை கைவரப்பெற ஒருவன் விரும்புவானுகில் வேத ஆகமவழி நின்று உணரவேண்டும். “ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான்” உலகம் சகல ஜீவராசிகளுக்கும் பொதுவாக படைக்கப்பட்டது. படைக்கப்பட்ட உலகத்திற்கு கார்த்தா ஒருவனே என்பது துணியப்படும்.

இன்னொரு வகையில் பார்க்கும்போது ஆணவமலம் தூல குக்கும வேறுபாடு காரணத்தால் ஆன்மாக்களும் தூல குக்கும வேறுபாடு அடைகிறது. ஆதவின் வேறு வேறு உலகங்களும் தேவைப்படும் இருப்பினும் கார்த்தா ஒருவனே. சிவம் என்பது பொது என்பதற்கு என்னகாரணமோவெனில், சிவம் என்ற சொல்லில் சிகரம் வாக்கு மாதிரித்தமான பொருளைக் குறிக்கும். வகாரம் அப்பொருளின் பண்பைக் குறிக்கும். இந்தப்பண்புதான் ஜூந்தொழில் செய்கின்றது.

ஆகவே இறைவனின் பண்பு ஜூந்தொழிலாக அமைகிறது. இந்த ஜூந்தொழிலுக்குள் அப்படிப்பட்டிருப்பது ஆன்மாக்கள் ஆகவே சிவம் பொது என கூறப்பட்டது. அப்படி கூறப்பட்டாலும் வைமக்களுக்கு சிறப்பாகக் கொள்ளப்படுகிறது. என்பது அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. பரம்பெருங்கள் தோக்குமிடத்து சிவம் இறைவனுக்கு சக்தி யாம்; சிகரத்தை நோக்குமிடத்து லகரம் சக்தியாம். இவை அளைத்தும் சொற் பிரபஞ்சத்தும் பொருட்பிரபஞ்சத்தும் உட்பட்டவாக உய்த்துணரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சக்தியாய் சிவமாகிக் தனிப்பர
முத்திதியான முதலைத்துதிசெய
சுத்தியான சொற்பொருள் நல்கும்
சித்தியானை தன செய்ய பொறிபதமே - பரஞ்சோதிமுனி
வர சக்தியும் சிவமும் இரு முதலைகள் அல்ல சிவத்தின் பெற்றியே சக்தியாம்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஈ. திருஞாளசம்பந்ததேசியர்
பரம்பரைச் சைவமரபு

வேதம்

பேராசிரியர், கலாநிதி. கா. கலோசநாதக்குருக்கள், M. A., Ph. D:

வேதம் அறிவுக் கருவுலம். தருமத்தை¹ அறியத்தறுவதனால் இதற்கு திப்பெயர் டண்டாயிற்று என்று அறிஞர் கூறுவர்.² இவ்வறிவு நால் என்னமாய் அமைந்து மக்களுக்கு வாழ வழி காட்டுவது. இஃது உயரிய குறிக்கோளாகிய வீடு பேற்றிகண எய்துவிப்பது; தெய்விகமானது; இறை வனுவீலயே அருளிச் செய்யப்பட்டது.

வேதத்தின் சிரமென விளக்குவன பெருமானின் திருநாமத்தை உருவாக்குக் கூவ என்னும் ஈரெழுத்துக்கள். இவ் வீசீமுத்துக்களால் திருவைந்தெழுத்துக்கள் பொலிக்கு விளக்குகின்றன. இவ்வைந்தெழுத்துக்கள் உருத்திராத்தியாயத்தை அணிசெய்கின்றன. இவ்வத்தியாயத்தை நால் யசர் வேதத்தின் நாலாங்காண்டம் அழுகுறுகின்றது. இந் நாலாங்காண்டத்தினால் யசர் வேதமே சிறப்படைகின்றது இருக்கு சாமம் என்னும் இரண்டனின் நடுவே ஒளிரும் இம்மத்திய மணியால் வேதமுழுவதுமே அழுக பொலிக்கு விளக்குகின்றது.

வேதம் சூவத்திற்கு அடிப்படைதால். இதற்குப் பாடிய வடிவில் நின்று பொருளுறப்பன சிவாகமங்கள். வேதம் பொது நால். ஆகமம் சிறப்பு நால். இவை இரண்டிற்குமிகையே வேறுபாடு காணமாட்டார்கள் பெரியோர்கள். வேதங்களின் மூலப் பகுதிகள் சங்கினதகள்.

1. “வேதாகிலோ தர்மமூலம்.”

2. விதங்கி அசோ தர்மம் வேத:

3. “பஞ்சாக்ஷரி சிவபேதங் விபாதி ருத்ராத் யாயஸ் தயாஸ்புரதி தேந சதுர்த்த காண்டः! காண்டே சர்வ யஜூட்ரேவ விபாதி தேந ரிக் ராம மத்யமணிநா ச விபாங்கி வேதாः”

4. சகுதி ராமய: ச்ரெளத:

5. “வேதமோ டாகமும் மெய்யாம் இறைவனால் ஒதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் ரூங்ளன ராதன் உரையவை நாடில் இரண்டந்தும் பேதம் தென்பாச் பெரியோர்க் கபேதமே”
“வயம் துவேத சிவாகமயோர்
பேதம் பெச்யாம: வேதோபி சிவாகம:”

பிராமணங்களும் ஆரணீயங்களும் உபநிடதங்களும் இவை உணர்த்தும் உண்மைக் கருத்துக்களைச் சிறிது விரித்து விளக்கி தருவன. இவ்வாறு உணர்த்தவும் உணரும் ஆற்றலற்ற பாரமா மக்ஞங்களுக்கு வேதமினி வின்று அவரவர்க்கு ஏற்ற நிலையில் பொருளை விளக்கவைப்பன இதிகாச புராணங்கள்.

தேவாரங்கள் வேதஶாரமாய்த் திசழ்வின்றன. பெரியபூராணம் கருண திருமூலரகன் பண்ணிரண்டும், சித்தாந்த நால்கள் பதினான்கும் வேதத்தை முதனாலாகக் கொள்வன. காங்கியம் முதலான புறச்சமயங்களுக்கும் வேதமே அடிப்படை தால். இவை யாவும் வேதத்தின் முக்கியத்துவத் தினை ஒருமுகமாகச் சுட்டி நிற்கின்றன.

இறைவன் திருவுருளால் வேத முழுதும் சுருக்கவடிவம் தாங்கிறது இச்சுருக்கம் இருபத்துநான்கு அட்சரங்களால் அமைந்து விளக்கும் காயத்திரி ஆகும். “சூரியனின் நடுவனுறைபவர் சிவபெருமான். அவர் எங்கள் புத்தியைத் தூண்டுபவர். அந்த முக்கியப் பொருளைத் தியானிக் கண்ணாரோம்.” எனச் சிவபெருமானைத் தானுணர்த்தும் பொருளாய்ச் சுட்டி நிற்பது காய்த்திரி மக்கிரம்.

6. வேதங்களில் கூறப்படும் விழுதி, உருத்திராக்கம், பிராசாதம், பஞ்சாட்சரம், பதி, பசு, பாசம் என்பன காயிங் முதலிய ஆகமங்களில் விரிக்கப்பட்டிருக்கக் காணகின்றோம். இதனாலே இவை சிரோதம் எனப் படலாயிற்று. சுருதி சம்பந்தப்பட்டது சிரோதமாம், சுருதியில் எடுத்துச் சூட்டப்படாதனவான ஆலயவையைப்பு, பிரதிடேட, உற்சவம் முதலியவற்றை ஆகமங்கள் தாமாகவே கூறுவதனால் இவை சுவதங்கிரம் எனப்படலாயின. இதுபற்றியே வேதங்கள், முக்கியமாக உபநிடதயங்கள், இதிகாசங்களையும் புராணங்களையும் ஆகமங்களையும் துணைக்கொண்டு விளக்கற் பாலன.

7. தேவஸ்ய சவிதூர் மத்யே

யேர பர்க்கோ நோ திய: க்ரமாத:

ப்ரசோதயாத் தத் வரேண்யம்

தீம் ஹரித் யந்வய: க்ரமாத:

வேத நான்கிலும் மெய்ப்பொருளாவது நமச்சிவாயவே, நம் என்னும் வினையாடிக்கு வளைதல் (வணங்குதல்) என்றும் பொருள் உண்டு. சிவாயகம் என்னுக் திருவைநிதெழுத்தின் காஞ்சிய கம என்பது சிவனை நோக்கி வளைதல், வணங்குதல், சாருக்கள் எனப் பொருளுணர்ச்சி மூழ்மலைக்களினின்றும் நீலகிச் சிவத்துடன் சராஞ்ச சிவாத்துவித் தினையை

யுனர்த்தும் பெருமவாய்ந்த மங்கிரமாகி வேதமுனர்த்தும் வீடுபேற்றைச் சுருக்கமாக உணர்த்தி வேதப்பொருளாகிய இறைவனைச் சுட்டினிற்பது நோக்கற்பாலது.

வேதத்தின் சாரம் பிரணவம். அ, உ, ம ஆகிய மூன்றெழுத்துக்கள் ஒன்றி விரவ, ஒம் என்னும் பிரணவம் பிறந்தது. இறைவன் இருக்கு வேதத்திலிருந்து அகாரத்தையும் யசர் வேதத்திலிருந்து உகாரத்தையும் சாமவேதத்திலிருந்து மகாரத்தையும் தேறலாக வடித்தெடுத்து எமக்கு அருளியுள்ளன. இவ் வெளியினை உபநிடதங்கள் பிரமம் எனச்சுடும். வளர்த்து விரிந்து வியாபித்து நிற்பது பிரமம்.

இவ்வொலியும் இவ்வாறேசிற்றலாக் பிரமம் எனப்படலாயிற்று ஒம் என்னும் ஒலிக்குள் ஒலியினங்கள் அணித்துமே அடங்கி நிற்பது நோக்கற்பாலது. ஒலிக்கும் நோக்குடன் வாயை அங்காக்கும்வேளை பிறக்கும் அகாரத்தைத் தொடக்கத்திற் கொண்டும் ஒலித்து மூடியும் வேளை வாயை மூடியொழுத பிறக்கும் 'ம' என்னும் ஒலியை ஈற்றிற் கொண்டும் அமைவதனால் பிரணவங்கி வாய்ந்திரப்பது முதல் வாய் மூடும் வரை பிறக்கவங்க எல்லா ஒலிகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது என்பது உய்த்துணர்பாலது. இதேவிருந்து சப்சப்ரபஞ்சம் முழுவதையுமே வியாபித்து விளங்குவது வேதம் என்பது தெளிவாகின்றதன்ல்லவா? ஒலிகள் யாவும் வேதத்துள் அடங்குவனவாதலால், அவையுணர்த்துக் கருத்துக்களைனத்தையும், எனவே எவ்வகைக் கருத்துக்களையும் கொண்டு விளங்குவது வேதம் என்னும் உண்மையும் உணரப்படுகின்றது.

8. அகாரஞ்சாப் யுகாரஞ்ச
மகாரஞ்ச ப்ரஜாபதி:
வேதத் த்ரயாத் நிரதுறுத்.

9. ஏதத் யோகாக்ஷரம் பிரம்ஹ
ஏதத் யோகாக்ஷரம் மஹத்
ஏதத் யோகாக்ஷரம் ஞாத்வா
யோயத் இச்சதி தஸ்யதத் ஒம் இத்யேதத்
ஓமிதி பிரஹ்ம.

10. பிருஹத்வாத் பிரஹ்மணத் வாச்ச
சிவோ பிரஹ்மைவ யோகத: |
பிரமம் என்னாஞ் சொல் ப்ரம்ஹ என்னும் அடியிற் பிறக்து! இது
ப்ரம்ஹணம் என்னும் வளர்ச்சி வன்மையையும் பிருஹத்வம் என்னும் மேன்மையையும் உடையது.

11. அகரம் தொட்டும் எழுத்தாய் ஒவிகளைலையற்றுக்கும் அடிப்படையாய் சிற்றங் பற்றியே, “அகாராணும் அகாரோஸ்மி” என்றும், “அகர முதல் வெழுத்தெல்லாம்” என்றும், ‘அகர வுவிர்போக்கு..... இறை நிற்கும் நிறைக்கு’ என்றும் நூல்கள் கூறுகின்றன.

வேதம் மக்கள் சீராக வாழ வழிகாட்டும்; அவர்கள் பெற விழையும் பெரும் பேற்றை அடைவிக்கும். மக்கள் நிற்றங்குரிய சிலைகள் கான்கு. இவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன. இவற்றை ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றுத் தொகை வாழ்தல் அரிது. இந்நான்கு நிலைகளையுமே கூறும் விஷயமாகக் கொண்ட வேதம் மக்களுக்கு வேண்டிய தனித்தையுங் கூறும் நூலாயமைந்திருப்பதில் வியப்பென்ன இருக்கின்றது? நெறிகள் கான்களுள் முதலாவதான சரியைதெறி நிற்பானுக்கு உரியவை சுங்கிதைகள், வேள்வி முதலிய கிரியைகளிலே முற்றிலும் ஈடுபடுவனுக்கிய கிருகஸ்தனுக்கு உரிய வேதப்பகுதிகள் பிராமணங்கள், கிருகஸ்த நிலையினின்றும் நீங்கிக் காடு கோக்கிப் புறப்பட்ட வானப்பிரஸ் தனுக்கு உரியவை ஆரணியங்கள். வேதத்தின் முடிவான உபதிடதங்கள் சங்கியாசிக்கு வழிகாட்டுவன. மக்களைவர்க்கும் அவரவர் தகுதிப்படி நிற்கவல்ல வழியைக்காட்டும் வேதம். எல்லாமாய் வியாபித்து நிற்பது மட்டுமன்றி எல்லோர்க்கும் நிலைக்களனும் விளங்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பேரும் உருவும் அற்ற இறைவன் மக்களுக்கு அருளவேண்டியற்றருளிய தோற்றங்கள் பல. அவற்றுள் ஒரை ஒவியொமாயமையும் வேத சொருபழும் ஒன்று என்னும் உண்மையை நம சமய நூல்கள் அழகாக எடுத்தியம்புகின்றன.

ஆகவே அறிவு மயமாய், சிய என்னும் திருநாமத்தை நடுமணியாகக்கொண்டு, சிவாகமங்களினின்றும் வேரூகாதாய், அவற்றினால் சிறப்பித்துக் கூடப்படுவதாய், இதிகாச புராணங்களால் விளக்கப்படுவதாய் திருமுறைகளுக்கும் சித்தாங்க நூல்களுக்கும் முதல்நூலாய், சுகுக்கவடினில் காயத்திரியாய், இன்னுஞ் சுகுங்கிய உடிவில் பிரணாமாகி ஒவிகளைல்லா அற்றையும் தன்னுள் அடக்கியதாய், எப்பொருளையும் உணர்த்தும் பெற்றியதாய், சரியை நிற்கும் பிரமாரிக்ட்கும் கிரியை நெறி மேற்கொள்ளும் கிருகஸ்தகுக்கும் இல்வாழ்க்கையைத் துறக்கு துறவறம் மேற்கொள்ள விழையும் கானப்பிரஸ்தர்களுக்கும் சங்கியாசிக்ட்கும் அவரவர் நிற்கவேண்டிய நெறியிறுத்துவதாய் என்றும் விளங்கி நிற்பது வேதம்.

வேதங்காட்டும் கைசெறி
விளங்குக உலகமெல்லாம்.

வேதநெறியும் சைவத்துறையும்....

பண்டிதர், பிரம்யழூா ச. பஞ்சாட்சரசர்மா, கோப்பாய்

“வேதநெறி தழைக்தோங்க மிதசைவத்துறை விளங்க” என்று தொடங்கும் சேக்கிழார் திருவாக்ச, பெருநெறியான வேதநெறியின் வழிப்பட்டதே சைவத்துறை என்ற உண்மையை உணர்த்தி மயக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அவற்றை வரிசைப்படுத் திக் காட்டியிருக்கிறார். “வேதமொடாகம் மெய்யாம் இறைவனால்” என்னுந் திருமந்திரப்பொருள், சமய குரவர்களாலும் சந்தான குரவர்களாலும் பலகாலும் வளியுறுத்திப் பாடப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும், இக்காலத்தவர் சிலர், இளாப்பனை மொழிப்பகை காரணமாக ஆராய்ச்சி என்னும் பெயரில் இவ்வுண்மைகளை மறைத் தும் மறுத்தும் மக்களை மயக்குகின்றார்கள். சமயாசாரியரும் சந்தானா சாரியரும் ஆராயாது கூறிவிட்டார்களென்பது, அந்த அருளாளரை அவமதிப்பதாகும். குருநிந்தயும் சமய நின்தயும் ஆகும்.

வேதநெறிபானது பலதெய்வ வழிபாட்டு நெறிபன்று. இவ்வுண்மையை முன்பே தமிழ் வேதம் தெளிவாக உணர்த்தியிருக்கிறது. எவ்வாறெனில், ‘உள்ள பொருள் ஒன்றே’ அம்முழுமுதற் பொருளையே ஞானிகள், இந்திரன், மித்திரன், வருணன் அக்கிளி, கருத்மான், யமன், மாதரிஸ்வான் என்று பலவாறு கூறுவர். என்று இருக்கு வேதம் உணர்த்துகின்றது.

‘இந்தரம் மிதரம் வருணம் அக்நிமாஹு’ :

அதோ திய்ய : சுபர்ணோ கருத்மான்
ஏகம் ஸத் விப்ரா பறூதா வதந்தி
அக்நிம் யமீம் மாதரிஸ்வானமாஹு ; ’

மேஜும், ‘ஸ ப்ரஹ்மா ஸ சிவ : ஸௌகார : பரம : ஸ்வராட்ஸ ஏவ
விஷ்ணு : ஸ ப்ராண : ஸ காலோக்நி : ஸ சந்தரமா : ’ என்பது கைவல்ய உபநிஷத்தும், இப்பேருண்மையை உணர்த்த உளவுகொண்ட திருநாவுக்கரசுவாமிகள், இந்த வேதவாக்கியங்களுக்கு மொழிபெயர்ப்புத் தருபவர்போல்த் திருப்பயற்றார்த் தேவாரத்திலே, ‘ஞாயிறாய் நமனுமாகி வருணனாய்ச் சோமனாகித் தீயதாய் நிருதி வாயுத் திப்பிய சாந்தனாகி’ என்று தெளிவாக்குகிறார்.

‘சுருதி வ-வெனாம் திருநெடுமாலாம்
சந்தர விசம்பின் இந்திரளாம்
பருதி வானவெனாம் படர்ச்சடைழுக்கன்
பகவனாம் அகவுயிர்க்கழுதாம் ’

என்னுந் திருவிசைப்பாப் பாடலிலும் இப்பொருளே எதிரொள்கிறது:

இவி, சௌகாத்தாந்தத்தமிழ் நூல்களிற் கூறப்படுகின்ற முப்பொருளுண்மையும் முதன்முதலாய் வேதோப நிஷ்டங்களிலும் அடுத்துச் சிவாகமங்களிலும் உள்ளதே.

“ போக்தா போக்யம் ப்ரேதாஶம் மத்வா
ஸர்வம் ப்ரோக்தம் தரிவிதம் ப்ரஹமம் ஏதத் , ,

இதில் போக்தா என்பது அநுபவிப்பவனாகிய ஆன்மா போக்யம் என்பது அநுபவிக்கப்படுவதாகிய பாசப்; பிரேரிதா என்பது செலுத்துவோனாகிய இறைவன். இம் மூன்று பொருளும் நித்யமான மூன்று பிரம்மம் என்பது இதன் பொருள்.

‘ ஏகோ ஹி ருத்ரோ ந தவிதீயாய தஸ்து:’ என்னும் வேதவாக்கியத் தில் சிவபிரானே நிலையான தெய்வம் என்னும் உண்மையும்,

‘ நெவ ஸ்தரீ ந புமான் ஏஷ நவாயம் நபும்ஸை:’ என்னும் உபநிஷத் வாக்கில் ‘‘ ஆண்ஸ்ல பெண்ணஸ்ல அவியுமஸ்ல ’’ ‘ என்னுந் திருமூலர் திருவாக்கின் பொருளையும் நாம் கண்டின்புறலாம்.

வேதோபநிஷதங்களில் வருகின்ற வில்வஸ்ய சிரஷ்டா என்னுந்தொடர் படைத் தற்தொழிலையும், ஸம்ஹரத்யேஷ தேவ என்னுந் தொடர் அழித்தற்றொழிலையும், ஜபஷ்டஸ்ததஸ் தேனாமரு தத்வமேதி என்பதும் தேவப்ரஸாதாத் என்பதும் அருடுல் என்னுந் தொழிலையும் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு பஞ்சகிருத்தியமென்னும் அருட்செயல் அங்கு காணப்படும்.

இங்கு காட்டப்பட்ட உதாரணங்களைக் கொண்டு, வேதநெறி சௌகாத்தமிழ்களும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செல்லும் நன்னெறி என்னும் உண்மை உணரத்தகும்;

சுபமஸ்த

ஓம் என்னும் மஹா மந்திரம்

“பிரதிஷ்டா கிரியா கலாபமணி” சிவபூரி. ஸவ. மு. பரமகாமிக் குருக்கள் கோப்பாய்,
ஸ்கருதி - ஸர்வ விக்ன ஹர்மஸ்த்ர: ப்ரணவ:
ஸர்வ தோஷஹா யோகதத்வோ பநிஷ்ட

ஓம் என்பது அ. உ. ம. என்ற மூன்று அக்ஷரங்கள் சேர்ந்துள்ளது இவைகளை மாத்திரைகள் என்றும் சொல்லதுண்டு. இவைகளைத்தவிர நான்காவது மாத்திரை அல்லது அர்த்தமாத்திரை அல்லது அமாத்திரை என்று ஒரு மாத்திரையும் அதில் அ. தர்கதமாயிருக்கின்றது. இவைகளின் அர்த்தம் தெரிந்து கொள்ளவிட்டால் பிரம்ம ஞானம் வராது ஆகையால் அதை பின் குறிப்பிட்டதை பார்க்கவும்.

ஓம் என்பது பரப்பிரம்மத்தின் பெயர்
சருதி - ஒவித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஸ் ரத்யேயம் ஸ வ முமுகஷ ஷி: தயானபிந்துபநிஷ்ட

வேதம் பிரணவத்தை முதலில் வைத்துத் தொடங்குகின்றது, இதன் வடிவமே விநாயக்கடவுள், வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரின் சொருபமாதலை அவரது துதிக்கை உணர்த்தும், பிரணவத்தின் வரிவடிவை ஏறிந்து கொள்ளுந்தல் வேண்டும். ஆனால் ஐந்துருப்புக்களையும் தன்கைத்தடக்கவுது போல பிரணவமும் நாதம். விந்து அகரம், உகரம், மகரமாகிய ஐந்துருப்புக்களையும் தன்கைத்தடக்கியுள்ளது. அவற்றுள் நாதம் தண்டவடிவம், விந்து வட்டவடிவம் இவ்விரு உறுப்புக்களும் சேர்ந்த வடிவம் பிள்ளையார் சுழியென்றும், மூலமனு என்றும் ஊனமை எழுத்து என்றும் மெளனாக்குமிழன்றும் கொல்லப்படும் கூட என்னுமெழுத்து நாதவிந்துகளின் வரி வடிவாகும், இது அவருடைய துதிக்கை போலாம். துதிக்கை நாத விந்து வடிவம். ஏனைய எழுத்துக்கள் காசனவருடைய முகத்திலெட்டங்கும். இக்காரணம் பற்றியே எடுத்துக்கொண்ட கருமம் இடையூறின்றி இனிது முடியும் பொருட்டுக் கணபதியை ஒமென்று மறை பயில்வார் பிரமபுரத் துறைகின்ற. என்று திருஞானசம்பந்ததுறைத்தி சுவாமிகள் அருளிய பிரமபுரத் தேவாரப்பதிகத்தில் காணப்படுகின்றது.

ஒமென்னும் பிரணவத்தை ஓதிபே சகல கிரியைகளையும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதும் முடிவிலும் பிரணவத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதும்,

தாமரைக்கெலா மாதிய மந்தமுஞ் சொல்லு
மோகெணப் படு மோரெழுத் துண்மையை யுணரான்
மாமலர்ப் பெருங் கடவுனு மயங்கினாலென்றா
ஞாயினிச் சில வறிந்தன மென்பது நகையே. -கந்தபுராணம்

என்று கந்தபுராணம் கூறுவதாலும் அறியலாகும் நிகழ்காலத்திலும் இந்தியமை வழங்கப்பெற்று வருகிறது. ஆயின் தேவாராதி தமிழ்மறைகள் ஆகற்பிக்கும் போதும், முடிக்கும் போதும் திருக்கிற்றம்பலம் என்று உச்சரித்து வரும் மரடுண்டு. ஆரம்பத்திலும், முடிவிலும் ஓம் என்று முடிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

சருதி:- ய ஓம்கார: ஸ ப்ரணவ: யவ: ப்ரணவ: ஸ ஸர்வவஸ்தாஸ்தா: தத்த பரம்ப்ரஹேம (அதரவசிர உபநிஷத்)

ஓம் என்பது மஹா யூநிதமான அஸுரம்; அதாவது அழியாப்பொன்று என்னுல் பரப்ரஹ்மம். இதற்கு எப்படி ஓம் என்று பெயர் வந்ததென்றால்,

சுருதி:- யஸ்மாதுச்சார்ங்மண எவ்ராண்டீ ஹர்த்வம் உத்ராமதி [என்னும் அதர்வசிருபநிஷ்ட வாக்கியரிதியாய் ஓம் என்று சொன்ன மாத்திரத்தில்] சொல்பவளை மேல்பதவிக்கு (ப்ரஹ்மத்தினிடம்) சொன்னுபோதிறதோ அந்தக் காரணத்தினால் ஓம் என்று சொல்லப்படுகிறது, இதற்கு ப்ரணவம் என்றும் பெயருள்ளு, அப்படிச்சொல் வதற்குக் காரணமென்னவென்றால்,

சுருதி:- ப்ராணேன் ஸர்வாஸீ பரமாத்மனி ப்ரணுமயதி இதிப்ரணவ: என்னும் அதர்வ சிரோபநிஷ்ட வாக்கியரிதியாய் ப்ராணீவோ, பசமாத்மா ஸவருபத்தில் யீங்கச்செய்கிற ஸாமர்த்தியமிருப்பதால் ப்ரணவம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பவத: பரீத்யை - நாம்செய்யும் செயல்கூத்திற்கும் ஒரே பயன் பரமேஸ்வர ஞடையை பரீதி அதனுக்கான் எந்தக்கர்மத்தைத் தொடங்கினாலும் ஈங்கப்பத்தில் ஸ்ரீபரீமேஸ்வரபரீதியர்த்தம் என்று சொல்லும்படி பெரியோர் நமக்குக் கற்பித்திருக்கின்றனர்:

சங்கலப்பமென்பது எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை குருவின் உதவியுடைய செய்து முடிப்பதாக உறுதிபூண்டு, உறுதிபூணும் அத்தினாத்தை விசேஷித்துக் குறிப்பிட்டு ஒருவர் தனக்கும் குடும்பத்தினர்க்கும் உறவிச்சருக்கும் ஹரவர்க்கும் ஹைபர் தல்வாழ்வு கிடைக்கதற்கிபொருட்டும், அறம், பொருள். இன்பம், வீடாகிய நான்கு புகுடார்த்தங்களையடையும் பொருட்டும் நவக்கிரகங்களால் வரக்கூடிய ஊறுகளை நீக்குத்தற்கிபொருட்டும் அங்கடஸ்வர்யங்களை பெறுவதற்குமாக பிரார்த்தித்துக் கெய்யப்படுவது.

ச என்பது சிவஞானமும். க என்பது கொடுத்தலும், ல என்பது லீனமும் பொருள்படுத்தின் இந்த சிவஞானத்தை அடையச் செய்யுமிதற்கு சங்கறபமென்ப பெயராம்.

எல்லாப் பூஜைகளிலும் முதலில் பிரணவத்தை உச்சரித்தல் வேண்டும். ஹ காரம் சிவருபம், தீர்க்கம் ஜடக்தியுமாய் விசர்க்கம் சித்சக்தியாகவும் உன்னதால் ஹமாம் என்கிற பீஜத்தை எல்லா மந்திரங்களுக்கும் பிரணவத்திற்கு பின் உச்சரித்து எல்லாத் தேவர்களையும் பூஜித்தல் வேண்டும். சிவசக்தி ஹ்ரீஸமாயிந்தால் பூஜை பலனற்றதாகும்:

வேதம் பிரணவத்தை முதலில் வைத்துத் தொடங்குகின்றது. இதன் வடிவமே விநாயக்கடவுள். வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரின் சொருபமாதலை அவரது துதிக்கை உணர்த்தும் பிரணவத்தின் வரிவடிவை அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்; ஊமை ஜந்துறுப்புக்களையும் தன்கைத்து அடக்குவதுபோல் பிரணவமும் நாதம், விந்து, அகரம், உகரம், மகரமாகிய ஜந்துறுப்புக்களையும் தன்கைத்தடக்கியுள்ளது. அவற்றுள் நாதம் தண்டவடிவம், விந்து வட்டவடிவம், இவ்விரு உறுப்புக்களும் சேர்ந்த வடிவம் பிள்ளையார் சுழியென்றும், மூஸமஜு என்றும், ஊமை எழுத்தென்றும் மௌரூஷரமென்றும் சொல்லப்படும். உ என்னுமெழுத்து நாத விந்துக்களின் வரிவடிவமாகும். இ அவருடைய துதிக்கை போலாம், துதிக்கை நாத விந்து வடிவம் ஏனைய எழுத்துக்கள் கஜாளனாடைய முகத்திலடங்கும் இக்காரணம் பற்றியே எடுத்துக்கொண்ட கரும் இடையூறின்றி இனிது முடியும் பொருட்டுக் கணபதியை முதலில் வணங்குவதும் எழுத்ததொடங்கும் பொழுது பிள்ளையார் சுழி எழுதியே ஆரம்பிப்பதுமாகிய மரபை உலகம் கைக்கொண்டு அனுட்டித்து வருகின்றது.

சைவ சித்தாந்தத்திலே எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் முதலில் விநாயகவணக்கம் வேண்டுமென்னும் நியமமுள்ளது; விநாயகர் இடறைப்போக்குபவ ரென்பதும்

முதலில் வழிபடுத்துபவரைப்பதும், சமயாளாளியர் சந்தானாளாளியர் திருவாக்குக் கணாலும் உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கன.

விதாயகருடைய நிவேதனப்பெராருள்கள் எல்லாவற்றிலும் தேங்காய் விசேஷ முன்னாது. தேங்காயைச்சோதித்து எடுத்தல் வேண்டும். அது முடியோடு கூடியதாயும் மேற்பரிக்கம் முதல் அடித்தேங்காய் வரையும் மூன்று ரேகைகள் உள்ளதாயும் நீர் இல்லாதிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள் இல்லாததாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

அதிதேவதை

மூன்று ரேகைகளில் பிரமா, விஷ்ணு உருத்திரென் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் மூன்றுகண்களில் ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம் என்னும் மூன்று தத்துவங்களும், முடியில் திரோதானசத்தியும் அடி, நடு, நுனி என்னும் மூன்று மண்டலங்களும் இடை, பின்கலை, சமுமுனை என்னும் மூன்று நாடிகளும் இருப்பன எனவும் தேங்காய் முடியிருக்கும் தோல் (தேங்காய் மட்டை) முதலியன மாயா மல மும் கண்ம மழழுமா மெனவும் அவைகளிலிருந்து பிரித்தெடுத்த தேங்காயின் கபாலம் ஆணவமலமா மெனவும் அக்பாலத்தினுள்ளிருக்கும் தேங்காய் மலநீக்கம் பெற்ற ஆண்மா என்றும் பாவணையா மெனவும் சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன. சூர்யவிருஷ்ட தேங்காய் உடைத்தல் உத்தமம்.

மூற்றினதான தேங்காயை நல்ல ஜஸத்தினால் அலம்பி குடுமியுடன் உடைத்து குடுமியை எடுத்துவிட்டு அர்ப்பணாக் செய்யவேண்டும், கோணாலாய் உடைந்ததையும் சுக்கலாய் உடைந்ததையும் இளாசாளதையும் கொப்பறையையும் நிவேதனம் செய்யக் கூடாது அறியாமையால் செய்வானாலே நிவேதனமானது பிரயோஜனமற்றதாக ஆகும்:

தேங்காயை எடுத்து மூன்று ரேகைகளுள் பெரியரேகையில் ஒரு முறை தாடனம் செய்தலினால் இதுபாகங்களும் சமமாக உடைத்தல் வேண்டும், அவ்விதமுடைத்தால் சகல தீத்திகளும் தானியவிருத்தியும், தலைபாழும் தொடங்கிய கருமம் நற்பயன் வோடுதலுமுண்டாம், முடியோடு கூடிய தேங்காயை உடைத்து முடியில்லாததாய் நிவேதனம் செய்க முடியை நீக்கித் தேங்காயை நிவேதிப்பது திரோதான சக்தி நீக்கமென்னும் பாவணையாம்.

இன்றதேங்காயையும் முதுதேங்காயையும் நீக்கி யெளவனமான பருவத்தை ஏடுத்து தேங்காயை யெடுத்தலம்பி அடியவர்களுடைய இடரை நீக்குபவரே சிவ பெந்துமாலுடைய புத்திரரே, யானை முகக்கடவுளே தேவரீரிடத்தில் அன்புள்ளவனு ஸி அடியேன் தேங்காயை உடைக்கின்றேன். அதையேற்று விக்கிஞங்களைப்போக்கி சுருளுதல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து உடைத்தல் வேண்டும்.

உடைக்கும் பொழுது முகப்பாதி மூன்று பங்காவும், அடிப்பாதி ஒருபங்காக வும் உடைத்தாலும், அடிப்பாதி மூன்று பங்காவும் முகப்பாதி ஒருபங்காகவும் உடைத்தாலும் விரல்நுணிப் பிரமாணமாக எந்தப்பாகத்திலாவது தேமாயுடைந்தா ஆம். நாயகனும் மனைவியும் ஒருவரோடொருவர் கலகப்படுவார்கள். சிதறியுடைந்தால் தொடங்கிய கருமம் நற்பயன் கொவாம். சண்பக்கமாக உடைந்தால் கர்த்தாவுக்கும், பிரதானகண்ரேகையிலுடைந்தால் கருவுக்கும் வலப்புக்கக்கண் ரேகை மார்க்கமாக உடைந்தால் கிராமத்திலுள்ள சனங்களுக்கும், இடக்கண்ரேகை வழியாக உடைத்தால் பெரியவர்களுக்கும் துண்பமுண்டாம் நீளத்துக்கு உடைந்தால் யமும் முழுப்பக்கமாக உடைந்தால் துக்கமும் அடிக்கும் பொழுது சேதனமா ஒரு

துண்டு கையோடு வந்தால் கற்பப்பிராணிகளுக்கும் துன்பமுண்டாம் அனேகம் சேதமரக உடைந்தால் அந்தக்கிராமத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு வறுமையுண்டாம். நீரில்லையானால் மழையின்மையும் முடியில்லாதிருப்பின் பொருள்ளிவும் இனநீர் துர்க்கந்தமானால் பெருமழையால் அழிவுண்டாம் இவை முதனிய குற்றங்கள் சம்பவிக்குமானால் அத்தோல் சாந்தியின் பொருட்டு அகோராஸ்திரமந்திரம் நாறுருச்செபித்து, பின்பு யெளவனப்பருவமுள்ள வேறு தேங்காயை எடுத்து இருபாதிகளும் சமமாக உடைத் துவிக்னேசுவருக்கு நிவேதணஞ்செய்யச் சகலசித்திகளுமுண்டாம் என்று காரணமாகம் கூறுகின்றது. தம்மை நினையாதவர்களுக்கு விக்கினங்களை உண்டுபண்ணுதலானும், தம்மை நினைப்பவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குதலானும் விக்கினேஸ்வரர் என்னும் திருநாமத்தை முத்தபின்னையார் பெற்றனர்.

புண்ணியாகம்

இது இடத்தைச்சுத்தி செய்தறபொருட்டுச் செய்யப்படும் கிரியையாகும் வைத்திக கிரியைகளிலும் ஆகமக்கிரியைகளிலும் ஜலதேவனுகிய வருணரைப்பூஜித்துப் பஞ்சகவல்வியத்துடன் சேர்த்துத்தெளிப்பதே புண்ணியாகம் செய்தல் எனப்படும். கும்பாபிஷேகம் சங்காபிஷேகம் ஸ்நபஞ்சபிஷேகம் செய்யம்போதும் யாகழுஜை செய்யத் தொடங்கும் பெற முதும் ரதம், சப்பறம் முதலிய வாகனங்களில் மூர்த்தியை ஆரோகணிக்கும் போதும் இக்கிரியை இடம்பெறும். சைவமக்களது ஜெனஞ்செசளச மரணங்களை முடிவிலும் ஏனைய சுபாசுபக்கிரியைகளிலும் கிரியை தொடங்கும் பொழுதும் இது முதற்கிரியையாக அமையும்.

புண்ணியாகம் சுத்தம் மில்ரம் கேவலம் என மூன்றுபேதம் சாங்கமான ஆவரணத்தோடும் அந்தந்த தியானத்தோடும் வேதமந்திரங்களோடும் வருணரை ஆவாஹிப்பது சுத்தம், ஆவரணபூஜையின்றி வேதமந்திரத்தால் மாத்திரம் ஸ்துதிசெய்து ஆவாஹிப்பது மில்ரம் அந்தந்தப் பெயரால் மாத்திரம் ஆவாஹிப்பது கேவலம் எனக்கூறப்படும். சுத்தம் சிவாலயங்களில் செய்யத்தக்கது, மில்ரம் பிதுர்காரியங்களில் செய்யத்தக்கது. கேவலம் அபரக்கிரியையில் செய்யத்தக்கது. இதில் நித்தியம் நைமித்தியம் காமியம் இவைகளில் சுத்த புண்ணியாகவாசனமே செய்தல் வேண்டும்.

தாண்டவம் புரியும் எமதாண்டவன்

சிவஞ் டாக்டர் சாம் சண்முகநாதக் குருகள், (ஸ்டா).

முக்கு கோத்திரங்களில் மிகப் பிரசித்தமான கோத்திரம் சிதம் பரம். இதுவே தில்லைவனம். இதற்கு அதிதேவதை காளி. ஒரு சமயம் அவ்வனத்திற்கு வந்த ஈஸ்வரனை தன்னுடன் நாட்டியத்திற் போட்டியிடும்படியும் போட்டியில் வெற்றிபெற்றால் தான் தில்லைவனத்தினுள் பிரவேசித்து நடனம் புரியலாம் எனவும் கூற ஈஸ்வரன் அதற்கு இயைந்து நடனமாடி ஸ்திரிகளால் அபிநயிக்க முடியாத ஊர்தவ தாண்டவம் ஆடி காளியை வென்று சிற்சபையில் முதன் முதலில் ஆனந்த தாண்டவம் புரிந்தார். அன்றுமுதல் நடராஜர் சபாநாயகராகவும் பிரதரன உபாஸ்ய மூர்த்தியாகவும் திசழ்கின்றார். காளிதேவியரனவள் தில்லைவனத்தின் எல் ஸ்தகப்பால் வடக்கு நோக்கிச் சென்று எல்லைகாக்கும் தெய்வமானால்

சிதம்பரம் ஐந்து நடன சபாக்களை உடையது. கணக்கைபை-சிதம் பரம்; ரனசபை - திருவாலங்காடு; ரஜத்சபை - மதுரை; தாம்பரசபை திருநெல்வேலி; சித்ரசபை திருக்குற்றுவும் எனப்படும். இவையாவற் றிலும் பிரதான விங்கமாகவும் மூல நாயகராகவும் ஸ்ரீ நடராஜர் விளங்குகின்றார். அனவரதமும் பக்தர்களை அனுக்கிரகிப்பதற்காக ஈசமாத குருபுஷ்ய நடசத்திர சப தினத்திலே மாத்யான்னிய நேரத்தில் ஸதா தாண்டவம் - நாதாந்த தாண்டவம்; பஞ்ச கிருத்திபபரமானந்த தாண்டவம் எனப் புகழப்படும். ஆனந்த தாண்டவத்தால் பக்தர்களை அனுக்கிரகிக்கின்றார். ஆனந்த தாண்டவம் ஈசனின் தாண்டவங்களுள் அடிப்படையானதாகும். தாருகா வனத்தில் முனிவர்களின் அகந்தையை அடக்கி ஞானிகளாக்கி அனுக்கிரகித்தபோது அவர்கள் முன்பாக ஆனந்த தாண்டவம் புரிந்தருளினார்.

தாண்டவ ரூபத்தில் ஈஸ்வரன் நான்கு கரங்களுடன் விளங்குகின்றார் வலது மேற்கையில் உடுக்கையும் கீழ்வலது கையில் வரத முத்திரையுடனும் மேல் இடது கையில் அக்கினியுடனும். கீழ் இடது கையால் தனது இடது பாதமான குஞ்சித சரணத்தைக் காண்பித்துக் கொண்டும் விளங்குகின்றார். வலதுகாலை முயலகண் மீது வைத்து ஊன்றி க்கொண்டும் இடதுபாதம் சற்று வளைந்து ஆடுவதாகவும் விளங்குகின்றார் இவ்வானந்த தாண்டவம் பஞ்ச கிருத்தியத்தை விளக்கிக் கூறுவதாம்

ஸ்ரஞ்சி. ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் (படைத் தல்), காத்தல், அழித்தல், மறைக்கல், அருளல்) தாண்டவம் விளக்குகிறது. தனது ஆனந்த தாண்டவத்தால் தனது சொருபங்களானபிரமா

விள்ளு, ருத்திரன், மஹேஸ்வரன், சௌசிவன் ஆகிய பஞ்ச ஏந்தாக்களின் தொழிலிகளைத் தாமே ஒரே சமயத்தில் நடித்துக் காணப்பிக்கின்றார். இதன் உண்மையை ஶ்ரீ நடராஜர் தியான மந்திரத்திலிருந்து ஏற்றலாம்.

“ கோகா நாஹாய சீவாந் டமரு சிநதைகோர சம்ஹார மக்நான்
தத்வா அபிதிம ரயரிலு :

பிரண தபயஹரம் குஞ்சிதம் வாமபாதம் உத்திருத் யேநம்
விமுக்தரய நமித் கராதிருர் சயந் பிரத்தி யார்த்தம்
வீப்ரத்வக்னிம் சபாயாம் கலயதி நடநம் யச்சபா யான் நடேச : ”

டமருகம் (உடுக்கை) தாங்கும் கையால் படைத்தலையும் அபயகஸ்தத்தால் காத்தலையும், அக்ணி தாங்கு கையால் அழித்தலையும், தூக்கிய திருவடியால் (குஞ்சிதசரணம்) அருளலையும், முயலகன்மீது வைத்திருக்கும் திருவடியால் மறைத்தலையும் உணர்த்துகின்றார்.

“ தோற்றந் துடியதனிற் ரேயுந் நிதியமைப்பிற் சாற்றியிடு மங்கியிலே
சங்காரம் — ஊற்றமாலுண்றி மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி நான்ற
மலர்ப்பதத்தே நாடு ”

“ அரச்சுடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம் அரண்துக்கி தன்னிக்
அறையிற் சங்காரம் அரனுற் றணைப்பில் அமரும் திரோதாயி அரண்டு
யென்றும் அனுக்கிரகம் என்னே ”

எனத் திருமூலர் திருமந்திரம் (2799) கூறுகின்றது.

இன்னும் நடராஜரின் ஆனந்த தாண்டவத்தைப் பல கோணங்களில் நின்று ஒரே கருத்தமைந்ததாக ஞானிகள் கண்டுகளித்த பல தத்துவக் கருத்துக்களை ஈண்டு நோக்கும்போது ஸ்ரீ நடராஜரின் உடுக்கை “ஒவி” உலகின் சப்த சொருபத்தை விளக்குகின்றது. அக்ணி தாங்கிய கரம் பக்தர்களுக்கு அருள் பாலித்தலையும், தூக்கிய திருவடி அத்வைத நித்தியானந்த பிராப்தியையும் அளிக்கின்றது. மேலும் மருடாகமம், உண்மை விளக்கம், திருமந்திரம், ஸ்ரீ நடராஜரின் தாண்டவத்தை பிரணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷரங்களுடன் அமைத்து உணர்த்துகின்றது. மருடாகமம்

மகுடாகமம்

நகாரம் - சிருஷ்டிருபம் ஸ்யாத்
 மகாரம் - ஸ்திதி ரூபம்
 சிகாரம் - ஸம்ஹிருதிம் சிருதவா
 வாகாரம் - து திரொபவம்
 யகாரம் - முக்தி தம் சைவ
 பஞ்சகிருதயம் பஞ்சாட்சரப்:

(உண்மைவிளம்பி)

ஸ்ரீ நடராஜர் ஓம் என்ற பிரணவாகாகாரத்தில் அமைந்திருக்கிறார். அக்னி ஹத்தம் நகாரத்தையும் இநு திருவடிகள் மகாரத்தையும் வளைந்த இடதுகரம் சிகாரத்தையும், உடுக்கை தாங்கும் கரத்தால் வகாரத்தையும், அபயகரம் யகாரத்தையும் அறிவிக்கின்றன.

சேர்க்கும் துடிசிகரம் சிக்கனவா வீக்கரம்
 ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கிலின்றக்
 கங்கி நகரம் அடிக்கீழ் முயலகளூர்
 தங்கு மகரமது தான்.

(உண்மைவிளம்பி 337)

இன்னும் ஆனந்த தாண்டவத்தில் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன் மகேஸ்வரன் சதாசிவன், பிந்து, நாதம், பராசக்தி பரமசிவம் எங்கிற ஒன்பது தத்தவங்களும் ஒருங்கே அமைந்து விளங்குவதாக ஹாலாஸ்ய மாஹாரத்யியத்தில் கூறப்படுகின்றது.

நராத முனிவர் தபஸ் செய்து நடராஜர் உடுக்கை ஒலியில் இருந்து சங்கித ஸ்வரங்களான “சரிகமபதநிச” என்பதை அறிந்து சங்கித சாஸ்திரத்தை அபியிருத்தி செய்தார். ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் சௌந்தர்யாலகரியில் நாண்டவத்தை நவரங்கள் பொருந்தியதாக வர்ணிக்கிறார்.

இப்படியாக எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத நிடராஜ பெருமான் நமது அஸ்லல் களைந்து ஆனந்த வாழ்வளிக்கிறார்.

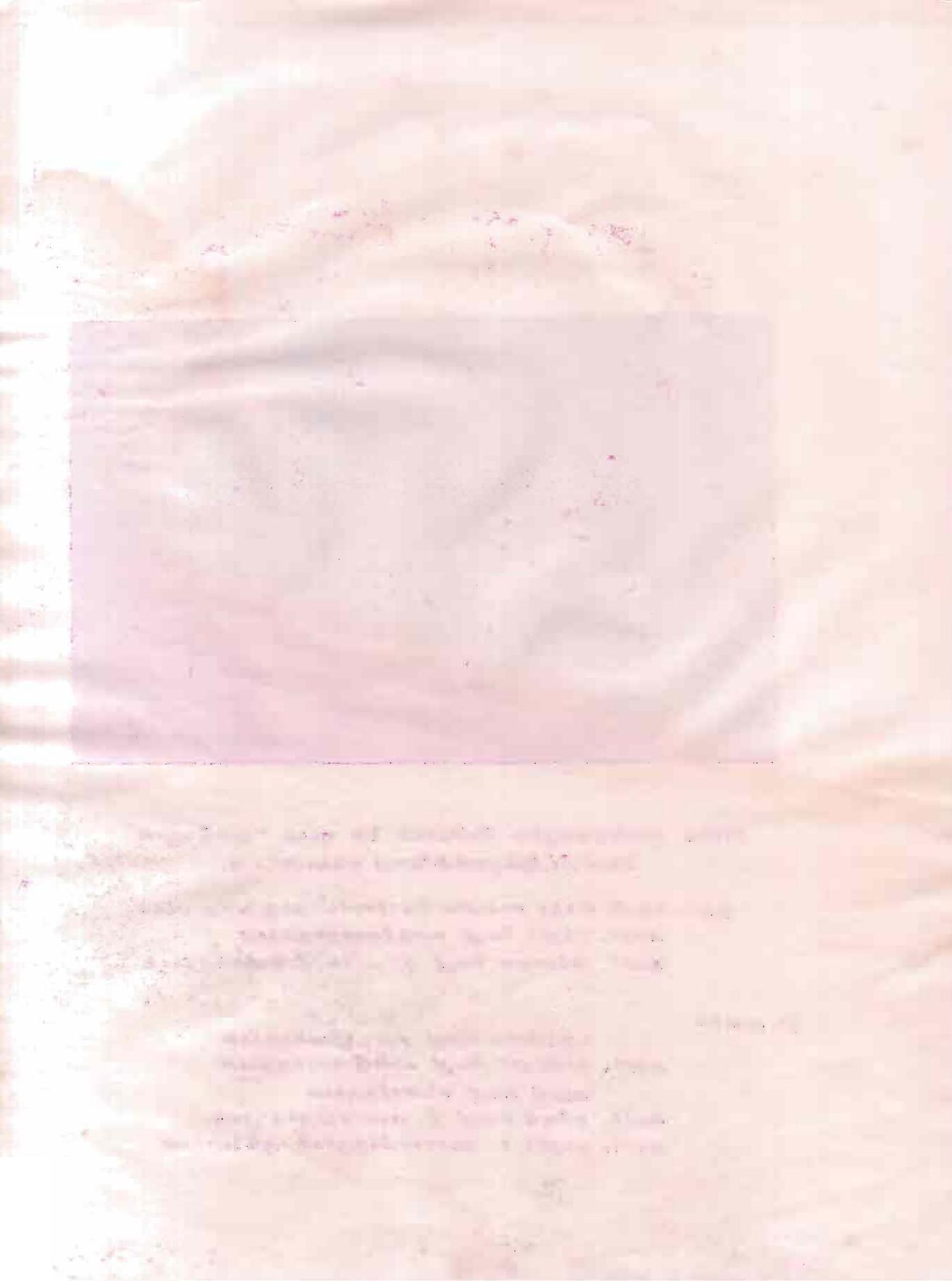

1960ல் ஆபஸ்தம்பழுரவ் பிரயோகம் மீண்டும் “வத்தநால்” வெளியிட்டுவிழாவின்போது எடுக்கப்பட்டது.

அருப்டாதிபதி ஸ்ரீ சாம்பசிவ சிவாச்சார்யாருக்கு வலது பக்கம் அமரர், புத்தார் சிவழு வைத்தியநாதக்குருக்கள் அமரர், அரியானல் சிவழு கு. பாவகப்பிரமணியக்குருக்கள்

இடதுபக்கம் :

உரும்பிரஸ்ய சிவழு சபாரத்தினக்குருக்கள்
அமரர், காரைநகர் சிவழு கணபதிஸ்வரக்குருக்கள்
அராவி சிவழு கணேசக்குருக்கள்
அமரர், நயினை சிவழு ஐ. கைலாசநாதக்குருக்கள்
அமரர், நல்லூர் ஏ. குமாரசாமிக்குருக்கள் ஆகியோர்கள்

எண்குணத்தான்.....

முத்தமிழ்குருமளி சிவழூ' நா. சர்வேஸ்வரக்குருக்கள், சுன்னுகம்

‘‘கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யென் குணத்தான்
தாளை வணங்காத்தலே’’ — வள்ளுவர்

பரமபதியாகிய இறைவனுக்கு சிறப்புரிமையாக எண்குணம் கூறப்படுகிறது. அவையாவன: இயற்கையுணர்வினானுதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருஞ்சிடமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பழுடைமை என்பனவாம் சைவாகமத்திலும் இவை பேசப்படுகிறது. திருமுறைகளிலும் ‘‘எட்டுவான் குணத்தீச வெண்மான்றனை’’ எனவும் ‘‘எட்டுக் கொலாமவரீற்று பெருங்குணம்’’ எனவும் கூறப்படுகிறது. இதை காஞ்சிபுராணப்பாடலில்

முடிவிலாற்றலை தன்வயத்தினை முற்றுணர்ச்சியை
முடிவிலாற்றியை தூயமேனியை மற்றியற்கையுணர்ச்சியை
படியிலாவியல்பாக நீங்கிய பாசநோயை வரம்பிலின்
புடையை யுன்னடியேங்களென்று முணக்கடைசி கலமையனே’’

என வகுத்து கூறப்படுகிறது.

1: தன்வயத்தானுதல்:— தான் ஒரு பொருளிலும் வயப்படாமல் எல்லாம் தன்வய மாகிடிருத்தல். உலகம் அவனுருவில் தொன்றி ஒடுங்கிடுமாதலால் ‘‘விஸ்வ காரணம்’’ என சுருதி கூறுகிறது.

அவனின்றி ஓர் அனுவும் அசையாது சர்வதற்வாடிபதியும் அவனேயாதலால் தவன்யத்தானுதல்

2. தூயவுடம்பினானுதல்:— இறைவன் அருளேருமேனியாகி ஏனைய ஒளிகளெல்லாம் தமது திருமேனி ஒளியால் விளங்க விரும்புவானுதலாக தூயவுடம்பினானுதல் மேலும், மாயவிகாரமெய்தி கர்பதி தில் செங்கு துனப்பப்படாதவன் பசி, தோய், மதம் ஆக்கரியம் முதலிய உயிர்களுக்குரிய குணமில்லாதவன் நிர்மலதேகி எனவேதம் உரைப்பதாலும் தூயவுடம்பினானுதல் ஆகின்றன.

3. இயற்கை உணர்வினானுதல்:— கருவிகள் ஒன்று இல்லாமல் அறிவிப்பாரின்றி எக்காலத்தும் திரிவின்றி யாவும் ஒருங்கே அறிந்தாங்கு அறிந்து நிற்கும் சித்துப்பொருளாதலால் இயற்கை உணர்வினானுதல் இறைவன் ஆகிறான.

- 4. முற்றுமூளார்தல்:**— பண்ணும் ஒசையும் போலவும் விறகில் தீ போலவும், பாவில் கலந்துள்ள நெய்போலவும் பிரிவீன்றி உலகம்யாவிலும் வியாபகமாய் (சர்வவியாபி) எல்லாம் முழுமையாக அறியும் குணத்தவன் ஆகிறுன்.
- 5. இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல்:**— குருமேனி தரித்து கண்ணால் மர நிழலிலே இருந்து நந்திமுதலான முனிகணத்தவர்க்கு ஞான உபதேசம் செய்து பாசங்களை நீக்கி முத்தியின்பம் அருளிய ஆற்றலாலே இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் பாசங்களுள் கட்டுப்படாமலும், கட்டுண்டமலும் ஆன்மாக்கள் தன்னிடநிழலில் சரணாடையும் போது பாசங்களை நீக்கி முத்தியின்பம் கொடுக்கிறுன்.
- 6. பேரருஞ்சிடமை:**— இயற்கையாகவே பரமகருணாதிதியாக விளங்கும் இறைவன் உயிர்களுக்கு இன்பதுன்ப நுகர்ச்சிக் கூறுபாட்டால் அதற்கு காரணமாகிய இருவினைகளை நீங்கி அருள்வதால் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் யாவர்க்கும் இன்பம் அருள்பவங்குதலால் பேரருஞ்சிடமை ஆகிறுன். மற்றவர்க்காக தாம் நஞ்சை உண்டவன்.
- 7. முடிவிலாற்றலுடைமை:**— வேத ஆகமங்களின் நெறியில் நடப்பவர்க்கும் நடக்காதவர்க்கும் அவர்வர் முறைக்கு ஏற்றவாறு சுகதுக்கங்களை அளித்து நிற்பதால் முடிவிலாற்றலுடைமை ஆகிறுன். மேலும் சர்வங்காரகாலத்தில் எல்லாப்பொருள்களிலும் வியாப்பியமாய் இருப்பவன்.
- 8. வரம்பிலின்பழுடைமை:**— சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்கும் ஆன்மாக்களை எல்லாட்டுண்ணிய மேலீட்டால் பக்குவமெய்தி சத்தி பதியப்பெற்று வினையொப்புவாய்ந்து சந்தூரு உபதேசம்பெற்று துவித பாவனையேச்சுக்கவிட்டு சிற்றறிவு நீங்கி ஞானக்கண்ணினுல் சிவனை ஆன்மாவில் கண்டு சிவனைடு ஐக்கியப்பட்டு நிற்கையில், தன் ஆனந்தமாகி முடிவிலாப் பேரின்பத்தை அவவான்மாக்களுக்கு நுகர்விப்பதால் வரம்பிலின்பழுடைமை ஆகிறுன், எல்லாஉயிருக்கும் இன்பம் செய்தலால் சங்கரன் சம்பு என போற்றப்படுகிறுன்.

சுபமஸ்து.

உபநிஷத்மும் திருமுறையும்

கலாநிதி, நாசாராஜஸ்யர் கப்பிரமணியன்
முதல்நிலை விரிவுரையாளர் தரம் 1.
தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து மதத்தின் மூலாதாரமாகத் திகழ்வது வேத இலக்கியம். வேதங்களில் சாரம் உபநிடதங்கள். இதனால் உபநிடதங்கட்டு வேதசிரல் என்றவொரு பெயரு முன்னு. உண்மைப் பொருள் தொடர்பான ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்ட அறிஞர்களின் பொருள்பொதிந்த உணர்யாடல்களே உபநிடதங்களாக அமைந்துள்ளன. இந்த உரையாடல்கள் தொடர்க்கிடைவத்து உண்மைப்பொருள் தொடர்பான ஆராய்ச்சியை தத்துவங்களாக விரிந்து பரந்தது.

சைவசமயத்தில் பக்திப் பேரியக்கத்தின் உணர்ச்சிப் பெருக்காகத் திகழ்வன திருமுறைகள். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்துக் ‘காதலாகிக் கின்து கண்ணீரமல்கிய’, ‘வீடும் வேண்டா வீறலின்’ விளங்கிய நாயன்மார்களின் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்த இசைகளந்த தமிழ்ப் பாடல்கள் அவை.

ஆராய்ந்து அறிந்த உண்மைகள் உபநிடதங்கள், அனுபவித்த உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடுகள் திருமுறைகள். இரண்டும் இருவேறு காலப்பகுதிகள் வாழ்ந்த இருவேறு இயல்பூக்கங்களால் தூண்டப்பெற்ற பெருமக்களின் வெளியீடுகள். இவ்வாறு இவையிரண்டும் வேறுபட்ட பண்புகளையுடையனவென்னினும் இவற்றினை அடிப்படையில் இணைத்து நிற்கும் அம்சங்கள் உள்ளன. இரண்டும் இந்து சமயம் என்ற பெருமரத்தின் இருவேறு நிலைகள். உபநிடதங்கள் தத்துவ பேர்; திருமுறைகள் பக்திக்கனிகள்.

கால அடிப்படையில் நோக்கும்போது உபநிடதங்கள் திருமுறைகளுக்குப் பல நாறு ஆண்டுகட்கு மூத்தவை. வேத இலக்கியத்தின் இறுதிப் பகுதியான ஞான காண்டமாக அமைவன அவை. அடுத்து இதிஹாச புராணங்களும், தர்மசாஸ் சூரங்களும் எழுந்தன. இதிஹாச, புராணங்களின் செல்வாக்குத் தமிழ் நாட்டில் பரவிய காலப் பகுதியில் பரசமயங்களை எதிர்த்து உருவாகிய சைவ பக்தி இயக்கத்தின் கனிகளே திருமுறைகள்.

தேவாரம், திருவிசைப்பா முதலிய திருமுறைகளில் பாடப்படும் முக்கிய அம்சங்கள் இறைவனாகிய சிவபீராளின் தோற்றுப்பொலிவும், அருட்சிறப்பும், அதை அனுபவித்த ஆண்மாவின் பரவச நிலையமாகும். இறைவனின் தோற்றுப்பொலிவையும், அருட்சிறப்பையும் சித்திரிக்கும் வகையில் திருமுறைகளுக்குப் புராணங்களத்தைகள் பெருமளவு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன புராணங்களில் இடம்பெற்றுள்ள இறைவனைப் பற்றிய வருணானங்கள் உபநிடதங்களிலே கூறப்பட்டு ஏற்யாத்மாவுராண பிரமத்தின் இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டன. உபநிடதங்கள் தத்துவ ரீதியில் விளக்கிய அம்சங்களேயே புராணகாரர்கள் கதை வடிவில் கூறினார். நாயன்மார்கள் அவற்றை அனுபவித்து, உணர்ந்து, உள்ளுருகிப் பாடினார். வரலாற்றுப் போக்கை உணரும் போது உபநிடத்துக் கருத்துங்கள் திருமுறைகள் உருவாவதற்கு எந்த அளவிற்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன என்பது புல்வாரும்.

வேதங்களையும், உபநிடதங்களையும் ஒருசேர இணைத்து நோக்கிய அறிஞர் பெருமக்கள்; தேவாரங்களை வேதங்களை மென்றும், திருவாசகத்தை உபநிடத்சாரம் என்றும் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர். ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் மாணவராகிய காசி வாசி செந்திநாத ஜயரவர்கள் தேவாரம், வேதங்கள் என்றதலைப்பில் அரியதொரு நால் செய்துள்ளார். மணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்திற்கு உரை கண்டவர் கனுவி ஒருவர் சுவாமி சிற்தபவானந்தா. இவர் திருவாசகப் பாடல்கள் பலவற்றுக்கும் பொருட்பொருத்தந்தறும் உபநிடத மந்திரங்களை எடுத்துக் கொட்டியுள்ளார். இவ்வாறு திருவங்க நூல்களையும் இணைத்து நோக்குவது தத்துவத்தெளிவும் பக்திச் சுதாவயும் ஒருங்கிணைந்த மெய்நெறிக்குத் துணைபுரியும் ஓர் அனுபவமாகும்.

உபநிடதங்களிலே பேசப்படும் விஷயங்களிலே முக்கியமானது பரம்பொருளாகிய பிரம்மம். இதனைப் பரமாத்மா என்றும், உடலை இயக்குஞ் சக்தியாகிய உயிரைச் சீவாத்மா என்றும் குறிப்பிடுவர். பிரமத்தைப்பற்றி உபநிடதங்கள் கூறுஞ் செய்திகளில் ஒன்று அது அறிவிற்கு எட்டாததும் புலன்களால் அறியமுடியாததுமாகும் என்பதாகும்.

“ யத் வாசா அனப் யுதிதம்
யோகவாக் அப்யுதியதே
தத் வை ப்ரம்மம் தவம் வித்தி
நாதம் யத் இதம் உபாஸதே
யத் சஷா ந பஸ்யதி
யன் மனசா ந மனுதே ”

எனக்கிறது கேள்வோபநிடதம், சொல்லால் பிரமத்தை விளக்க முடியாது. ஏனெனில் சொல் அதிவிருந்தல்லவா உண்டாகின்றது. கண்களாற் பிரமத்தைக் காணமுடியாது ஏனெனில் கண்பார்ப்பதே பிரமத்தாலேதான். பிரமத்தை மனத்தால் சிந்திக்கமுடியாது; ஏனெனில் மனம் சிந்திப்பதே பிரமமத்தினாலேதான். இவ்வாறு ஐப்புலன்களும் மனமும் அனுகமுடியாதது பரம்பொருள் என்பதனைக் கடோபநிடதமும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பிரமத்தின் இந்த அறியப்படாத நிலைதான் மிக உயர்ந்த நிலை: இதுவே நிர்க்குணப் பிரம்மநிலை. இந்துசமயம் முழுவதிலும் இழையோடியுள்ள இப்பிரம்மதத்துவம் திருமுறை ஆசிரியர்கள் பலராலும் சிந்திக்கப்பட்டுள்ளது. “ அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தையானை ” என்ற திருத்தாண்டகத்திலே அப்பர் பெருமான் இறைவனை “ யார்க்குந் தெரியாத தத்துவன் ” என்றும் “ கனலைக் காற்றை கணக்கடலைக் குலவகரையைக் கலந்து நின்ற பெரியான் ” என்றும் வர்ணிக்கின்றார். “ சித்தமுன் செல்வாச் சேட்சியன் காண்க ” என்பர் மணிவாசகர், “ உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே ” என்கின்றது திருவிசைப்பா. “ உலகெலாம் உணர்ந்து உதற்கரியவன் ” என்கின்றது பெரியபுராணம்.

புலன்களாலும், மனத்தரலும் அறியப்படமுடியாத அந்தப் பரப்பிரம்மமே பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் ஆதார பூர்வமாக உள்ளது. எங்கும் நிறைந்தது. சர்வம் பிரமமமயம் ஜகத்.

இருவனாகிய தேவன் எல்லா வஸ்துவிலும் மறைந்து நிற்கின்றான் என எடுத்துரைக்கின்றது சுவேதாஸ்வதர உபநிடதம் ஈசாவாஸ்ய உபநிடதத்திலே,

“பூரணமத பூரணமிதம் பூரணாத் பூரண முதச்யதே! பூரணஸ்ய பூரணமாதாய பூரணமேவ அவசிஷ்யதே” என்ற சாந்தி பாடம் இறைவனின் பரிபூரண நிலையை விளக்குவது. “ஆஸ்ர வாஸஸ்பம் இதம் ஸர்வம்” என்பது அதன் தொடக்கச்சலோகம். இறைவனே இந்த உலகப்பொருட்கள் யாவற்றையும் முடிமறைத்து எங்கு மாகிப் பரந்துள்ளான் என்பது இதன் பொருள்.

கனவிலும் நனவிலும் பார்க்கப்படும் அத்தலை பொருட்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவன் பரமாத்மாவே என்கிறது கடோபநிடதம்.

சுவேதாஸ்வதர உபநிடதம் “என்னில் என்னென்ய போலவும் தயிரில் நெய் போலவும் ஊற்றுக்களில் நீர்போலவும் விறகில் தீபோலவும் இந்தப்பரமாத்மா ஜீவாத்மாவிடம் உள்ளது” என்கிறது.

இவ்வாறு உபநிடதங்களில் பலவாறாகக் கூறப்பட்ட பிரம்மலக்ஞத்தின் திரண்ட கருத்துக்களை நாவுக்கரசு பெருமான்—

“விறகிற் ரீயினன் பாலிறபடு நெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்”

என்றும்,

“ஞாயிறாய் நமனுமாகி வருணானாய்ச் சோமணாகித்
தீயறாநிருதி வாடு திப்பிய சாந்தணாகி”

என்றும் பிரம்மம் எல்லாமாய் அல்லவுமாய் நிறகும் நிலையைச் சித்திரிக்கின்றார். திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில்

“மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை
மரத்துள் மறைந்தது மாமதயானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
பரத்துள் மறைந்தது பார்முதல் பூதம்”

என்கிறார். பரத்துள் மறைந்தது பார்முதல் பூதம் என்ற இறுதி வாக்கியம் ‘சலாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்’ என்ற ஈசாவாஸ்ய உபநிடதத்தின் நேரடித்தமிழக் கருத்தாகவே. அமைந்துள்ளாகும் ஒப்புநோக்குவோர்க்குச் சுலை பயப்படுது.

சுகலவற்றுக்கும் மூலாதாஸ்மரன் பரப்பிரம்மம் பேரெராளிப் பிழம்பு என்றும் அந்த ஒளிப்பிழம்பு அனுப்புதிமான்களின் உணர்விலேயே ஏலப்படும் எனவுடைய கடோபநிடதம் கூறும். திருமூறைகள் காட்டும் இறையியல்பும் இந்தகையதே!

“பாரோ விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே”

என்றும்

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் சோதி”
என்றும்

‘சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம் ஒருவனே சொல்லுதற்காய் ஆதியே எனவும் திருவாசகம் அழைக்கும்.

“ஒளிவளர் விளக்கு” என்கின்றது திருவிசைப்பா : இந்த ஒளிப்பிழைம்பு ‘ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே’ என்றும் சிந்திப்பார் உள்ளத்தில்

“கறந்தபால் கன்னலைடு நெய்கலந்தாற்போல
சிறந்தழியார் சிந்தனையுள் தேஹாறி”

நிற்பது என்றும் அனுபவித்துக் கூறினார் மணிவாசகர்.

இப்பரம்பொருள் தானே முழுமுதலாகவும் பல்வேறு உயிர்களிற் கலந்தும் வினங்கும் இயல்பினை குவேதாஸ்வர உபநிடதம்

‘ஏக ஏகோசர்வழூதேஷ்’ என்கிறது: இதனை சம்பந்தப்பட்டூர்மான் தனது திருமே மூக் கூற்றிருக்கயிலே

“ஒருருவாயினை மானாங்காரத்
தீரியல் பாயோடு விண்முதல்
ஒன்றிய இருசடர் உம்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திகளாயினை”

என்கின்றார் மணிவாசகப்பெருமான். ‘ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிபோற்றி, என்கின்றார். இவ்வாறு உபநிடதக்களிலே ஞானியர் நோக்கிக் கண்ட இறையியல்பு பற்றிய உண்மை திருமுறைப் பாவலர்களின் உணர்வில் அனுபவப் பிழைபாக வெளிப் படுஞ் சிறப்பு சிந்திப்போர்க்கு இன்பஞ் செய்யவல்லது.

சாந்தோக்ய உபநிடதம் சிவணாகிய பரம்பொருளை ‘அட்டலுட்டதி’ என்றும் வர்ணிக்கின்றது.

“ஏஷ ஆத்மா பஹதே பாப்மா
விஜரோ விம்ருத்யுர்
விலோகோ வித்திப் லோபிபாஸஸ்
ஸத்ய காமஸ் ஸத்ய ஸங்கஸ்ப”

என்பது அந்தச் சூலோகம் பரமாத்மா ஆளவர் பாவம், மூப்பு, மரணம், சோகம் பசி, தாகம் ஆகியன அற்றவர்: சத்யத்தால் விருப்பப்படுவர். சத்ய சங்கற்பராக உள்ளவர். இக்குணங்களின் சங்கமத்தாலேயே பின்னர் இறைவன் என்ற தத்துவம் வளர்ந்தது. மணிவாசகர் பெருமான் இறைவனைப் ‘போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியன்’ என்று வர்ணிப்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது:

மேற்கூறிய சாந்தோக்கிய உபநிடத்திலே ஒங்காரம் என்றும் பீஜாட்சரத்தின் மேன்னை கூறப்படுகின்றது. ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தை உச்சரிப்பவன் மரணத்தை வெல்வார்ஸ் என்றும், அதனை உச்சரிப்பது அமிர்தச்சலை தருவது என்றும் அவ்வப்பை நிடதம் கூறுகின்றது. ஓம் என்ற பிரணவம் பிரம்மமாகிய பரம்பொருள்கள் சுட்டும் ஒவியடிவமாகவே உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. இந்த ஒங்காரத்துள் நமசிவாய் என்ற ஜந்தெழுத்தும் ஒரெழுத்தாம் தன்மையில் குக்ஞமாகி என்னவென்பது கைவசித்தாந்த அடிப்படை.

இந்தகைய கைவசித்தாந்தச் சிந்தனை வனர்ச்சிக்கு வழிசைமக்கும் வகையிலே திருமுறைகளிலே குக்ஞம் பஞ்சாட்சரமாகிய ஓம்ஙாங்மும் தூஸமாகிய நமசிவாயவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளன.

“ ஒருசுடராய் உலகேழுமானான் கண்டாப்ப
ஒங்காரத்துட் பொருளாய் நின்றான் கண்டாய் ”
என்னின்றார் நாவுக்கரசர்.

சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சந்தரர் மூலருமே நமசிவாயப் பதிகங்கள் பாடியுள்ள அர்ஜு

“ காதலாகிக் கிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நங்களெறிக் குய்ப்பதும்
வேதநாள்கிழும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமசி வாயவே ”

என்று ‘நமசிவாய’ வின் பெருமை விரித்துரைக்கப்படக் காணலாம். மனிவாசகப் பெருமான் நமது திருவாசகத்தின் முதற்பாடலில் ‘நமசிவாய வாழ்க நாதன் தான் வாழ்க’ என்றே தொடர்ச்சியுள்ளார்.

இவ்வாறு பரம்பொருளின் இயல்புகள் தொடர்பர்க்கவும் மூலமந்திரந் தொடர் பாகவும் உபநிடதங்கள் கூறியவை திருமுறைகளில் பயின்றுள்ளமை விரிக்கின் பெருகும்.

உபநிடதங்களில் பரமாத்மாவை அடுத்துக் குறிப்பிடப்படும் முக்கிய பொருள் ஜீவாத்மாவாகும். உபநிடதம் கூறும் பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும் ஒன்றா அல்லது இரண்டா என்பது தத்தவ ஆய்வாளர்களுக்குரியது. பக்திமான்கள் இந்த ஆராய்ச்சியில் இறங்கவேண்டியதில்லை. திருமுறை பாடிய நாயன்மார்கள் பக்தர்கள் தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். அவர்கள் தம்மையும் இறைவனையும் வேறு படுத்தி இருபெரிரூள்களாகவே உணர்ந்தவர்கள். இறைவனிடம் ஆள்மா செய்துறு இன் புற்றிருக்க வேண்டும். இதுவே அவர்களது குறிக்கோள்.

உபநிடதங்களிலே ஜீவாத்மாவையும், பரமாத்மாவையும் வேறுபடுத்திக்கூட இம் அம்சங்களும் உண்டு. சுவேதாஸ்வதர முன்டக உபநிடதங்களிலே ஒரு மரக்கிளையில் இருக்கும் இரு பறவைகளைப் பற்றிய செய்தி உண்டு. ஒரு பறவை பழத்தைச் சுலவப்பது. மற்றது அதனைப் பாரித்திருப்பது.

இந்த உடலுக்குள்ளேயே ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் இணைந்து இடம் பெற்றுள்ளனர். ஜீவாத்மா உலக விடயங்களில் ஈடுபட்டு இன்பதுன்ப அனுபவம் பெறுகின்றது. இன்னொன்று புலன்வழிப்படாமல் மற்றதை அவதானித்து நல்வழிப் படுத்த முயல்கின்றது என்ற கருத்தைத் தரத்தக்க வகையில் அமைந்த இவ்வுபநிட தக் ஞநிப்பு.

“ காயமே கோயிலாகக் கடமனம் அடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி இலிங்கமாக ”

அமையும் உடலாகிய கோவில் பற்றிய திருமுறைச் சிந்தனைக்கு தூண்டுகோலாக அமைந்திருக்கலாமென எண்ணவைகின்றது.

உடல் என்ற கட்டுக்கள் உறைகின்ற ஆத்மாவை நன்னெறிப்படவிடாத அலைக் கழிப்பவை ஐம்புலன்கள். இவை ஆத்மாவை அலைய வைப்பதை விளக்க கடோபா நிடதம் ஒரு அரிய உருவகத்தையே கையாளுகின்றது. எமது இந்த உடல் ஒரு இரதம். இந்த இரதத்தின் சாரதி புத்தி. இரதத்தின் மேலமர்ந்து பிரயாணஞ் செய்பவன் ஆத்மா. தேவர இழுத்துச் செல்லுங்குதிரைகள் ஐம்புலன்கள். தேர் பிரயாணஞ் செய்யும் பரதை உலக விடயங்கள். இந்தத்தேர் சரியாகப் பிரயாணஞ் செய்ய வேண்டு மெனில் புத்தியாகிய சாரதி நன்கு செலுத்தவேண்டும் அல்லது ஆத்மாவாகிய எஜ மானின் பிரயாணஞ் சுகப்படாது! புலன்களாகிய குதிரைகள் நாம் விரும்பியவாறு ஒடிப் பிறப்பும் இறப்புமாகிய வட்டத்திற்குள் சுற்றிக்கொண்டே இருக்க நேரிடும். எவே புத்தியை முழுமையாகப் பிரயோகித்து புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி நலன் வழிப் பிரயாணத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது கடோபநிடதம் வழங்குஞ் செய்திடு.

பெநிடத்துடன் ஒருங்குவைத்து எண்ணப்படும் பகவத்கிடை தோன்றிய போர்க் களக் காட்சி இந்த இடத்தில் நினைவிற்கு வருதல் தவிர்க்க முடியாதது. அரச்சனை னாகிய ஆத்மாவின் சாரதியாக கண்ணன் அமைந்து வழிநடத்தும் இப்புபோல் புத்தி ஆன்மாவை வழி நடத்த வேண்டும் என்பது கிடைக்களாம் காட்டும் போதனை.

மேற்கூறிய கடோபநிடதக் கருத்துக்களை வேறொரு வகையில் உருவகஞ் செய்து பார்க்கின்றார். திருமுறையாளரான திருமூலர். ஐம்புலன்களையும் ஐந்து பகக்களாக உருவகிக்கிறார். அவை ஐந்தும் ஓர் மேய்ப்பான் இர் ஸாவிட்டால் வெறி கொண்டு திரியக்கூடியவை. ஒரு நல்ல மேய்ப்பான் கிடைத்து, அவனால் வெறி தணிக் கப்பட்டுக் கட்டி அவிழ்க்கப் படுமானால் அந்த ஐந்து பச்களும் பால் சொரியும் பசுக்களாகும். அப்பாலைப் பெற்று நாம் பலன்பெறலாம்.

“ பார்ப்பானகத்திலே பாற்பக ஐந்துண்டு
மேய்ப் பானுமின்றி வெறித்துத் திரியன
மேய்ப்பானும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினால்
பார்ப் பான் பசுவன்தும் பாலாய்ச் சொரியுமே ”

என்பது திருமூலர் வாக்கு

இதே கருத்தை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் வேறொரு வகையில்

“ முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேணப்
 பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
 அத்தன் எனக்கருளியவாறு யார் பெறுவார் அச்சோவே ”

என உணர்ந்து உரைக்கின்றார்.

இவ்வாறு விடுதலையுணர்வு பெறுவதற்கு ஆன்மா மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சியை முன்டக உபநிடதம் ஒரு வில்லித்தையை உருவகமாகக் கொண்டு விளக் குகின்றது. ஞானமாகிய வில்லிலே ஆன்மாவாகிய அம்பை வைத்து நம்பிக்கையாகிய நானை இழுத்து திடசித்தத்துடன் குறியை நோக்கி எய்தல் வேண்டும். இதனை நாவுக்கரசர் தமக்கே உரிய பாணியில்,

“ உயிராவணம் இருந்து உற்றுநோக்கி
 உள்ளக் கிழியில் உருவெழுதி ”

எனகிறார். உள்ளமாகிய திரையிலே இறையுருவை வரைந்து உயிராவண்ணம் மூச்ச விடாத ஜாக்கிரதையுடன் - பக்தி முயலவேண்டும், என்ற அவரது கருத்து அனுபவபூர்வமானது.

இவ்வாறு உபநிடத அறிஞர் அறிந்த உண்மையும், திருமுறை கண்ட நாயன் மார்கள் அனுபவித்த உணர்வும் ஒரே இடத்தில் செல்லுஞ் சிறப்பு இந்தமதத்தின் தத்துவம் நெறிக்கும் பக்திநெறிக்கும் இடையிலான தொடர்பை நன்கு சுட்டி நிற்கின்றது; வேத வித்தில் முளைவிட்டு உபநிடத வேர் கொண்டு இதிகாச புராண, தரீமசாஸ்திர ஆகமப் பண்பாடுகளாக விழுதுவிட்டு வளர்ந்த இந்தப் பண்பாட்டுப்பெருமரத்தின் கனிகளே திருமுறைகள் என்பதை உணர இது தெளிவாகும்.

மங்களாம்பு

கொடியேற்ற மகத்துவம்....

தூர்க்காதுரந்தரி · பண்டிதை, சிவத்தழிழ்செல்ல
தங்கம்மா அப்பாக்ஞட்டி அவர்கள்

ஒயலும் தமிழும் தலைமுத்தோங்க நற்பணிபுரியும் நடவடிகள் பஜ. அவற்றில் தென்கிழக்காசியாவில் விளங்கும் சிங்கப்பூர் சிறப்பிடம் வகிக்கிறது. சிறிய நாடாயினும் மதம், மொழி, இனம் என்பவற்றில் ஒற்றுமையும் அபிமானமும் கொண்டு விளங்கும் மக்களைக்கொண்ட நாடு இந்நாடு. இந்திரபுரிக்கு நிகரான இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ்மக்களும் ஏற்றம் மிகுந்த பண்பாடு உடையவர்கள். மத கம்பீக்கை அவர்களிடம் ஜாரிக் கூடக்கிறது. நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட சைவக்கோயில்கள் அங்நாட்டை அணிசெய்கின்றன. அவற்றில் ஸ்ரீ செண்பக விநாயகராலயம் தனிச் சிறப்பு மிக்கது. அவ்வாலய பரிபாலனம் மிக நேர்த்தியாக நடைபெறுவதைக் கண்ணார்க்காண்டும் பேறுபெற்றேன். அத்தகைய ஆலயத்தில் கொடிமரம் நாட்டிலிழூர் எடுக்க முன்வந்துள்ளனர், அங்நாட்டுச் சைவத் தமிழ் மக்கள் இந்த முயற்சி அளவிடற்கரிய பேரரூள் முயற்சியே. இப்பணியினால் அங்நாடு மேலும் சிறப்பும், திருவருட்பொலிவும், அமைதியும், செல்வப் பெருக்கமும் அடையும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

மனம், வாக்கு, காயங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவன் உருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் இடங்களே ஆலயங்களாகும். பாலிலே நெய்போல வெளிப்படாது நிற்கின்ற இறைவன் ஆலயங்களிலே தயிரிலே நெய்போல விளங்கி நிற்கின்றன, மனிதநடங்குபோல ஆலய அமைப்பும் விளங்குகிறது. தெய்வத்தின் சாங்கித்தியத்துக்கு உரிய புனித இடம் ஆலயத்தில் கொடிக்கம்பத்திலிருந்து கர்ப் க்கிருகம்யரை வியாபித் திருக்கிறது. கொடிமரம் மூலாதாரமாகவும் பலிபீடம் சுவாதிட்டானமாக வும் பக்கத்திலே அமைந்துள்ள வாகனம் மணிபூரகமாகவும் அமைந்துள்ளன, இறைவனின் அருளை உயர்த்திக்காட்டிக் கொண்டிருப்பதுபோன் கொடிமரம் விளங்குகிறது. கொடிமரத்தை துவஜஸ்தம்பம் என்று சொல்வார். இது கோவில் கோபுரத்தின் முக்காற் பக்கு உயரத்துக்கு அமைய வேண்டும். நினைத்துக்குள் ஐங்கில் ஒரு பாகம் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட வேண்டும் அடிப்பாகம் சதுரமாக அமையவேண்டும். இது ஸ்தம்பபீடம் என்று சொல்லப்படும். பலிபீடத்தின் உயரம் மூலஸ்தான மூர்த்தியின் உயரத்துக்குச் சமமாக அமையவேண்டும்.

மனித உடலுக்கு முதுகெலும்மபப்போலக் கொடிமரத்துக்கு அதன் தண்டிப்பாகுதி இன்றியமையாதது, உடலில் சுமுருணை நாடு செல்லும் வழியாகிய வீணைத்தண்டைக் கொடிமரம் குறிக்கிறது. 33 வளையங்கள் காண்டத முதுகெலும்பு. வீணைத்தண்டு மூலாதாரத்திலிருந்து பிரமரந் திரம்வரை இருப்பதுபோகைக் கொடிமரமும் மூலவிங்கத்தின் மட்டத்திலி

ஒரு ஸ்தாபியின் அளவுவரை இருக்கும். குண்டலினி க்கு சமூஹன் நாடு வழியாக எழுவது போல் கொடிமரத்தில் இடப்பக்கொடி ஏற்றப் படுகிறது. இத்துடன் விழா ஆர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

கொடிக்கம்பம் தாபித்தல் கி. பி. 2ம் நூற்றுண்டிடையே நடைமுறை யில் இருக்கும் என்பதற்குச் சான்றாளர் உண்டு, அக்காரையையும் ஒன்றில் கொடிமரமும் ஆலயமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. வேத புராணங்களில் கொடிமரம் பற்றிய குறிப்பு இருப்பதால் இது பன்னெடுங்காலமாக நடைமுறையில் இருக்கும் என்பது தெரிகிறது. கொடிமரத்துக்கு வீணு தண்டம், மேருதண்டம் என்னும் பெயர்களும் உண்டு. 33 கணுக்களுடன் செய்யப்படும் கொடிமரம் உத்தமமானதாகும். கொடியேற்றுவதற்கு முன் யாகசாலை அமைத்து யோசமாயை முதலிய சக்திகளை ஒன்பது கும்பங்களில் வைத்து ஆவாகனம் செய்வர். இதற்குப்பின் திக்குபாலகரைப் பூசித்து வணங்கி பாலிக்கைகளில் முளைகளை விரைத்து அட்டபங்தனம் செய்வர். இன்னும் பல கிரியைகள் ஆற்றிய பின்பே கொடியேற்றப் படுக். சிவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றுபடவேண்டும். என்ற தத்துவத்தைக் கொடியேற்றம் காட்டுகிறது.

முழுமுறை பொருளாகிய எம்பெருமான் அம்பிகையாய், விராயகராய் முருகனும், இன்னும் பல வடிவுகளை உடையவராய் ஆலயங்களில் கோயில் கொண்டிருந்திருக்கிறார். அவருடைய வடிவங்களைக் குமபத்திலும் பிம்பத்திலும் தம்பத்திலும் தாபித்து வழிபட்டு வருவது சைவ ஆகமமாடு. அபி ஷேக நாட்களிலே கும்பத்திலே இறைவனை இருக்குமிக்கிறோம். மகாஉற்சவ நாட்களிலே கொடியேற்றம் நொடக்கம் தீர்த்தம் வரை தம்பத்திலே இறைவனை இருக்குமிக்கிறோம்.

கோயிலிலே பலிபீடத்தைச் சார்ந்து கொடிமரம் இருக்கிறது. கொடிமரத்திலே ஒரு ஆடை சுற்றப்பட்டிருப்பதையும் அதை ஆடையுடன் ஒரு தருப்பைக் காடிய இனக்கப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். கொடிமரம் சிவத்தையும் ஆடை ஆன்மாவையும் தருப்பைக்கிடிய ஆன்மாவைப் பந்தித்து நிற்கும் பாசத்தையும் குறித்து நிற்கின்றன. உயிர்கள் எல்லாம் சிவமாகிய கடவுளையே ஆதாரமாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன. அதனையே கொடிமரத்தைச் சுற்றியுள்ள சிலை காட்டுகிறது. ஆனால் தருப்பை சிலையையே பற்றி நிற்கிறது. தருப்பையாக இருப்பது ஆணவும், கன்மம், மாயை என்கிற மும்மலங்கள். மலங்களினால் பீடிக்கப்பட்ட உயிர்கள் முடிவில் சிவத்தோடு ஒன்றிப்பாசத்திலிருக்கும் நீங்கி இருப்பதையே கொடிமரத்தோடு சேர்க்கு நிற்கும் சிலை காட்டுகிறது. பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளையும் இவை காட்டுகின்றன. மகோற்சவ காலங்களில் கொடிமரத்தையே சிவமாகக்கண்டு பகலும் இரவும் அதற்குச் செய்யும் ஸ்தம்ப பூசையினைத் தரிசிப்பதால் சிறந்த தீட்சைப் பயனையடைஞ்சு பெரும்புள்ள வளியம் அடைகிறோம்.

சொடியேற்றம் என்பது மற்றொரு கருத்தையும் உணர்த்துகிறது. இறைவனுக்குக் கொடியாக இருப்பது எருது அதான் தருமதேவதை நாட்டிலேயும், வீட்டிலேயும் முரும் தலைக்கவும் அறம் ஒங்கவும் நீதி நிலைகளும் வேண்டிய என்பதற்காக அந்த அறக்கொடியையே மடோற் கூவ காலங்களில் நாட்கள் நாடியாக ஏற்றுவது வழக்கம். பல ரூம் அரிய உயர்த்திக்காட்டி அந்த நாட்களில் தேவர்கள் முனிவர்கள் கர்த்துவர்கள் எல்லோரும் அந்தச் சிவாலயத்துக்கு அணித்தாக வந்து உறைசிதூர்கள் என்ற சம்பிக்கையோடு விழக்கள் நடாத்தப்படுகின்றன. பஞ்சங்கிருக்கியமாகிப் பஸ்தக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளன் என்னுடைய தொழில்களில் கொடியேற்றம் பஸ்தக்தலைக் குறிக்கும். இரண்டா திருவிழா காத்தலைக்குறிக்கும். அத்துடன் இருவகையாக்காக்கும், மூலவாகக் கண்மானிக்கம், நான்கு கரணாநிக்கம், ஐட்டுல ஆடை நீக்கம் காமாதி ஆழநிக்கம், ஏழாவகைப்பிறப்புக்கிக்கம், என்பவை ஏழு திருவிழாக்களும் காட்டுகின்றன. இவை மறைத்தலைக்காட்டுகின்றன ஒன்பதாம் திருவிழா ஒன்பது திருமேன்யில் இறைவன் விளங்குகிறன் என்பனக்காட்டுகிறது. தேர்த்திருவிழா என்பது அழித்தல் தொழிலில்க் காட்டுகிறது தீர்த்தத் திருவிழா அருளன் தொழிலைக்காட்டுகிறது.

கொடியேற்றம் இன்னும் ஒரு உண்மையைக் காட்டுகிறது அஃதாவது மனிதன் தனது ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து எம்பெருமானன் அடைகின்ற பெருவெளியில் சஞ்சரிக்கும் பெருநிலையை அவைதே அவன் குறிக்கோளாகும். மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிசூரகம், அலைதம், விசுத்தி, ஆக்ஜூ என்பன ஆறு ஆதாரம் இவ்வாறு கடந்த குண்டலினி சக்தி மேலெழும்புவதையே கொடிச்சிலை காட்டுகிறது. சுற்றிச்சுற்றி அது போய் மேலே பிரம்மரங்கிரம் என்கிற வெளியை அடைவதே முடிவான இன்பமாகும். கொடியேற்றவிழா இந்தத் தந்துவத்தையும் உணர்த்துகிறது. எனவே ஆலயத்தில் இருந்து நிறைந்த திருவருட்பயணை அடையவேண்டுமானால் அங்கு கொடிக்கம்பம் நாட்டி சொடியேற்றம் முதல் தீர்த்தம் வரை பகலும் இரவும் விழக்கள் நடாத்தி அந்த நாட்களில் சைவமக்கள் விரதமிருந்து வழிபாடு செய்து ஸ்தம்பழுசையைத் தரிசித்து இஷ்டசித்திகளைப் பெற முயல் வேண்டும்.

(ஸ்ரீ சௌந்தர விதாயகர் ஓஸய மஹோநாவ சிறப்பிதழ்.)

உபநயனமும், விதிமுறைகளும்

‘சிவஞானபானு’ சாம். சோமாஸ்கந்தர்யா
(செயலாளர், இந்துமத ஞானி ஒன்றியம்
யாழ்மாவட்டம்)

உபநயனம் என்னும் சொல் உபத்நயனம் என பிரிகிறது உப - என்பது பிரம் மத்திற்கு சமீபமாக, நயனம் - என்யது அழைத்துச் செல்லல். என பொருள்படும். மூன்றாவது ஞானக்கண்ணை திறந்தல் எனவும் கூறலாம்.

உபநயனத்தில் ஆசார்யர் சிஷ்யனை ஒரு கல்லில்மேல் காலை ஊன்றசெய்து ஆசிர்வதிப்பார்.

“ஆதிஷ்டெ ம அஸ்மான அஸ்மேவ தவகும் ஸதிரோபவ
அபிதிஷ்ட பிருதன்யஸ் ஸஹஸ்வ பிருத நாயத:”

பொருள்:- (சிஷ்யனே!) நீ தர்மசாஸ்திர விதிகளை புறக்கணிக்கும் உளது விரோதிகளை எதிர்த்து கல்லைப்போன்று உறுதியுடன் அவர்களை வெளிவாயாக: என்பதாகும்.

ஆசார்யரானவர் சிஷ்யனுக்கு கீர்மானுஷ்டானங்களையும், காயத்திரி மந்திரத்தை உபதேசித்தும், மனோ தெரியத்தையும் வளங்குகிறார்.

உபநயனம் என்பதை சாதாரணமாக மக்கள் பூனூல் சடங்கு பூனூல் கல்வாணம் என்று சொல்லுவார்கள்

பூனூல் அணியப்படும் போது சொல்லப்படும் மந்திரமாவது:

“யக்ஞோப வீதம் பரமம் பவித்திரம்
பிரஜாபதெர்யத் சஹஸ்ரம் புரஸ்த்தாத!
ஆயுஷ்ய மக்கியம் பிரதிமுஞ்ச சுப்பிரம்
யக்ஞோப வீதம் பலமள்ளு தேஜ:”

பொருள்:- பரிசுத்தத்தை அளிக்கும் மிகச்சிறந்த பொருள் பூனூல் ஆதிபில் பிரஜாபதி தோண்றும் போது அவருடன் தோண்றியது நீண்ட ஆயுளையும் குதன்மைச் சிறப்பையும் தரும் இவ்வெண்மையான பூனூல் பதைநையும் ஞானஞிலியையும் தேஜங்கம் கொடுக்கும்.

இந்த உபநயனம் பெற்றதால் அந்தனர் ‘த்விஜூ’ (இருப்பாளர்) என பெய்ய பெறுகின்றனர் இவர்கள் கர்மானுஷ்டானங்களை கலைப்பிடித்து வேதாத்யயை செய்து வரவேண்டும். ‘காயத்திரி’ மகாமந்திரத்தை தீர்மூல ஜூபிக்கவேண்டும் அப் போது அவர்களுக்கு பிரம்மதீஜஸ் உண்டாவற்று. ‘காயத்திரி’ சந்தசாம் மாதா’ வேதமந்திரங்களில் தூயாக விளங்குவது காயத்திரி மந்திரமாகும்.

வாண மூர்த்தியாக அவதரித்த பகவானுக்கு உபநயனம் செய்வித்ததை ஸ்ரீமத் பாவதம் அழகாக வர்ணிகிறது;

குரியதேவன் காயத்திரி மந்திர உபதேசம் செய்தான். பிருஹஸ்பதி தவத்தை காக்கும் பூனூலைக் கொடுத்தார். பிரம்மச்சர்யத்திற்கு ரக்ஷை போன்ற முஞ்சிக்கயிற்றை காசிப் பிடுப்பில் கட்டினார். ஆயுளைவர்க்கும் மான்தோலைப் பூமிதேவி போர்த்தினாள். ஒன்றிகளின் பதியான சோமன் பலாச தண்டத்தை யளித்தார்; தாயான அதிதி கெளபீனத்தையும், மேறுலக தேவதைகள் குடையையும், பிரம்மா கமண்டலத்தையும், சப்தரிவிகள் தர்சையையும், சரஸ்வதி ஜபமாலையையும், குபேரன் பிக்ஷா பாத்தி த்தையும், இங்லாறு எனித்து சிறப்பித்தனா. உபநயனம் பெற்று சிறுவனும் தோற்றத்தில் வாமனர் திருவுருபோல் காட்சியளிப்பான் உபநயனம் பெற்று விட்ட பிரம்மச்சாரிக்கு வேதம் கட்டளையிடுகிறது எப்படியெனில் ‘பிரம்மசாரியளி அபோ / சான / கர்மக்குரு / மாஸாஷாப்தா:’ அதாவது நீ பிரம்மச்சாரியாகி விட்டாய், நெந்தியாவந்தனத்தையும் மற்றைய கர்மாக்களையும் தவறாமல் செய்ய வேண்டும், உறங்குதே விழிந்தெழுந்திரு என்கிறது.

உபநய விதி :-

“ உபநயனம் வித்யார்த்தல்ய ச்ருதிதः ஸம்ல்காரः: ” — ஆபஸ்தம்பரி. அதாவது, வேதத்தை கற்பதற்கு வேதவிதிப்படி செய்ய வேண்டிய சங்ல்காரம் உபநயனம் எனப்படும்.

“ யேன கர்மணா யஸ்மின் வாகர்மணி ஆசார்யேன
வித்யார்த்தம் ஸாமுகூர்த்தே குமாரஸ்ய ஸ்வஸமீபே நயனம் ”

பிரயோக சிந்தாமணி.

அதாவது — எந்தக்கர்மாவால் ஆசார்யனால் வேதவித்தைக்கு நல்ல முகூர்த்தத்தில் மாணவன் தன்னாருகே அழைத்துக் கொள்ளப்படுகிறானோ அதுவே உபநயனம் எனப்படும்.

“ மாதுரக்ரே விஜநநம், த்விதீயம் மெளங்கீ பந்தனாத! ப்ராம்மனா, குத்திரிய விசஸ் தஸ்மாதேதே த்விஜா ஸ்மருதா ”

பொருள்:— தாயிடம் முதல்பிறப்பும், உபநயனத்தால் நால் மெளங்கிபந்தனம் அணிந்ததால் இரண்டாவது பிறப்பும், பிராமணருக்கும், அரசர்க்கும், வைஷ்ணவருக்கும் இரு பிறப்பாளர் என்ற பெயர் வந்தது குத்திருக்கு உபநயனம் கிடையாது.

ஆணால் சமீபகாலமாக குத்திரும். பூனூலை போட்டுக்கொண்டு தம்மை மற்றவர்கள் குருக்கள் என்று அழைக்கவேண்டும் என்று கருதி வேத சிவாகம விதிகளை மீறிச் செயல்படுகிறார். பூனூல் என்பது மருந்துக்கடையில் வாங்கி யாரும் போடலாம் என்ற கேவல நிலைக்கு வந்து விட்டது.

“ கர்ப்பாஷ்டமேஷா விப்பிராணாம், உபநயீத
கர்ப்பகாதசேஷா ராஜன்யம், கர்பத்துவாதசேஷா வைஷ்ணம்
வசந்தோ கிரீஷ்மஸ் சரத்தியுதவொவர்ணாநா பூர்ய்யனா ”

அதாவது கர்பம் தொடங்கி எட்டாவது வயதில் அந்தணர்களுக்கும், கர்பம் முதல் 11 வயதில் அரசர்க்கும், கர்பம் முதல் 12வது வயதில் வைஷ்ணவர்க்கும் முறையே வசந்தருது, கிரீஷ்மருது, சரத்தருது இவைகள் உபநயன சம்ல்கார காலமாரும். இதை, வீரநந்திரம் எலும் ஆகமமும் கூறுகிறது —

“ வர்பாண்டமேவ விப்ராணாம் ராக்ஞாமோதஸ் மிறுது

துவாதசேஷ வைஸ்யாணாம் வசந்தே காரயேத்தத: ”

எனவே சூத்திரக்குருமருக்கு உபநயனமோ அல்லது எந்த ஆகமத்திலும் புனாண எப்பொழுதும் தரிக்கவோ விதி சொல்லப்படவில்லை.

மேலும்; சுப்பிரபேதம் எனும் ஆகமத்தில் (திட்சாவிதி படவத்தில்)

“ பிராம்மணாதி திரிவர்ணேஸ்து உபஶிதம் சதா தாரயெத்
சூத்திரஸ்யாபி உபவீதஞ்ச திசாயாம் காரயேத்துஷ்டாநந ”

அதாவது, அந்தணர், அசரர், வைஸ்யர் ஆகிய மூன்று வருணத்தவர் மட்டுமே பூனூலை எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும்: சூத்திரரோதிட்சை முதலிய காலத்தில் மட்டுமே தரிக்கலாம், எப்பொழுதும் தரிக்கலாகாது. என கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஸ்ரீ மகுடாம் தீட்சாவிதி (172 ஸ்லோகத்தில்)

“ உபவீதஞ்ச உத்தரீயஞ்ச ஸ்திரீகுத்திரானும் விவர்ஜையெத் சிவாரிசனததாகர்மா சிவத்தியானஞ்சகாரயேத் ” கூறப்பட்டுள்ளது.

அதாவது, பூனூலையும், உத்தரீயம் என்னும் தோள்ச்சால்வையும், கிரகஸ்தராய் வாழும் சூத்திரக்குருமார் நீக்கதல் வேண்டும். ஆண்மார்த்தமான சிவபூஜை, த்யான காலத்தில் மட்டுமே பூனூல் தரிக்கலாம். (ஸ்லாஹ்நாங்களிலும்அம்ல) அப்படி கர்மகாலத்தில் சூத்திரர் தரிக்கும் பூனூவின் அளவு கூறப்படுகிறது.

காமிகாகமத்தில் ஸ்நாணவிதிப்படவம் (88, 90 ஸ்லோகம்)

“ சூத்திரமேகந்து சூத்திரானும், வைஸ்யானும் தவிசரம் பவேத்திற்சரம் கஷத் திரியானும் விப்ரானும் சப்தசமஜ்ஜகம்.

அதாவது சூத்திரர் ஒருநால்மட்டும், வைஷ்யர் இரண்டுநால்

அரசர் மூன்றுநால் அந்தணர்கள் 7 நால் தரிக்க.

“ யத்வா பஞ்சசரம் தேஷாம். நவகுத்திரமதாபிவா ”

அல்லது அந்தணர் ஐந்து நாலும் அவர்கள் 9 நாலும் தரிக்கலாம். என்று காமிகம் கூறுகிறது.

மேலும் காரணகமம் சிலாபரிட்சாவிதியில் (34வது ஸ்லோகத்தில்) “ கன்யாபிநிர்மிதம் சூத்திரம். சூத்திரானும் தாரயேத்தத: கர்மகாலேஷா தார்யசச அன்னிய காலேஷா விவர்ஜையெத் ”

அதரவது கன்னிகளால் இளைக்கப்பட்ட நூலை சூத்திரக்குருமார் கர்மா செய்கின்ற காலத்தில் மட்டும் தரிக்கலாம். மற்றைய காலங்களில் பூனூல்அணிதல் கூடாது. நீக்கிவிடவேண்டும். என்று கூறப்படும்போது காணமயிலைக்கண்டு வாங்கோழி ஆடுவது போல் அந்தணர்போல் சில சூத்திரக்குருமார் எப்பொழுதும் பூனூல் அணிந்து திரிகிருர்கள் இது ஆகம விரோதமும் அறியாமையுமாம். இதனால் தீங்கு நேரமென்றும் கூறப்படுகிறது.

அகோரசிவாச்சாரின் கிரியாகிரமஜோதி 3ம் பாகமாகிய சைவஞ்சோடசப் பிரகாசினையில் 179வது காரணகமவிதி காட்டப்படுகிறது.

அவ்விதி:- “ உபவீதஞ்ச உத்தரீயஞ்ச ஸ்திரீகுத்திரானும் விவர்ஜையெத்வேதமந்திரைஸ் சிகாம், சூத்திரம் சூத்திரோதாரணமாத்திரத: வைபரித்யா சிரமார்த் தேன ராஜாராஷ்ட்ரி நாசனம் ”

பெரின்: பூணாலையும், உத்தரீயத்தையும் கிரகஸ்தரான குத்திரகுருமார் (கர்மாமுடிந் ததும்) நீக்கிவிடவேண்டும் வேதமந்திரம் ஓதினாலும், மொட்டையாக தலையில்லாது குடுமிவைத்திருந்தாலும், பூணாலை எப்பொழுதும் தரித்து கொண்டாலும் அந்த மாத்திரத்தே விபரீதக்கிரமத்தால் நாட்டை ஆழம் தலைவருக்கும் அந்த அரசின் கீழ்களை மக்களுக்கும் நாசம் ஏற்படும்.

இவ்வாறு கூறப்பட்டும் இதை உணருவாருமில்லை. ஆகம அறிவில்லாது போனாலும் தமிழிலே ஆறும் நாவலரின் பாலபாடம் 4ம் புத்தகத்தில் வந்நைம் என்ற தலையிலே நான்கு வருணைச்சிரம தர்மத்தையும், அவர்க் கொழியும் பூணால் அணியும் காலத்தையும், மூன்று வருணைத்தவருக்கு மட்டுமே உபநியங்ம் என்பதையும் விரிவாக எழுதிவிடுகிறோர். அதைத்தானும் படிக்காது. தம் விஷ்டப்படி நடக்கிறார்கள்.

மேலும், குத்திரக் குருமாருக்குள் மன், பெண், பொன் ஆகிய மூவாசை நீக்கிய நூல்களுக்கு பூணால் எப்பொழுது தரிக்க விதி ஆகமத்திலே உண்டு கப்பிரபேதத் தில் ‘‘நெஞ்சிக்கைய சதாகுர்யாது, கிரகஸ்தல்கை சதாதநி’’

அதாவது, மூவாசைநீக்கிய நெஞ்சிக்கை எப்பொதும் தரிக்கலாம் கிரகஸ்தத்தராய் வாழ பவர் எப்பொதும் தரிக்கக்கூடாது. என விடுகிறது. அதனால் இல்லறத்தில் வாழும் கைவ குத்திரக்குருமார் கர்மா செய்யும் நேரத்தில் மட்டுமே தரிக்கவேண்டும் எப்பொழுதும் தரித்தல்கூடாது. இகற்கு ஆதாரமாக தமிழில் உள்ள மறைஞானங்மெந்தர் அருளிய “‘கைவசமயநூற்றில்” கூறப்படுவதைக்காணக்.

‘‘தர்பணத்தில் அரச்னையில் ஆகுதியிலும் தரிக்க இற்பயிலும் குத்திரரின் நூல்’’ பொருள்; தர்பணகாலத்திலும், ஆன்மார்த்தமான அரச்சனை ஆகுதிகளில் மட்டுமே இல்லறத்தில் வாழும் குத்திரக்குருமாருக்கு பூணால் இருக்கவேண்டியது. (எப்பொழுதுமல்ல) ஆனால் குத்திரக்குருமாருக்குள்

“‘இவருணையிட்டிகன் எப்பொழுதும் தரிக்க, அவனியிலும் ஆசை அறுத்தால்’’ உலக ஆஸக்களின்றும் விடுபட்ட நெஞ்சிகர் மட்டும் எப்பொழுதும் தரிக்கலாம் என குறள் மூலம் அறியலாம்.

மேலும், புராணம் திருமுறைகளிலே குத்திரா பூணால் அணிவது என்னே அணிந்தார்கள் என்றே கூறப்படவே இல்லை. பூணால் அணியும் மரபினர் அந்தவர்களே என வலியுறுத்துவதை கீழ் காணலாம்.

பெரியபுராணம்: (தடுத்தாட்கொண்டபடலம்) பாடல் 7ல்

“வருமுறை மரபில் வைகி வளந்து மங்கலம் செய் கோவத்து
அருமுறை முன்நால் சாத்தி;” எனவும்

பெரியபுராணம் (வெள்ளையாச்சகருக்கம்) பாடல் 7ல்

அந்தணாளி வணங்கி பெரும் முதல்வர் இருவர் ஜூயாண்டு வந்த பிராயத்தினர் முத்தில் அணியும் கல்யாணம் எனவும், 14வது பாடலில்

மறையோன் காதலைச் சென்றால் பூட்டி அண்ணலார் முரசம் இயம்பக்கவியாணம் முடித்து’’ எனவும்

பெரியபுராணம் (ஈண்டேஸ்வரநாயகரூபராணம்) 3வது பாடலில்

“‘கோதின் மான்தோல் புரிமுந்தால் குலவு மார்பிற் குழக்குடுமி’” எனவும் 14வது பாடவில்:- நிகழும் முறையை ஆண்டேழு நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப் புகழும் பெருமை உபநயனப் பொருவில் சடங்குமுடித்து’’ எனவும்,

(குங்கிலியகல்யநாயனார் புராணம்) 5வது பாடவில்

• மருவிய திருவிள் மிக்க வளம்பதி அதனில் வாழ்வார் அருமறை முந்தால் மார்பின்தணர் - எனவும்

(திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில்) 87வது பாடல்

“‘அப்பொழுது அங்கண் அணைந்தது. கண்டவர் அல்லாதார் முப்புரிநால் மறையோர்களும்’’ எனவும்

263வது பாடவில், “‘ஓல்லூமுறை உபநயன பருவமெய்த
உலகிறந்த சிவஞான முனரப் பெற்றூர்
தோல்லைமுறை விதிச் சடங்கு மறையோர் செய்ய’’ எனவும்
“‘ஒருபிறப்பு மெய்தா மைடையார் தம்மை
உலகியல்பில் உபநயன முறையையாகும்
இருபிறப்பினிலைமயினைச் சடங்குகாட்டி’’ எனவும்

274வது பாடவில்: “‘பொன்மார்பின் முன்தால் டிளாந்த புகவிப்பிரான்’’ எனவும்

337வது பாடவில்:- முப்புரிநாலுடன் தோலனிமார்பர் - எனவும்
பல இடங்களில் அந்தணர்க்கே பூனால் சடங்கு (உபநயனம்) நடைபெற்றதைக் காணலாம்,

எனவே வேதம் ஒதுதலும் பூனால் நிதயம் தரிப்பதும் ஆகமவிதிப்படி அந்தணர்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே விதி அறிந்து நடக்கவேண்டும்.

பகவத்கிதை (ஞானகர்ம, சன்னியாசயோகம்) பாடல் 13ல்

‘‘ய: சாஸ்திர விதிம் உத்ஸருஜ்ய, வர்த்ததேகாம காரத:
நஸலித்திம் அவாப்தோதி நசுகம் நபாராம் தீம்

அதாவது எவன் சாஸ்திரவிதிகளை உதாசினம் செய்து விட்டு மோசத்தின் வசப்பட்டு தன்னிஷ்டப்படி நடக்கிறுனே அவனுக்கு எதிலும் சித்தி கிடைக்காது. யாவராலும் இகழப்பட்டு சுகம் இழப்பான். மேலன மோட்சமும் அடையமாட்டான்.

ஆகையால், “‘ஞாத்வாசாஸ்திர விதானேந்ததும் கர்மகர்த்தும் இஹாரீஹாஸி’’
சாஸ்திரவிதிகளை அறிந்து கர்மங்களை செய்யுங்கள்.

மேலும்,

“‘ஸ்கவாயம்புவம்’’ என்னும் ஆகமத்தில், இறைவாக்கியமாக :-

“‘ஸ்கருதியாகமென மனமவாகஞா’’ யஸ்தா முல்லக்யவர்ததை
ஆக்ஞாபேசி மமத்துரோகி, நசைவ: பக்திமாநி’’ கதாயுர் நரகே
கோரேவசத் கல்பசதத்திரயம்’’ — கூறப்படுகிறது.

பொருள்:- வேதமும், ஆகமமும் எனது கட்டளை. எவன் இவைகளை உதாசினம் செய்கிறானோ, அவன் எனது கட்டளையை மீறியவன், எனக்கு துரோகி. இவன் சைவனுமல்ல. பக்திமானல்ல, மகாபாபி. கோரமான நரகத்தில் 300 கல்பகாலம் துண்புறுவான். என விளக்கப்படுகிறது.

எனவே - வேத ஆகம விதிகளை மீறி நடப்பவர்களைச் சைவ உககம் தெரிந்து கண்டிக்கவேண்டும். விதி தெரியாதோர் இவைகளை அறிந்து இனியாகிலும் விதிய றிந்து நடப்பார்களாக.

“‘வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுஞ்சைவத்துறை விளக்க’’

வேதவிதிகளும், ஹோமங்களும்

சிவநு ஜி. மகேஸ்வரக்குருக்கன்

(தலைவர், இந்துமத குருமார் ஒன்றியம், யாழ்ப்பாணம்)

“அக்கினிகோத்திரம்”, ஹோமம்-யாகம் என்பவற்றால் என்னபயன்? எதற்காகசெய்யப்படுகிறது? எதற்காக வீணாக தானியங்களையும் பலவகை விறகுகளையும் நெருப்பிலே கொட்டி அநியாயமாக்குகிறார்கள்? இப்படி கேள்விகள் ஏழுகின்றன.

வேதங்கள் இவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கின்றன. ஏனெனில் இவைகள் எமது வாழ்வியலோடு சம்பந்தப்பட்டு நாட்டுமக்களுக்கும் பெரும்பயனை விளைவிக்கின்றன. வேதம்காட்டும் விதிப்படி உபநயன் சம்ஸ்காரம் செய்த அந்தணர்கள் வேதத்தை முறையாக அத்யயனம் செய்து உதார்த்த அனுதார்த்த. கவரிதம் பிரயச்சம் என்று சொல்லப்படும் அளவிடைகளோடு ஒதும் போதும் ஓமம் செய்யும்போதும் அதன் பலன் முழுமையாகக் கிடைக்கிறது. வேதமந்திரங்களுக்கு அட்சரசுத்தீடியும் அளவிடைகளும் பிரதானம் இதையே தொல்காப்பியர் - எழுத்தத்திகாரம் 102ல்

“அளவிற்கோட்டி அந்தணர் மறைத்தே” என்று கூறுகிறார். அந்த அளவிடைகள் தமிழிலே எடுத்தல், படுத்தல், விழுதல், தலிதல் என உரையாசிரியர் கூறுகிறார். இப்படி அளவிடைகள் மாருது அட்சரசுத்தீடியுடன் வேதங்களை ஒதும் தகுதி பிராமண: கஷ்டத்திற்கிணற்றி வைஷ்ணவர் ஆகிய மூன்று வருணத்தவருக்கு மட்டுமே உரியது மற்றவர்கள் வேத உபநிடத்தங்களைப்படித்து கருத்தை அறியலாம். மேலும் மூன்று வருணத்தவரும் வேதம் ஒதுக்காரம் ஆனால் சுவ-மியின் சந்திதானத்தின் மூன்றால் அந்தணர்கள் மட்டுமே ஒத்தாம் என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.

எனவே வேதவிதியுடன் உபநயனம்பெற்ற அந்தணர்கள் மந்திரங்களையுடன் ஹோமங்கள் யாகங்கள் செய்தால்தான் நாட்டுக்கும், வாழ்வுக்கும் நன்மைகிடைக்கும் இப்படியான யாகங்களால் நோய்பல நீங்குகிறது. நாடு செழிக்கிறது. வாயுமண்டலம் தூய்மையாகப்படுகிறது என்று அமெரிக்க உள்நூல் பட்டதாரியான திரு. பாவிராதனர் என்பவர் கூறுகிறார். இது மதத்திற்கும், அப்பாற்பட்ட கலப்படமில்லாத விஞ்ஞானமுறையும் கூட என்கிறார் மேலும் இதை “ஹோமசிகிச்சை” என்றும் இதனால் உடல் உள்ளத்து தோய்களை நடுக்க இந்த “அளவிற்கோட்டி அந்தே” மறைத்தே என்று ஆகஸ்டர்டாம்” என்னுமிடத்தில் “ஹோமசிகிச்சை” பற்றிய மகாநாட்டில் டாக்டர் பாவிராதனர் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார். அக்னிஹோத்திரத்திரத்தால் வாயுமண்டலம் தூய்மையைடைவதோடு போஷாக்கு சக்திகளையும் உண்டாக்கிறது தாவருளினங்கள் பறவையினங்கள் மிகிழ்ச்சியை அடைவதோடு. இயற்கையால் மாறும் பிராணவாயுவை சமரிசீயில் வைக்கவும் உதவுகிறது. என்று ஆராய்ச்சியினால் அறிந்து கொண்டு விஞ்ஞானிகள் எனது வேத ஹோமங்களை பகுந்தரைக்கிறார்கள் மேலும் ஹோமசாம்பவின் இருந்து பலதோய்களை மற்றும் மருந்துகளையும் தயாரிக்கலாம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அக்கினியில் சேர்க்கப்படும் தானியங்கள் சமிக்துக்கள் வேதமந்திர உச்சாடனத்துடன் புகையாக கிளம்பி வாயுமண்டலத்தில் கலந்து யாவர்க்கும் நன்மைபயக்கிறது. அதனால் தான்

“நான்மறை” அறங்கள் ஒங்க நற்றவும் ‘வேள்விமலக்’ என்று திருமுறைகள் புகைவதோடு அதை விதிப்படிகெய்யும் அந்தணர்களை ‘வாழ்க அந்தணர் என்றும்’ வாழ்த்தி நிற்கிறது. அன்மையில் இந்தியாவில் போபால்வாயு கசிவினால் பல ஆயிரக்கணக்காவர் இறந்ததும், தோய்வாய்ப்பட்டதும், அதன் பிறகு பிறந்த பிள்ளைகள் அங்கவினர்கள் ஆனதும் பத்திரிகையில் படித்தோம். ஆனால் சிலவிடுகளில் இருந்தவர்களுக்கு மட்டும் எந்தவிதமான கேடோ, உயர்ச்சீதமோ ஏற்படவில்லையாம். அவ்விடுகள் ‘அக்னிஹோத்தரம்’ செய்யும் அந்தணர்களின் வீடுகள் என்று கூறுகிறார்கள். இத்தனை பெரிய அழிவைக்கொடுத்த நக்சவாயினால் ஹோமப்புகை பரவியிருந்த அந்தணர் இல்லங்களுக்கு எந்தத்தீமையும் செய்யவில்லை. என்ற செய்தினால் கேட்கின்றபோது எமதுவேத ஹோமங்களின் பெருமையை என்னவென்று புகழுவது.

“டென்மார்க்கிள்” தலைநகரின் ‘ஹோம சிகிச்சை நிலையம்’ ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. என்றும் ‘அக்னிகோத்திரிகள்’ வந்து விளக்கமும் வழிமுறைகளையும் கூறிவருகிறார்கள் என்றும் இந்தியாவில் வெளியாகும் இந்தபத்திரிகை தெரிவிக்கிறது.

நமது நாட்டிலும் குண்டுகளால் ஏற்படும் நச்ச வாயுக்களால் தீமையை எதிர்கொள்ளும் வாயுமண்டலத்தை தூய்மைப்படுத்த விஞ்ஞானம் ஒப்புக்கொண்ட வேதயாகங்களை வளர்த்து வாழ்வுக்கும் நாட்டிற்கும் நன்மை செய்வோமாக.

‘வோகா சமஸ்தா கிடை பவந்து’:

குரு தத்துவம்

சிவத்தமிழ் வித்தகர், சீ. மகாலீஸ்கம், B. A., Dip. in Ed.

(விரிவுறையாளர், பலாவி ஆசிரியர் கலாசாலை)

சிவபெருமானது மூர்த்தி பேதங்களில் பதின்னஞ்சாவது மூர்த்தியாக குரு மூர்த்தியை ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

“தட்சணூர்த்தி ரூபத்து சதுரவமசை ப்ரகீர்த்தி நம்”

தட்சணூர்த்தி யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் உரியவராவார், சிவனுக்குரிய மூர்த்தங்களில் தட்சணூர்த்தம் முக்கியத்துவம் உடையதாகும். இவரைத் தமிழில் தென்முகக்கடவுள் என்று அழைப்பார். ஞானத்தின் உருவாய் அமர்ந்து தன்னை வழி படுவோர்க்கெள்ளாம் ஞானத்தை வழங்குபவர் ஆதலின் அவருக்குத் தட்சணூர்த்தி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. தட்சணூர்த்தி வடிவத்தை நான்கு நிலைகளில் காணலாம் யோகநிலையிலும், ஞானத்தைப்போதிக்கும் நிலையிலும், வீணையைத்தாங்கிய நிலையிலும், ஏனைய சாத்திரங்களை விளக்குபவராகவும் தட்சணூர்த்தி விளங்குவார். இக்காரணம் பற்றி இம்மூர்த்திக்கு யோக தட்சணூர்த்தி, ஞானத்தட்சணூர்த்தி, வீண தட்சணூர்த்தி, வியாக்கியான தட்சணூர்த்தி ஆகிய பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. சிவன் யோக நிலையில் இருப்பதைப் பூராணங்கள் பல இடங்களில் கூறுகின்றன. காமிகாக மும் காரணகமமும் சிற்பங்களில் தட்சணூர்த்தி ஏருவத்தை அமைக்கும் முறையை விளக்குகின்றன. தட்சணூர்த்தி வீற்றிருக்கும் நிலை குரு தத்துவத்தை உணர்த்தி கிருது. இம்மூர்த்தம் பலவேறு நிலைகளில் நுண்ணிலினை அறிவுறுத்துவதாக காட்சி தருகிறது. இவ்வறிவு தான் அறுபத்துநான்கு கலைகளாக விரிந்துள்ளது. இவந்துள்ள யோகம், இசை ஆகிய இரண்டும் பெரும் கலைகள் ஆகும். இவ்வாரூக யோகம் புகட்டுபொராயும், வீணை மீட்கும் நுண்களை பயிற்றுபவராகவும், ஞானம் பிறப்பிப்பவராயும், சாத்திரங்களை அறிவுறுத்துபவராயும் குரு மூர்த்தியாகிய தட்சணூர்த்தி சித்தரிக்கப்படுகிறார்,

கு. என்பது அஞ்ஞானமாகிய இருள், கு. என்பது அவ்விருளை நீக்குவது ஆகும். ஆவே அஞ்ஞானமாகிய இருளை கவ்வி முதலியவற்றால் நீக்குபவரே குரு என்ற பெயரைப் பெறுகிறார். அஞ்ஞானமாகிய இருளினால் குருடானவனுக்கு அறிவுபுகட்டலாகிய அஞ்சனம் தீட்டும் கோலினால் அஞ்சனந்தீட்டிக் கண் ஒளி செய்கின்ற குருவுக்கு வணக்கம் என குரு வணக்கலோகம் ஒன்று கூறுகிறது. குரு அறியாமையை அகற்றி அறிவைப் பெருக்குபவர். அறியாமை என்ற இருளினால் ஒளி மழுங்கிய கணகளை ஞானம் என்கிற துலக்கு மாற்றல் வாய்ந்த கருவியால் திறக்கவெல்ல திறமையாளன் எனக்குருவைத் தோத்திரம் ஒன்று விதத்து கூறுகிறது.

“அஞ்ஞான தியிராந்தஸ்ய ஞானஞ்சந சலாகயா

ச ஞாருஞ் மீலதம் ஞேயம் தஸ்மை ஸீ குரவே நம

என்று குருவின் பெருமை சிறப்பிக்கப்படுகிறது. அறிவையே கருவியாகக் கொண்டு ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு வழி காட்டுவதனால் குருவைத் தேவிகர் எனவும் தைமுப்பார். இறைவனின் திருவருளால்தான் அறிவும் ஆற்றலும் ஒருங்கே அழையப் பெற்ற குரு நமக்கு சிடைப்பார் என்றே இந்து சமய நூல்கள் கூட்டின்றன ஆத்ம ஞானம் காலாக விளங்காது. இதை விளங்கவைக்க குருவின்துணை தேவை, என்றும் கூறப்படுகிறது.

இறைவன் நமக்கு சற்குருவாக வந்து அருள் வழங்குகிறார். அந்த சற்குருவே நமக்குக்கடவுள். கடவுளுக்குச் செய்ய வேண்டிய வழிபாடுகள் முதலிய யாவற் றையும் நாம் ஆசாரியருக்கே செய்தல் வேண்டும். நம் குரவருக்கு செய்யும் வழிபாடுகள் யாவும் இறைவனுக்கு செய்யும் வழிபாடாகவே அழையும் என்பதைப் பின்வரும் காஞ்சிப்புராணப்பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

குரவனே அப்ப அரி குரவனே சிவன்
குரவனே தநைத தாய் குரவனே யெலாம்
குரவனே என்று நால் கூறும் உண்மையைக்
குரவனே என்னிட்ட இன்று காட்டினால்.

தனது குருவை எவரும் மரதுடர்களாகக் கருதக்கூடாது. என்று ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணப் ரம்பாக்கர் கூறுகிறார். சக்சிதானந்தப்பொருள் ஒருவனுடைய குரு என்னும் மேலியன் மூலமாக. இயங்கி மந்திரோபதேசம் செய்கிறது ஆதலால் தன் குருவையே சக்சிதானந்தமாக்கி துபவன் தான் முன்னேற்றம் அடைகிறுன். குருவை நன்றாக வழிபட்டுச் சேவி பகாவ அறிவு, வீரியம், கீர்த்தி, வலிமை முதலியன் நாடோரும் கீருத்தியாகும். என்றும் குருவை அவமதித்து துரோகம் செய்தால் ஓளி. வலிமை கல்வி முதலியன் நாடோரும் தேய்ந்து குறைந்து துன்பமுண்டாகும். என்றும் ஆலாஸ்ய மகாத்மியம் என்றநால் கூறுகிறது. குருவுக்கு பேலான தத்துவம் இல்லை, குருவுக்கு குருவுக்கு மேலான தவமும் கிடையாது. குரு தத்துவம் சதாசிவனுக்கு மேலானது. தீராத கோபம் குருவினால் காப்பாற்றப்படும். குருவின் கோபத்தற்கு ஆளானவருக்கு விமோசனமே கிடையாது' அன்னம் அளித்தாலும் மீண்டும் பசி எடுக்கும் பொன் அளித்தாலும் மீண்டும் வறுமை தலைதூக்கும், ஆனால் குருதான் அளிக்கும் ஞானம் என்றுமே அழியாது.

பிரதிஷ்டாகுரு

கல்வியைக் கற்பிப்பவர் வித்யா குரு என்று அழைக்கப்படுவதைப் போல ஆலயக்கிரியைகளைச் செய்யவர் பிரதிஷ்டாகுரு என்று அழைக்கப்படுவார். ஆலயத்தில் உள்ள உருவத்திருமேனியில் கிரியாகாண்ட முறைப்படி இறைவனைப் பிரதிஷ்டை கெய்து ஆவாசித்துத் தியானம், பூஜை, உற்சவம், ஒழும் முதலியவற்றைச் செவ்வனே நடாத்தி அவையிடார்களை நற்கதி பெறச்செய்யவர் பிரதிஷ்டாகுரு ஆவார். இவர் குரு லட்சணம் நிறைந்து சமய விசேஷ நிர்வாண ஆசாரியத்தேக் தீட்சிதராய், ஆத்மார்த்த சிவபூஜை துரந்தராய், ஆகமக்கிரியா வல்லுநராய், ஆதி சைவசிவாச்சாரியாராக வினங்குபவரே இக்கிரியை செய்யத் தகுதியுடையவராவார்.

காரணகமம் கூறும் பிரதிஷ்டாகுருவின் இலட்சணம்

1. ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் ஆகிய ஆறு தொழில்களில் தவரூத அந்தணராக இருக்க வேண்டும்.
2. சைவ சித்தாந்த தத்துவங்களை நன்கு உணர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்.
3. கடவுள், சிவாக்கினி, குரு ஆகியவற்றில் குறையாத பக்தி உடையவராக வேண்டும்
4. சிவாச்சாரியாருக்குரிய எல்லா ஆசாரங்களும் உடையவராக இருக்க வேண்டும்;
5. சிவத்தியான பாராயணரும், பொது மக்களில் அன்பு பூண்டவரும் சகலசாளதி. சப் பொருட்களையும் அறிந்து கொண்டவராகவும் குரு இருக்க வேண்டும்.

அடுகுலக்கஸ்வி

குருவைத் தெய்வமர்க்கீகாண்டதே இந்துக்கல்லீப் பாரம்பரியம் ஆகும். ஆசிரியர் சிஷ்யதுக்கு, ஆஸ்கைத் துறையிலும், அற்புத் துறையிலும் வழிகாட்டியாகத் திகழ வேண்டும் என்ற குருத்து இருக்கு வேதத்திலே காணப்படுகிறது. பிரம்மச்சரிய விரதம் மேற்கொண்ட ஒருவனது கல்விப்பெயிறுசிவானது குரு குலத்திலேயே நடைபெற்றது. தெய்வமாகிய குருவாகம் செய்யும் இடம் கோவிலாகக் கருதப்பட்டது.

குருகுலக்கல்வியைப் பெறும் மாணவன் தோயிலுக்குச் செல்லும் பயபக்தியுடனேயே குருவின் ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்றுன். ஆசிரியரிடம் ஒழுக்கமும் ஆண்மருானமும் இருக்கல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. குருவானவர் சாந்தமாக, சாதுவாக அனந்துபேசுபவராக, காம குரோதத்திலிருந்து விடுபட்டவராக புலன்களை வென்ற வராக இருத்தல் வேண்டும். என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது மாணவர்கள் வாழ்க்கைப் படித்தரத்தில் எந்த நிலையில் இருந்தாலும், குரு குலத்தில் தங்கி குருவுக்குப் பணி விடை செய்தே கல்வியைக்கற்குருகள் குருவுத் தக்கையாகவும், குரு பத்தினியைத் தாயாகவும், மற்றைய மாணவர்களை சுகோதரர்களாகவும் மதித்தே குருதுலத்தில் ஏற்றால் வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. குருகுல வாசத்தில் மாணவன் நல்லெலா முக்கம், நல்லறிவு, ஆண்மருானம் என்பவற்றைப் பெற்றுன். எளியவாழ்வும் புலன் டக்கமும் குருகுலவாழ்வின் சிறப்பு அம்சங்களாகும்.

மாணவப்பருவம் முடிந்ததும் மாணவன் குருவுக்கு தட்டினை வழங்கி அவரின் ஆசிர்வாதத்தைப்பெறுவான். குரு ஆசி வழங்கி மாணவனுக்கு சிறைப்போதையங்களைக் கூறினார். குருகூறும் உபதேசங்கள் இல்லறங்காழ்வு சிஷ்யங்களை செம்மையாக நடாரத்து வதறகு அவனுக்கு வழிகாட்டும் மந்திரங்களாகவே அமைந்திருந்தன, உள்ளெம்பைப் பேசு, அறத்தைச் செய், கொடுப்பதை சிருத்தையுடன்கொடு, என்பதை போன்ற கருத்துக்கள் குருசெய்யும் உபதேசங்களில் விவராகும். சிக்கவான பிரச்சினைகள் வாழ் வில் ஏற்படும்போது சிரான் வாழ்வு வாழ்ந்த நமது முன்னோர்களின் வாழ்க்கை நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி எனக்கு சிஷ்யனுக்கு கூறினார் தர்மத்தின் சிறப்பு மாணவனுக்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டது. ‘தர்மம் கொல்லப்பட்டால், கொன்றவனை அது கொல்லும், தர்மம் காக்கப்பட்டால் காத்தவனை அது காக்கும். என்று குரு சிஷ்ய னுக்கு கூறினார். ஒடல் ஓதுவித்தலீச் செய்ய வேண்டும். செல்வத்தைப்பேணி பாதுகாக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டது. உடலுக்கு உரிமை பாராட்டுபவன் பெற்ற தந்தை என்றால் ஆண்மாவிற்கு உரிமைகாட்டி வழிகாட்டுபவன் ஞானத் தந்தையாகிய குருவே ஆவார். குருகுலகள்வி முறையில் இந்துப்பண்பாட்டின் அடித்தளங்களான குருபக்தி, பணிவு, தியாகம் ஒழுக்கம் ஆசியவை பேணப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன.

நான்மறை அறங்கள் ஒங்குக்!

கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணன்

தலைவர், இந்துநாசரிக்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்

இந்துக்கள் போற்றும் முதற்நால்களில் வேதத்திற்கு உயரிய இடம் உண்டு, அனைத்து தர்மங்களுக்கும் வேதமே மூலம் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை. நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேல்வி மல்க என்பது நாளாந்த வழிபாட்டில் இடம் பெறும் வேண்டுலாகும். திருஞானாந்த நால்களில் இருக்கு, யசர், சாம அதர்வம் என்ற நான்கு வேதக்களும் தான் முதல் நான்காகச் சிறப்புப்பெறுகின்றன. எஞ்சியுள்ள பத்தில் வேதத்தின் அங்கூக்களேனப் போற்றப்படும். வேதாங்கங்கள் ஆறு மூக்கியத்துவமுடையன. மிகுதியுள்ள தான்கும் உபாங்கம் எனச்சிறப்புப்பெறுவன. வேதத்தை முறையாகக் கற்க விரும்புமொருவன் அங்கம். உபாங்கம் இவற்றேடு கற்பதே முறையாகும். இந்தக்களில் முறையை ‘ஸ அங்க உபாங்க அத்யய வம்’ என வழங்குவர். இதனை ‘ஸாங்கோபாங்கம் என அழைக்கும் மரபு உள்ளது. இத்தொடர் தற்பொழுது எத்துறையைச்சார்ந்த ஒருவனும் அத்துறையைச்சார்ந்த விடயங்களை நூட்பமாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்ந்து எடுத்துக்கூறக்கூடிய புலமை மிக்கவனாக இருப்பதைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அத்தகைய ஒருவன் ஸாங்கோபாங்கமாக விடயங்களை ஆராய்ந்தான் எனக்கூறும் வழக்கம் உள்ளது. ஒரு விடயத்தை நன்கு ஆழமாக எடுத்து கூறும் முறையை இத்தொடரால் சுட்டப் படும். மரபு இருந்து வருகின்றது. ஆபல்தம்பதர்மாகுத்திரமும் வேதங்களே பிரமாணம் என்பதை ‘ப்ரமாணம் வேஷக்’ எனப் போற்றுகின்றது. எனவே வேதங்களே எமது வாழ்க்கைக்கேற்ற தர்மங்களோக்கூறும் பிரமாணநால் என்பது மரபு வழியாக ஏற்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

வேத வாக்கிற்கு இந்துக்கள் புனிதயான இடத்தை மழங்கி வந்துள்ளனர். வேதம் பல குக்தங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குக்தத்திலும் பல மந்திரங்கள் உள்ளன. ‘ஸாஂசுத்தம்’ என்பதே ஸாஂசுதம் என வந்துள்ளது ‘ஸா’ என்றால் ‘நால்’ என்றும் ‘உக்தம்’ என்றால் ‘சொல்லப்படுவது’ என்றும் பொருள்கொள்ளலாம் எனவே ‘நலக்கு’ என்பதே குத்தமீ என்பதைப் பொருள் நல்லசிந்தனைகளைதம்மகுதே கொண்டு விளக்கும் வேதப்பாடல்கள் ஒவி அனாப்போடு சிறப்புற்று விளக்குவதும் கவனிக்குத்தக்க அம்சமாகும். வேதங்களை ஒவியங்களைப்படிடன் கூடிய நிலையில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பேணும்மரபு இந்து வருகிறது. அகார சுத்தக்தினால்தான் மந்திரங்களுக்கு சுக்தி ஏற்படுகின்றது என்ற காரணத்தினால் தெய்வவழிபாட்டில் அம்மந்திரங்களை இந்தத்தைய ஒலிக்கக்கூட்டதோடு பயன்படுத்தும் முறை உருவாகி வந்துள்ளது. வேதமந்திரங்கள் கண்ணும் கருக்கதுமாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ள அதேமாயம் அவற்றை இத்தகைய ஒழுங்க முறையோடு சமயக்கிரியைகளில் ஒது மரபும் இணைந்தே வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வேத மந்திரங்களை உரிய ஒவியங்களைப்போடு சுத்தாகப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு ரிய பயிரிடி ஒருவனுக்கு யிகவும் அளியமானதாகும் இம்மரபைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கென்றே ஒரு பிரிவினர் பயிற்சிவாற்றி வக்குவன்னார். குருகுலக்கல்வியில் குருவின் வழிகாட்டவினால் இத்தகைய பயிற்சியை மாணவன் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்து வருகின்றது. ஒவிச் சுத்தத்தோடு காதால் கேட்டு மனம்செய்து வந்த காரணத்தினால் வேதங்களுக்கு ‘கருதி’ என்ற சிறப்புப்பெயர் ஏற்படவாயிற்று.

வேதம் ஒதப்படும் பொழுது தவறு ஏற்படாதவாறு அதிகவனம் செலுத்தப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வேதங்களை ஸ்வரத்தோடு ஒதுவதன் மூலம் அவை பாதுகாக்கப்பட்டன, வேதங்களில் எத்தகைய இடைச்செருகல்கள் இடம் பேறாதவாறு பாதுகாத்து வந்ததில் ஸ்வரங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. வேதங்களை ஒதும் மரபினை ‘அத்யயனம்’ என வழங்குவர். இந்துக்கள் வரலாற்றுக்காலங்களில் அவவப்போது எதிர்விகாண்ட பாதிப்புகள், அழிவுகள், இன்னல்கள் ஆகிய வற்றிலிருந்து வேதங்களை உள்ளது உள்ளடியே பாதுகாப்பதற்கு இத்தகைய அத்யயன முறை காலங்களம்யாக உதவிவந்துள்ளது. தலைமுறை தலைமுறையாக இத்தகைய அத்யயன முறை பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. எழுத்தில் வடிக்காமல் ஒவிய மைப்பைச் சிறப்பாக அமைத்து வேதங்களில் பிழையேற்படாதவாறு பாதுகாப்பதற்கு எமது ஆன்றோர்கள் பல வழிவகைகளை வகுத்து அமைத்துள்ளார்கள். இதன்பயனாய் வேத அத்யயன விதிமுறைகள் உருவாயின. சரியான வேதாவியை எழுப்புவதற்குரிய வழிவகைகளையும் காட்டியுள்ளர்கள். வேதங்களின் அட்சரங்களில் மாற்றம் ஏற்படாமலும் ஸ்வரங்களில் மாறுபாடு ஏற்படாமலும் இருத்தல் அவசியம் எனபதனால் அத்யயன மரபில் பல ஒழுங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு பத்திலிலும் ஒவ்வொரு அட்சரத்தைச் சொல்வதற்குரிய காலதுவை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவிபற்றிய இத்தகைய விடயங்கள் வேதாங்கத்தில் ஒன்றாகிய சிட்டை என்ற

பிரிவில் இடம்பெறுகின்றன. சரியான வேத ஸ்வரங்களை உச்சரிப்பதற்கு ஏற்ற வழி வகை எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குரிய வழிவகைகளாக வாக்கியம், பதம் கிரமம், ஜடா, மாலா, சிகா, ரேகா, தவஜம், தண்டம், ரதம், கனம் ஆகியவை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, கனம் என்ற முறையில் புலமைபெற்ற வர் 'கனபாடி' என அழைக்கப்பட்டார். கனம் என்ற முறையில் வேதம் ஒதும் பயிற்சி பெற்றவர் இவராகும். இத்தகைய ஒழுங்கு முறையினால் வேதஞ்சி கம்பீர மாக அமைந்து சிறப்புற்றது. உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரி தம் என்ற வாறு வேதமந்திரங்களுக்கு ஸ்வர அமைப்பு உள்ளது. ஒரு அட்சரத்தை உயித்தவும் இன்னொன்றை தாழ்த்தி உச்சரிக்கவும் சிலவற்றை சமமாகச் சொல்லவும் ஸ்வரங்கள் முறையே பயன்பட்டன. வேத ஒலிசிறிப்பினால் தெயிகச் சிறப்பும் அவற்றுக்கு ஏற்பட்டது. வாக்கியபாடம் என்பது ஸ்மகிதா பாடத்தைக்குறிக்கும். இது மந்திரங்களை உள்ளவாறு அப்படியே பாடம்செய்யும் முறையாகும். வேதவாக்கியத்தில் உள்ள பதங்களை தெளிவாகப் பிரித்துப்பிரித்துப் பாடம்செய்தல் 'பதபாடம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இதைத்தொடர்ந்து சிறப்புப் பெறுவது 'கிரமபாடம்' இதில் ஒரு மந்திரத்தின் முதல் வார்த்தையை இரண்டாவது வார்த்தையுடன் சேர்த்துக் கூற வேண்டும். வார்த்தையை மூன்றாவது சேர்த்தும், மூன்றாவது நான்காவதாக வரும் சொல்லுடன் சேர்த்தும் இப்படியே இம்முறை அந்த மந்திரத்தின் இறுதிவரை பேணப்படும். 'கிரமவித்தன்' என்றால் வேதத்தை கிரமம் என்ற அத்யயன முறையில் ஒதுப்பயிற்சி பெற்றவன் என்பதற்கும் அடுத்து இடம்பெறுவது 'ஜடாபாடம்' இம் முறையின்படி வார்த்தைகளை ஒன்றோடொன்று மாற்றி மாற்றிச் சேர்த்துக்கொண்டு போதல் முக்கிய அம்சமாகும். குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவத்தின்படி ஏனைய முறைகளும் உள்ளன.

இவ்வாறு காலங்காலமாக வேதத்தைப் பாதுகாக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட வழி முறைகளை அவதானிக்கும் பொழுது எம்முன்னேர்களின் புலமையையும் ஆற்றலையும் வியக்கக்கூடியதாக உள்ளது. அத்தகைய பெருமையை உணர்ந்து எம்மாவியன்ற வரை எமது காலத்திலும் அம்மரபைப் பேணும் முறைசிலி நாம் ஈடுபடுதல் வேண்டும். காலத்தினால் மறக்கப்பட்டு அழிந்தொழில் போகாது. இருக்க குருமார்கள் இத்துறையில் தகுந்த பயிற்சியை குநுமகாப்பெற்று வேதமந்திரங்களைப் பேணிப் பாகதுப்பதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கவேண்டும் இது அவர்களது புனிதமான கடமை என்று கூடசொல்லலாம். வேத அத்யயனம் செய்யும் குருமார்களை நாம் கொளரவித்து உரிய மரியாதை செலுத்துவதும் எமது கடமையாகும். இக்காரணத்தினால் தான் காஞ்சி மாமுனிவர் வேதங்களின் சிறப்பினை நன்கு எடுத்துக்கூறியுள்ளதோடு அம்மரபை நாம் பேண்டும் எனவும் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

இத்தகைய மரபினைப் பேணுவதினால் குரு சிஷ்யபாரம்பரியம் மேன்மையடையும் வேத அத்யயனத்தினால் ஆத்மநலமும் உலகநலமும் ஏற்படுகின்றன. அனைத்து உயினங்களும் வேதஞ்சிலியா பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சப்தங்களின் சிறப்பினால் வேதங்களுக்கு உயர்ந்து இடம் எது சமயமரபின் உண்டு: கிரந்த சமயத்துவ சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியுள்ளதோடு வேதங்களில் நன்னெறிக்குத் கேவலயான உபதீகங்களும் உள்ளன. மனமை செய்வகாலை எது காப்பாற்றப்படுகின்றதோ அதுவே மதிரம். (மனனாத் த்ராயதே இதிமந்தர) வேதம் உரிப்படி ஒதுப்படும் பொழுது கேட்போர் அனைவருக்கும் ஆன்தம் ஏற்படும். மனப், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றும் வேத அத்யயனத்தினால் புனிதம் அடைகின்றன. ஆலங்களிலும் யாகங்களிலும் சமயக்கிரியைகளிலும் வேதமந்திரங்களை ஒதும்முறை முக்கியத்துவம் பெற்றமைக்கு இதுவே காரணமாகும். நானிலை பயனுற வாழ்வதற்கு வேதபராயணத்தோடு தமிழ் வேதங்களாகிய திருமுறைபாராயணமும் எங்கும் பரவ வேண்டும். எமது சமய வழிபாட்டில் இவை இரண்டிற்கும் உயரிய இடமுண்டு.

நாம் எமது ஆயுள் முழுவதும் வேத அத்யயனம் செய்தாலும் அதற்கு முடிவில்லை பாரதவாஜமகரிவி ஆயுள் பரியந்தம் வேத அத்யயை செய்தாக மாற்றுகின்று. நாம் செய்யும் முயந்தி ஒருபிடி மன்னுக்குச்சமானம். வேத விடயங்களில் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டியவை மலைகளபோல் உள்ளன. எனவே குரு முகமாகவும் எமக்கு வேண்டிய விபரங்களை அடக்கத்துடனும் அன்புடனும் கேட்டு எமது அறிவை வளர்த்துக்கொள்வது எம் அளவிலிருதும் கடமையாகும். அறியவேண்டியவற்றை எத்தகைய இன்னல் வினாக்களை அறிய முயல்வதே ஒருவனது கடமை. கற்றவர்முன் ஏங்கித் தாழ்ந்து நின்றும் கல்வி ஏற்றவரே உயர்த்தவர் என்பதை வள்ளுவப் பெருந்தகை.

‘உடையார் முன் இவ்வார் போல் ஏக்கற்றுங்கற்றார்
கடையரே கூலாதவர’

என்ற குறள்மூலம் எமக்கு உணர்த்துகின்றார். எமது குருபாரம்பரியம் மேன்மைபெற கல்வி வேள்விகளில் சிறந்து விளங்க வேண்டும். அறிவோடு ஒழுக்கமும் சிறக்க இது வேறிந்த வழியாகும்.

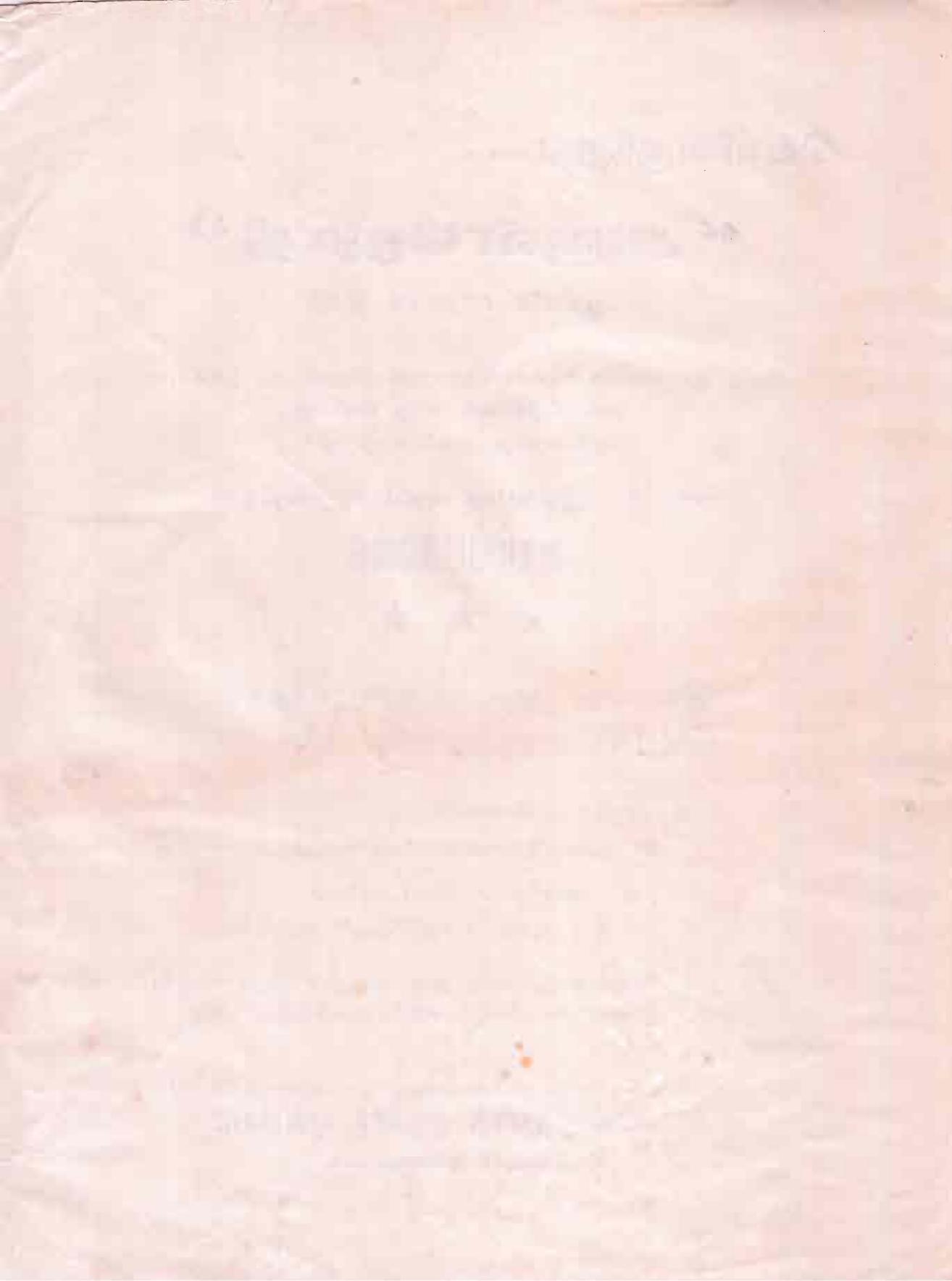
இந்துமத குருமார் ஒன்றியத்தின் மனமுவந்த
நன்றிகள்!

இந்துமத குருமார்களினால் குருபீடாதிபதியாக தெரிவுசெய்யப்
 பட்ட சிவபூரி. ஸ்கந்த சாம்பசில சிவாச்சார்யர் அவர்களின் பீடா
 ரோஹண விழாவுக்கு மனமுவந்து பொருள் உதவிகள் புரிந்து குருமார்
 களுக்கும், ஆசனப், கிரீடம் முதலியவற்றை செய்து உதவியவர்களுக்கும்
 விழாமண்டபத்தை தந்து உதவியவர்களுக்கும் அழகுறவிழா மலரை அச்
 சிட்டுத்தந்த கண்ணன் அச்சத்தார்க்கும் ஒலி, ஒளி அமைப்புக்கள்
 செய்தவர்களும். மற்றும் எம்மோடு தோழோடு தோள் நின்று பணிபுசிந்
 தவர்களுக்கும், விழாமலருக்கான கட்டுரைகளை எழுதித்தந்த அறிஞர்
 களுக்கும் எமது அழைப்பை ஏற்று பேச்சார்களாய் சிறப்புரை, வாழ்த்
 துரை, பாமாலை வளங்கியவர்களுக்கும் எமது குருமார் ஒன்றியத்தின்
 சார்பில் நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சிவபூரி ஐ. மகேஸ்வரக்குருக்கள்
 தலைவர்

பிரம்மனி சாம். சோமாஸ்கந்தசாரம்
 செயலாளர்

சிவபூரி மதாக்ளைப்பதிக்குருக்கள்
 பொருளாளர்

வெளிவருகிறது.....

“அநுள்ளோத்”

ஆன்மீக மாதாந்த இதழ்

வேத ஆகமகிரிக்கை, சௌவதித்தாந்தம், ஜூதிடம், இலக்ஷ்மியம்,
சமயகட்டுரைகள், வினா விடைகள்
ஆகியவற்றை தாங்கி வருகிறது!

வெளியீடு : இந்துமத குருமார் ஒன்றியம்,
.யாழ்ப்பாணம்

இந்துமத குருமார் ஒன்றியத்தால்
வெளியிடப்படவிருக்கும் நூல்கள்

- ★ மஹா ஆசிரவாதம்
- ★ கணபதிலோமம், கணபதியந்திர பூஜை
- ★ வைத்திக அக்கிலி காரியம்
- ★ ஆகம பத்ததிதிகள் என்பன....

இம் முயற்சிகளுக்கு இந்துமத குருமார்களின் ஆதாவையும்,
ஆலோசனைகளையும் ஏதிர்பார்க்கிறோம்.

இங்கே இந்துமத குருமார் ஒன்றியம்
யாழ்ப்பாண தலைமையகம்.